

כאיל תערוג

פנינים על פרשיות השבוע וליקוטי ענייני דיומא
מרבן של ישראל מרן הגרא"ל שטיינמאן זצ"ל

בס"ה, פרשת שלח התשע"ח

רק בעל זקן

הג"ר מנחם מנדל שיינין סיפר לי שכשלמד בחברון עוד לפני מאורעות תרפ"ט, בא לשם האדמו"ר מגור בעל האמרי אמת. וכשנכנס לשיבה לא רצה לגשת לשום בחור, רק אליו, מפני שהוא היה מהיחידים שהיה להם זקן באותו זמן.

וסיפר בנו הגר"נ שיינין: בשנת תשס"ט סיפרתי לרבנו שהאמרי אמת באותו מפגש התעניין מה אתה לומד, והוא ענה לו סנהדרין, ושאל אותי שאלה, הלא אנו יודעים כי עדת זה עשרה ולומדים את זה מן המרגלים שהיו עשרה [כי לא מחשבים את יהושע וכלב שלא היו באותה עצה], לכאורה, נאמר בירושלמי (הובא בתוס' בסוטה לד, א) על הפסוק איש איש למטה כי לכל מטה=שבט, היו שני מרגלים שנאמר איש איש. ואם כן איך ניתן להוכיח שעדה היא עשרה, אדרבה היו 22? והוא לא תירץ, ובמשך הזמן שאל האבא הרבה אנשים שאלה זו, והם לא ידעו תשובה, סיפרתי את השאלה לרבנו.

רבנו חושב שני דקות ואומר לי, יש תוס' בעירובין דף ו' שם הוא כותב על הגמרא של שישים רבוא זה מחנה ישראל שואל תוס' למה לא מחשבים את כל הנשים והטף?

ועונה כי הם לא נזכרים מפורש בפסוק, הרי שרק מה שנזכר בפסוק כותבים, וזה גם התיירץ על מרגלים שכתוב רק מה שבפירוש בפסוק. היה זה לא יאומן, שמונים שנה של קושיא ובשני דקות הוא יישב את זה הפלא ופלא.

זהירות בשמירת העיניים

הטהרה בשמירת העינים וכדו' של רבנו היתה שכל פעם שהיה פותח את הדלת מיד היו עיניו נעוצות בקרקע וכן כל דרכו והילוכו כל השנים היה שלא מרים עינו מד' אמותיו. וכן שכמעט לא קיבל נשים ופעמים שהיה נצרך לזה היה יושב וכולו בחרדה בעינים עצומות וכדו' וכבר שהיה מופלג ביותר בשנים שהוצרך לדבר לפני בנות הסמיעים דיבר רק אחרי מחיצה.

וכן שלא הביט בכלותיו וכו' ויש בזה דברים נוראים עד מאוד שא"א לכותבם וכבר נתפרסם שבפגישה הראשונה עם רעיתי לא הביט בה רק עד שראה במהלך השיחה שמתאים לו השידוך, ורק אז הרים את עיניו הק' כדי לקיים דין אסור לקדש את האשה עד שיראנה.

וכשהיה רבנו גר בכפר סבא היה הולך בימות הקיץ עם משקפי שמש כדי לא לראות מראות לא טובות. (מפי תלמידו הגר"ק גרובין)

שח הרה"ג ר' שמואל וינטרוב כי הייתה תקופה של כמה ימים שנכנס לשיעור ולא הרים רבנו את העינים מהגמרא בכלל, וככל שניסו להפריע וכו' לא הלך, התברר אח"כ שקנס את עצמו, כיון שבדרך הביט לאחור שלא לצורך, וקנס עצמו בגלל כך.

היתה לו את ההנהגה של רב - לא להוציא עיניים חוץ לד' אמות.

זהירות מלדבר לנשים

אמרו לרבנו שיעשו כינוס לנשים על הסכנה הנוראה הכרוכה באינטרנט, ושאל רבנו: מי ידבר?

ואמר נחרצות: שלדבר לפני נשים יש להיזהר בזה מאוד! ולדקדק עד כמה שאפשר שידברו רק אנשים באים בימים.

ורבנו עצמו כשהוצרך לדבר לפני נשים היה מדבר לפני מחיצה בלבד.

לא לראות

סיפר הג"ר נתן רוטשילד שפעם נכנס להגר"ש ואזנר עם עסקן אחד בנושא צניעות, והראו לו תמונות של בגדים צרים שהיו על דמות אשה, ושאלו אותו מה מותר ומה אסור, וישב ופסק מה מותר ומה אסור. אח"כ נכנסו לרבניו ובקשו שגם הוא יצטרף, ולא רצה להסתכל, והעסקן אמר לו הרי הרב ואזנר הסתכל, אמר לו רבינו: הרב ואזנר הוא רב פוסק, ויש לו סיעתא דשמיא. והלה הפציר שוב, אמר לו רבינו: מימי לא הסתכלתי באשה, ואני רוצה לרדת לקבר כך...

ראיות בטלות

שח נכדו הרה"ג ר"כ: ובשתי הזדמנויות [הידועים לי] אמר, תדעו שיש בספרים על מדרגה, שכמו שצריך להזהר מדברים בטלים, כן צריך להזהר מראיות בטלות, לא לראות שום דבר שלא לצורך, (והראוני מקור הדברים ב"מרגניתא טבא" שנדפס בסו"ס "אהבת חסד" אות כ"ה) והיה מורגש שהוא אוחז בזה.

בחור השומר עיניו

ידוע הסלידה העצומה של רבינו מתוארים, בפרט תואר "צדיק", שהיה לו קשה מאד לשמוע כן על סתם אנשים, ובכל זאת פעם אמר שבחור בזמניו ששומר על עיניו ברחוב, זכאי לתואר צדיק... כפי ערך הדור. [ועיין זר"ח (נח, דף כ"ג א): כי אותך ראיתי צדיק לפני בדור הזה, הוה ליה למימר צדיק לפני, מהו בדור הזה, כלומר לפי הדור, ע"כ].

והדברים מפורשים ב"שער הגלגולים" להאריז"ל (הקדמה ל"ח) וז"ל שם: פעם אחת שאלתי למורי [האר"י] ז"ל, איך היה אומר לי שנפשי היתה כ"כ מעולה, והרי הקטן שבדורות הראשונים היה צדיק וחסיד שאין אני מגיע לעקבו, ואמר לי דע לך כי אין גדולת הנפש תלויה כפי מעשה האדם, רק כפי הזמן והדור ההוא, כי מעשה קטן מאד בדור הזה שקול בכמה מצות גדולות שבדורות אחרים, כי בדורות אלו הקליפה גוברת מאד מאד לאין קץ, מה שאין כן בדורות ראשונים, ואילו הייתי בדורות ראשונים היו מעשי וחכמתי נפלאים מכמה צדיקים ראשונים כו', ולכן שלא אצטער ע"ז כלל, כי בלי ספק יש לנפשי מעלה גדולה על כמה צדיקים הראשונים מזמן תנאים ואמוראים, עכ"ל.

הונצח על ידי הרב יחיאל ויספיש ומשפ'

מודיעין עילית

להצלחה לכל בני המשפחה

ולנחת מכל צאצאיו

הרבנית תמר שטיינמן ע"ה

נלב"ע כ"ה סיון תשס"ב

שח הגאון רבי אברהם גריינמן בן הג"ר שמריהו זצ"ל. בשווייץ ידעו כי יש שתי נשים צדקניות האמא שלכם הרבנית תמר ע"ה והרבנית רעכל שטרנבוך ע"ה.

שח הגרמ"ג: סיפרתי למרן ז"ל מה שסיפרה חמותי. היא סיפרה על הקשר המופלא שהיה לה עם אמכם ע"ה, הם היו בשוויץ ופעם הזדמן להם שם לבוא לעיר 'ניס' והיה שם מנזר גדול מאוד, והם נאלצו לעבור שם בלית ברירה, ושם היו המון צלמים, אמכם הורידה את הסוודר ותלתה על הצלם כדי שלא להשתחוות לו, זה היה סכנה של ממש כי אם הגויים היו מבחינים בזה היו יכולים להרוג על כך.

סיפרתי גם בשם חמותי שהיתה תקופה בשוויץ שהיה קשר בין הרבה בנים ובנות ישראל והיה תערובות, והיא סידרה שיעשו נישואין מסודרים שלא יבואו לידי מכשול, וסיפרה עוד הרבה אודותיה. היו שם 3 בנות מבוגרות בתוך הקבוצה והיא הייתה ביניהם, מדוע? כי היא חיכתה והמתנה למצוא בעל שישב וילמד. בהזדמנות אחרת אח"כ אמרה לחמותי - היה שווה לי לחכות!

אשתו של הג"ר ישעי' גולדשמיט היתה חברה מאוד טובה של אמכם הרבנית ע"ה ופעם אמרה לה: תראי, הבחנתי כי אין לכם בכלל וילונות, אני יודעת שאת מאוד אוהבת נוי, אני אקנה לכם וילונות, בטח אין לכם כסף. הרבנית ע"ה לא הסכימה. היא הפצירה בה: מה אכפת לך, אני אתפור בעצמי (הייתה תופרת גדולה) ואתן לכם מתנה. אז היא אמרה: טוב אשאל את בעלי, אח"כ חזרה עם תשובה שאין צורך בוילונות. היא שאלה אותה: תגידי את האמת, הרי אני יודעת שיש לך טעם ביופי ומדוע את לא רוצה וילון? הרבנית התחמקה ואמרה לה: אני אוהבת דברים יפים אבל גם כשזה אצל אחרים... מה משנה אם זה כאן דווקא על הקיר או תולה על הקיר של מישוהו אחר.

שח הגאון רבי יצחק הקר: כאשר מרן ישב שבעה על רעייתו הרבנית ע"ה, אמרתי לו כי ב"ה זכתה ללויה גדולה ויש בכך מעלה גדולה כי כל המצוה שכולם קיימו - מצות הלויית המת, נזקף לזכותה שהיא גרמה לכך, אז הוא הקשיב והודה לי, למחרת בישיבה הגיע אלי ר' ברוך שרגא שפירא בשמו שזה דיבר אל ליבו, והוא מבקש לדעת מה המקור של הדברים, אמרתי לו שזה מובא במצבת משה בסוף.

סיפר חתן רבינו הגר"ז ברלין שליט"א, ששאל לרבינו האם אצלם נהגו שלא ללכת עם הפאה לכיסוי הראש, השיב רבינו שלא הקפידו על כך, א"כ שאלו למה הרבנית הלכה עם כובע לראשה, ולא עם הפאה, השיב רבינו האמת שבתחלה הלכה עם פאה, יום אחד שלחו לה פאה מחו"ל, ופאה זו היתה יותר יפה מפאה רגילה שהיתה אז להשגה כאן בארץ ישראל, אחת השכנות [שהיו בכפר סבא] אמרה לה, לי בעלי לא מפרגן כזאת פאה, הרבנית ראתה ששכנה זו מקנאה בפאה, שאלה לרבינו אולי נאמר שמהיום אנחנו לא הולכים עם פאה, השיב רבינו בסדר, דפקה אצל השכנה ואמרה לה הפסקתי ללכת עם הפאה, ויש פאה שאין לי צורך בה, אולי תקחי את את הפאה, והביאה את הפאה לשכנה, וזה הסיבה שהפסיקה ללכת עם הפאה.

טנא מלא ברכה

לידידנו הדגול נכד רבנו הרה"ג בעל 'המצות איש' שליט"א לרגל הוצאת הספר הנכבד 'בזאת תבחנו' ובו כ-900 עמ' מלאים משאלות ששאל רבנו במחנים לבחורים בכל התורה כולה. ערוכים ומבוארים בהדר ובחן מיוחד

יתן ה' שיזכה עוד להגדיל תורה ולהאדירה בהוצאת ספרים וחיבורים מולאים מתורתו הרחבה ומתורת זקניו - רבותנו

מדרג דאדעא דישרא

במלאות חצי שנה לפטירתו של מרן רבנו הק' זיע"א, אמרנו להביא מעט מאשר דאג רבנו זצ"ל לכל הערים והעיירות בארץ ישראל מדן ועד באר שבע לרומם בתורה ובמעשים טובים, ולכוונם עד דרך האמת. והיה רגיל להביא דברי חז"ל בתנא דבי אליהו (פ"ב): ושמה תאמר אותן שבעים אלף שנהרגו בגבעת בני בנימין מפני מה נהרגו, היה להן לסנהדרין גדולה שהניח משה ויהושע ופינחס בן אלעזר עימם, שיקשרו חבלים של ברזל במתניהם, ויגביהו (בגדים) [בגדיהם] למעלה מארכובותיהם, ויחזרו בכל עיירות ישראל, יום אחד בבית אל, יום אחד לחברון, יום אחד לירושלים, וילמדו את ישראל דרך ארץ, בשנה בשנים בשלש, עד שיתישבו ישראל בארצם, יתגדל ויתקדש שמו של הקדוש ברוך הוא בעולם כולו שברא מסוף העולם ועד סופו, הן לא עשו כן, אלא כשנכנסו לארצם כל אחד ואחד נכנס לכרמו וליינם, אמר, שלום עליך נפשי, כדי שלא להרבות את הטורח וכו'.

ובאמת צריך לזה חיבור גדול, ומה גם שהרבה מהדברים, הם דברים שבצנעא שרבנו הורה לעתים לעשות מלחמה על ענינים הדת ולפעמים לעשות בדרך תחבולות וכדו', ואינם הנמסרים ברבים, וכן בודאי שנשמט מאיתנו הרבה מקומות שרבנו היה ופעל שם ולא הגיע לידנו, ויזכנו ה' להשלים את הדברים בל"נ. ונבקש מהקוראים שישלחו לנו.

אופקים

רבנו הגיע לחיזוק בעיר אופקים בכ"ג אדר א' תש"ס ומסר שיחת חיזוק בעניני אמונה בישיבה ובמוסדות התורה. וכן הגיע עוד מספר פעמים לחזק את בני הקהילה בכ"ז ניסן תשס"ח, ובאלול תשס"ח, וב"ז כסלו תש"ע. אודות ישיבת אופקים ראה כאיל תערוג פר' נח תשע"ו.

הכתרת הרב החדש

בעת פטירת רב הקהילה הגר"ש פינקוס זצ"ל נסע רבנו בד' אייר תשס"א לאופקים להכתיר את בנו ומ"מ ואלו דבריו שם:

שמענו שכבר הספידו, אמנם אינני יודע אם קיימו שלא יה' ח"ו בגדר ת"ח שלא נספד כהלכה, אבל אני לא ספדו, ולא ראוי לזה. רק ידוע שאחרי הכל התכלית הוא לא רק הספד ובכי, אלא צריך לעשות שימשיך, החיים ימשיכו, גם במשפחה, גם בקהילה.

ובזה עושים חסד עם החיים ועם המתים וחסד עם החיים כמובן צריך להיות חסד גם עם המשפחה השבורה וגם עם הקהילה השבורה, וצריך מאד לרומם, לחזק, יוכלו להמשיך.

אחד מהדברים שצריך להמשיך הוא ג"כ מכבדו בחיים מכבדו במוות. והענין של כבוד הוא ג"כ ע"ז שממשיכים, שהבן ממשיך את דרכו, זה בחינה של מכבדו, מלבד מה שיש בזה חסד יש בזה ג"כ כבוד, שמכבדים.

והנה חסד יודעים בודאי כל אחד ואחד שתורה וחסד הרי זה הרי הם עמודי העולם העיקריים, ורצינו רק לומר גם על הענין של הכבוד לכבד את הרב. הרי ידוע יש הרבה פעמים בחז"ל שמביאים כדי לחזק ודוגמא למשל כתוב בפרשת אשם תלוי "ולא ידע ואשם ונשא עונו". ומביא רש"י מאמר חז"ל רבי יוסי הגלילי אומר מה אם כשלא ידע הוא אשם כ"ש כשידע בודאי שיעניש את מי שידע, ולכא' האם צריך על זה ק"ו? הרי כתוב שאם אחד ידע ועשה עבירה יש על זה עונש, ומה צריך לעשות ק"ו.

אלא מה אה"נ לא צריך ק"ו, אבל בן אדם כששומע שאפילו אם לא יודע הוא מרגיש וזה נותן לו חוזק להבין את החומרא של הדבר, עד כמה שצריך להזהר, בזה ככה זה מוסיף, ובזה שיוודעים בדרך זה זה מוסיף לו, למרות שלמעשה הרי זה פשוט! לא! בן אדם יכול להתרגש יותר אם מראים לו גם זה. וכעין זה אני רוצה רק להביא מאמר חז"ל, שהובא בילקוט שמעוני ביהושע (רמז כ"ג) כתוב בפרשה שם ביהושע (פ"ד פסוק ט"ו) "ושם חברון לפני קרית

ארבע האדם הגדול בענקים הוא והארץ שקטה ממלחמה". אומרים חז"ל מלמד שלא שקטה המלחמה מן הכנעניים אלא בזכות אברהם שנהגו בו כבוד ואמרו לו "נשא אלקים אתה בתוכנו". וכן הובא שם לעיל שבעצם היה צריך להיות שהכנעניים יעזבו את הארץ מ"ז שנה לפני זה, אלא בזכות שכבדו את אברהם, שאמרו לו נשיא אלקים אתה בתוכנו זכו שישארו בארץ ארבעים ושבע שנים ושקטה הארץ ממלחמה.

והרי הבני חת שכבדו ואמרו נשיא אלקים אתה בתוכנו, מי זה היה? רק עפרון הנשיא של בני חת ולא כל הכנעניים ולא כל האמוריים לא סיחון ועוג. כל אלה לא אמרו את זה, אבל בכל זה הזכות הזו היתה כ"כ גדולה שבשביל זה שקטה הארץ ממלחמה, שבע אומות, שמהם משמע שהיו עובדי ע"ז כל הזמן, והחטאים שלהם היה עד כדי כך שהקב"ה אמר "לא תחיה כל נשמה" מפני שהיו אנשים כ"כ גרועים שמחמת זה אמר הקב"ה לא תחיה כל נשמה! כ"כ נגזר דינם! וזה היה כל הזמן, לא רק ברגע האחרון, ובכל זאת בשביל שאמרו נשיא אלקים אתה בתוכנו. זכו כל האומות לא רק אנשי חברון ומה זכו? לארבעים ושבע שנים לחיות בלי מלחמה, בלי שום צרה, ולא ה' להם שום עונש למה? מפני שכבדו! א"כ רואים עד כמה זה גדול דבר זה לכבדו! וי"ל ג"כ על דרך זה, אע"פ שלא צריך להביא ראי' שכל רב צריך לכבד ואין בזה שום ספק. אבל כמו שחז"ל אומרים שם, אפי' שאפשר לדעת את זה, אבל מ"מ זה מעורר עוד יותר, כך אפשר להביא ג"כ לענין זה להתבונן עד כמה הענין של כבוד שוקל עד כד כד!

אם רואים שאפי' בני חת שהיו אנשים גרועים ומשמע שגם הם היו עובדי ע"ז, ולא שהם היו צדיקים. רק מה? למרות זה אמרו נשיא אלקים אתה בתוכנו. כבדו את אברהם אבינו. אז הזכות הזו עמד להם כ"כ שיכו להיות שכל הז' אומות! היו חיים ארבעים ושבע שנים, בלי שום מלחמה, ונהנו מהארץ ומכל הטוב שה' בארץ, הכל היה בגלל הזכות שכבדו את הזקן. כבדו את אברהם אבינו.

א"כ נוכל לדעת אם זה ככה! ואפי' לעובדי ע"ז, א"כ קל וחומר ליהודים שומרי תורה ומצוות. הקהילה החשובה בזה שמכבדים את הרב, נותנים כבוד שמכבדים את הבן שיה' ממלא מקומו, ע"ז בודאי הזכות הזו יגרום שכולם, גם המשפחה, גם אנשי הקהילה, כולם יזכו להמשיך את החיים, שיה' עוד ביתר שאת, ויה' נחת רוח להרב בעולם העליון, שבודאי ישמח בזה, וכלל ישראל יבנו את מה שנהרס, יבנו ויוסיפו יותר מה שהיה, והקב"ה יעזור שבזכות זה

כולכם תזכו שיהי' כמו שאמרנו שהקהילה תמשיך בדרך הטוב, ויתרבו שומרי תורה ומצות וכולם יהנו גם בזה וגם בבא.

מכתב ללב לאחים

בס"ד י"ט תמוז תשס"א לאברכים בני התורה הי"ו בעיר אופקים יצ"ו שלומכון ישגא לעד.

קוראים אנו לכם לבא לעזרתם של פעילי לב לאחים העוסקים כעת ברישום התלמידים החדשים לבתי הספר התורניים וכפי ששמענו מהעוסקים בדבר קצרה ידם מלהגיע אל כל ההורים שיש להם ילדים להביאם לחינוך של תורה וחוששים הם שלא יוכלו להגיע לבתיהם של כל ההורים והרי כל אחד מהילדים האלו הוא יכול לחיות גדול בתורה על באנו בזה לבקש ממכם כי גם אלה האברכים אשר מאיזה טעם לא יכולים לצאת לעבודת זיכוי הרבים בכל שבוע הרי בפעם הזאת מבקשים אנו מהם שלא יפרשו מן הציבור ויצאו גם הם לחיות שותפים בהבאת ילדי ישראל לחינוך של תורה ויראת שמים וגדולה זכות זו שתגו עליכם לראות ברכה בעמלכם בזה ובבא.

ובליל כ"ז אדר תשס"ו הגיע רבנו למסור דברים לפני הבחירות.

אור יהודה

אודות הישיבה כתבנו בכאיל תערוג יתרו תשע"ז.

אזור

רבנו הגיע לסיום הש"ס באזור בה' אדר ב' תשס"ה ונדפס בקו' לכבודה של תורה עמ' 43.

אלעד

מכתב לבחירות

בס"ד לכל אברכי הכוללים ותלמידי הישיבות, תושבי העיר אלעד

נעימות בימינכם נצח

ע"ד הבחירות לעירייה באלעד, כידוע שהרבה עניני דת תלויים בהחלטות העירייה, ולמרות זאת שמענו שבקרב הציבור יש קרירות בזה על כן הנני פונה לכל אחד ואחד **לא להתרשל בזה, וחובה מוטלת על כל אחד, להצביע, לפעול ולהפעיל למען הצלחת הרשימה המאוחדת של החרדים, רשימת שג, ולראשות העיר הרב יצחק שלום עידן נ"י.**

לכן באנו בזה לעורר ולקבוע שכל א' אחראי על המצב בעיר וכל מה שיוסיפו קולות לרשימה מוסיף בזה להגדיל הטוב והישג, ועל כל א' להצביע, ולהשפיע על ידידיו ומקורביו להוסיף קולות לרשימה הנ"ל שסימנה שג, ולראשות העיר הרב יצחק שלום עידן. ומן הראוי שכל א' וא' יהי' מן הזריזין לדבר השני"ת להקדים ולהצביע. ולשומעים יונעם ותזכו לקדש שם שמים וברוך אשר יקים את דברי התורה הזאת. **אהרן יהודה לייב שטיינמן** י"ב מרחשון תשס"ט לפ"ק. (קובץ אגרות סי' תפד)

בס"ד לכ' מתפללי בית הכנסת המרכזי חניכי הישיבות בשכונת גבעת שאול באלעד ה' עליהם יחי'

שמחתי באומרים לי בית ד' נלך למקום שמגדלים בו תורה ותפילה. אשר סביב לדגלו יחנו אברכים ת"ח ויראים להרבות כבוד שמים ומה נכבד היום אשר זוכים להכניס ס"ת אשר הרבה יגעו ועמלו עד אשר זכו לזה. מי יתן והי' לבבם זה להרבות יקרא דאורייתא וכבוד שמים כל הימים וברכת ד' תשכון באהליהם.

ז' כסלו תשס"ו בני ברק יצ"ו

בס"ד לכ' הרה"ג ר' שמואל כהן שיחי'

נעימות בימינו נצח.

שמחנו לשמוע בחנוכת בית הת"ת שבו ליומדים תשב"ר על טהרת הקודש ויה"ר שיתרבו תלמידים ויהי' לתפארת לכלל ישראל, כה יתן וכה יוסיף עד יבוא גואל צדק ונזכה למלאה הארץ דעה כמים ליס מכסים.

כ"ט כסלו תשס"ד לפ"ק בני ברק יצ"ו

כנס התעוררות כ' אלול תשס"ד

אנחנו עומדים ממש ימים ספורים לפני ראש השנה, תשע ימים לפני ראש השנה, כל אחד יודע שהימים האלה הם ימים מאד "גורליים", לא רק לענין הבחירות, יש דבר יותר חשוב, כל החיים של בן אדם, הכל הקב"ה גוזר בראש השנה, "בראש השנה יכתבון וביום צום כפור יחתמו"ן מי לא יפחד מהיום של ראש השנה.

כל מה שקורה במשך השנה הכל נגזר בראש השנה, מי יודע מה חלילה וחס... הקב"ה צריך מאד לרחם על כלל ישראל, אנחנו רואים בשנה הקודמת כמה צרות כמה דברים מאורעות נוראות שקרה במשך השנה, וגם בשבוע האחרון לבד כמה אסונות היה, נורא ואיום! המצב מאד צריך רחמים גדולים, אז הזמן הזה האם זה זמן לחשוב על בחירות? הרי יש דבר שקובע את כל הגורל של האנשים, כמו שכתוב מי בחיים ומי רח"ל ח"ו להיפך...

אך מצד שני אפשר לומר שהקב"ה הזמין לנו, כיון שעכשיו יש דבר ששוקל אם להכניס ולשים שהעיר אלעד תהיה על יסודות של תורה ויראת שמים, ואם ח"ו לא, ואע"פ שח"ו כמעט כולם יראים, בכל זאת צריך מאד רחמים שהעיר תיוסד על יסודות של תורה, של יראת שמים, של אמונה בה', של חסד, של כל הדברים מה שהקב"ה רוצה.

ועכשיו יש לנו את ההזדמנות להביע בזה שאנחנו בוחרים בנציגים החרדים, שהם בעזרת ה' יעשו את כל המאמצים שהעיר תהי' עם תורה ויראת שמים, שיתרבו ישיבות, שיתרבו כוללים, ישיבות קטנות, ישיבות גדולות, חדרים, הכל תלוי באנשים שעכשיו יבחרו.

ואנחנו מצפים שהקב"ה יעזור בזכות זה שאנחנו נביע את דעתנו לכבוד שמים, שיתרבה כבוד שמים, שיתרבה תורה, שיתרבה כל הדברים של חסד, בזכות זה הקב"ה יעזור שנזכה כולנו כתיבה וחתומה טובה לאלתר לחיים טובים ולשלום במהרה בימינו אמן.

ובמוצש"ק יתרו תשס"א הגיע לכינוס מיוחד בעיר למען לב לאחים.

ובליל כ"ז אדר תשס"ו הגיע רבנו למסור דברים לפני הבחירות.

כותב הרה"ג רש"ב גנוט שליט"א:

מרן ראש הישיבה זצוק"ל היה מעורב בנושאים רבים בעיר, וביקר בה עשרות פעמים, (לכאורה, יותר מכל אחד מגדולי ישראל האחרים). הוא היה מעורב בעיקר בהקמת מוסדות כתלמודי תורה, בהקמת בתי כנסת ועוד, ובמיוחד מסר הרבה שיעורים ושיחות בהזדמנויות שונות, גם בהיכל הכולל "מדרש אליהו", שם ביקר בהזדמנויות שונות. וכמובן, מרן זיע"א הקים את מבצרי התורה החשובים "תורה בתפארתה" ו"תורת חסד", שהתנהלו תחת הדרכתו התמידית. בד בבד כל כוללי האברכים, הישיבות ותלמודי התורה, הסמינרים ויתר מוסדות החינוך בעיר, זכו להדרכתו התמידית והמפורטת, לפרטי פרטים. במהלך ימי השבעה על רבי מנחם אטינגר ז"ל, סיפר אחיו ראש הישיבה הגר"מ אטינגר שליט"א על יסוד הישיבה הקדושה 'כנסת יחזקאל', מבצר התורה הגדול והראשון שהוקם בעירנו. הישיבה הוקמה לאחר פניות חוזרות ונשנות של הרב יעקב אשר, ולאחר שמרן רשכבה"ג ראש הישיבה הגר"מ ל שטיינמן זצוק"ל ביקש שהישיבה תוקם, משום ש"עיר ללא ישיבה- היא אינה עיר".

תורה בתפארתה

כ- 250 בני ישיבה מופלגים בתורה וביראה החלו ללמוד בעירנו בישיבת "תורה בתפארתה", שהעתיקה את משכנה מאשדוד לאלעד.

"זמן אלול" בישיבת "תורה בתפארתה" נפתח בערב ראש חודש אלול, כשביום שלישי ר"ח אלול התקיים מעמד פתיחת הזמן, בהשתתפות מרן רשכבה"ג הגר"מ ל שטיינמן זיע"א, נשיא הישיבה ומחוללה, בהשתתפות מאות תלמידי הישיבה ומאות אברכים ובני תורה מרחבי העיר.

מרן זצוק"ל אמר בדבריו כי "אנחנו עומדים כבר בחודש אלול. בדורות הקדמונים היה חיזוק גדול בחודש אלול. לדאבונינו, בדורות האחרונים החיזוק נחלש, אך צריך להתחזק. דבר ראשון צריך להתחזק בלימוד התורה. בדורינו יש ברוך ה' הרבה ישיבות והרבה מקומות תורה, אבל עדיין צריך להתחזק

בתורה ולהוסיף בתורה, ושהמקום הזה יתפתח בס"ד ויוסיף תורה, הקב"ה יעזור שתהיה שנה טובה ויהיה טוב יותר מהשנה האחרונה."

מרן הגרא"ל שטיינמן זיע"א הוסיף ואמר: "צריך להתחזק הרבה בתלמוד תורה וביראת שמים ובתפילה, ונקווה שגם המקום הזה ישמש פאר, מקום גדול לעליה ברוחניות, ושכל הבחורים יעלו מאוד בתורה. בודאי לא יותר מהכוחות, אך כמה שאפשר צריך להשקיע בכל הכוחות, ואנחנו נקוו שהבחורים יעלו מאוד בתורה וביראת שמים."

"לימוד התורה משפיע על כל העולם. הגמרא בקידושין אומרת שכל אדם יכול להשפיע בכל מעשה שלו ולהטות את כל העולם לכף זכות או לכף חובה. כאן זה מקום חדש והקב"ה יעזור שנוזה לעלות בתורה ויראת שמים". מרן זצ"ל בירך את כל הנוכחים, רבנן ותלמידהון, בברכת "שנה טובה, כתיבה וחתומה טובה". [וראה עוד כאיל תערוג נצו"י תשע"ז]

צדקה מונעת אסונות

בפגישת מרן ראש הישיבה הגרא"ל שטיינמן זצ"ל עם ראשי וגבאי "קופת העיר מתן בסתר אלעד", לפני מספר שנים, פתח מרן זצ"ל את מגבית הצדקה של הימים הנוראים ואמר בחום רב כי "תרומה לקופת הצדקה שלכם, המסייעת לנזקקי עיר התורה אלעד, תגרום בסייעתא דשמיא להפחתת הצרות והאסונות שפקדו את אלעד בשנה האחרונה". מרן זיע"א ציטט את דברי חז"ל ש"צדקה תציל ממוות" והאריך בדבריו בדברי חז"ל, שאמרו וכתבו במספר מקומות שצדקה מועילה להציל מצרות ואסונות, מחלות ופגעים, בהדגישו שתמיכה בקופת צדקה של יראי ה', המתנהלת באמונה וביושר היא היא צדקה חשובה ביותר, וסיים ש"הרי "תשובה ותפילה וצדקה מעבירין את רוע הגזירה". גבאי הצדקה התברכו אף הם בברכות נלבבות וממרן זצ"ל יצאו שמחים, מוכנים אל משימת מגביות הצדקה.

שטייגערן בליל שבת

לפני מספר שנים, לאחר פטירת האברך הרה"ג ר' יוסף רוטנברג זצ"ל, מחכמי התורה היקרים באלעד, תיקנו כל רבני הקהילות באלעד סדר לימוד בלילות השבת, בו משתתפים מאות אברכים, בני תורה ובעלי בתים. סדר הלימוד הנפלא הזה, סדר 'יוסף דעת', התפשט לאחרונה גם לערים נוספות, כמו ירושלים, בני ברק ומודיעין עילית. גדולי ישראל שליט"א ובראשם מרן הגרא"ל שטיינמן זיע"א ויבלחט"א רבינו הגר"ח קניבסקי שליט"א, כתבו מכתבים נלהבים על מעלת ההתכנסות באלעד בשבתות כדי לעסוק בתורה בצוותא ובדיבוק חברים.

הרווח האדיר שבגמ"ח

מרן זצ"ל הגיע לביקור במשרד גמ"ח חניכי הישיבות בעירנו ועודד נמרצות את מעלת התורמים והמפקידים בגמ"ח, לתועלת הרבים בעירנו, הנצרכים להלוואות. בשיחה שערכו גבאי גמ"ח 'חניכי הישיבות' באלעד עם רשכבה"ג מרן ראש הישיבה זצוק"ל, שאלו הגבאים מה ניתן לימור לאנשים שאינם בטוחים האם כדאי להפקיד את ממונם בגמ"ח או להפקידו בבנק ולהרויח תגמולים. השיב מרן זיע"א: "בכמה כסף מדובר? הרי בדרך כלל לא מדובר על מליון שקל, שאז הרווחים בבנק גדולים. בא נאמר שמדובר במאתיים אלף שקל, והוא מקבל פחות מאחוז ריבית בשנה בערך. אם כן, מדובר על רווח של כמה מאות שקלים בחודש... אם הוא היה מרויח מליון שקל, אולי חצי מליון, אפילו חמישים אלף שקל בחודש, אפשר עוד להבין שיש לו תאוה להפקיד בבנק ולא בגמ"ח. אך על סכום שהרווח הוא כה קטן, למה הוא חושב שזה רווח? הרי זאת שטות. וכי חסרה ברכה במי שמפקיד כסף בגמ"ח? והרי הקב"ה הבטיח בגמילות חסדים ש"אוכל פירותיהם בעולם הזה והקרן קיימת לעולם הבא", והקב"ה יתן לנו הכל בכפל כפליים. אין ברכה והצלחה לעשירות יותר ממי שעוזר לצדקה ולחסד. הבעיה היא שראשו ומוחו של האדם הוא מצומצם מאוד, לכן יש לו מחשבות כאלו..."

מבצרי התורה

הנחלת התורה וכוללי האברכים עמדה בראש מעיינו של רבינו זצ"ל. כל כוללי האברכים באלעד זכו להדרכתו, עצותיו ותמיכתו הבלתי מסוייגת, כשמרן זצ"ל דואג בעצמו לדבר עם גבירים ועשירים, כותב להם מכתבים

ומשוחח עימם על המעלה העליונה לתרום מכספם למען החזקת התורה, אברכי הכוללים המסולאים מפז.

כידוע לכל אברך, בכל הכוללים בארץ מגיעים בשעות הסדרים גבאי צדקה ומתרימים שונים, האוספים צדקה בשעות הלימוד. ואולם בכולל האברכים הגדול בעירנו, "מדרש אליהו", שבראשות הרה"ג רבי אברהם פכטר שליט"א, ניתנה הוראה מרבנו זיע"א לאסוף כסף בכולל רק בעשר הדקות האחרונות של הסדר. מרן זיע"א אמר להרב פכטר: "הרי גם כך קשה ללמוד וכל דבר מוציא מהלימוד. אם כן, אם יאספו צדקה באמצע הלימוד, האברכים יופרעו מלימודם ולכן כדאי להנהיג שיאספו כסף רק בסוף הסדר".

לא לנהוג בצרות עין

בחודש תמוז תשע"ב נפטר לב"ע הרה"ג רבי יעקב גלסנר זצ"ל, בעקבות כך נכנסו מספר אברכים למעונו של מרן זצוק"ל בכדי לקבל ממנו הדרכה כיצד להתחזק, בתחילה הוא לא רצה לענות, באומרו שהיו רבים מגדולי ישראל שנפטרו צעירים והתופעה, מחרידה ככל שתהיה, היתה ידועה מאז ומעולם. אך לאחר מכן אמר להתחזק בבין אדם לחבירו והביא כדוגמה, שאם שכן רוצה לבנות ולהרחיב את ביתו, לאפשר זאת ולא לנהוג בצרות עין.

בדיוק לפני 11 שנה - בחנוכה תשס"ז, התרחשו מספר אסונות בעירנו הצעירה ומרן זצוק"ל, כתב מכתב מיוחד לתושבי העיר, בו התייחס לאסונות, כשבמכתב זה הוא מורה להתחזק, בהפסקת המלאכה לפני שבת וקבלת שבת חצי שעה לפני השקיעה. כמו גם על לשמור על קדושת ביהכ"נ ועוד. כשהוא כותב באופן מיוחד לנשים שיעשו מצוות הפרשת חלה.

מכתב לת"ת דרכי שלום

בס"ד לכבוד הנהלת הת"ת

ידוע מה שאחז"ל שהעולם קיים על הבל פיהם של תינוקות של בית רבן וב"ד צריכין לדאוג שלא ישארו לבד בלי למוד התורה, לכן יש לקרב ילדים מאד ללימוד התורה וזכותכם בזה גדול מאד, ויה"ר שכל לומדי ת"ת שלכם יגדלו לתפארת בתו"ש ויכתבו בכוח"ט. א.ג. שטיינמן כ"א אלול תשס"ה

אשדוד

רבנו טרח כמה וכמה פעמים להגיע לעיר אשדוד לחיזוק המוסדות והכוללים שם, והבאנו כבר בכאיל תערוג אברכים ועוד, וכן ישיבתו תורה בתפארתה נוסדה בעיר אשדוד. ואודות הסמינר החדש באשדוד ראה כאיל תערוג עניני חינוך ח"ב.

כותב הגר"י צוקר: לפני למעלה חמש עשרה שנה כשחזרתי מבני ברק מאחד הכנסים בראשו עמד מרן זי"ע כשהגיע לכנס ציבור האלפים קבלו את מרן בקול שירה וזמרה בהתלהבות עצומה, נסעתי עם ראש ישיבת גרודנא הגאון רבי צבי דרבקין שליט"א ושאלתיו על מה שראינו בכנס, היה זה אחר שנות ההנהגה של מרן הגראמ"מ שך זי"ע, שאלתי, מרן הרב שך היה מנהיג כרזמתי מאוד, הכריע וקבע דברים ונאומיו היו בצורה חיה מאוד שהכל נהרו לשומעם, לעומתו מרן הגרא"ל, בעניינים ציבוריים הוא מנסה לא להתערב [כך היה אז], ואף סובל מאימתא דציבורא דבר שהיה ניכר מאוד בדרשותיו שהיה עומד כפוף כדרכו ועיניו מושפלות, דיבר בעיקר דברי חיזוק ומעולם לא שמעו בדרשותיו דברים "פיקנטיים..." מה מושך את הציבור אליו?

ענה הגר"צ: בזוהר מבואר שקבלת ההנהגה תלויה בשני דברים: א. "תורה לשמה" ב. "חיי קדושה" לשאלתי, נו יש רבים וגדולים. אמר לי הגר"צ: "כבר לפני למעלה מחמישים שנה רבי אהרן לייב היה נחשב למעלה מכולם בשני עניינים אלו!"

בשנת תשנ"ט נכנסו קבוצת אברכים למרן הגרא"ל שטיינמן זצוק"ל בעניין כאוב מאוד של ביזוי תלמיד חכם גדול, ולאחר שהבאנו בפניו את העובדות רבינו התייסר מאוד בעניין, וביקש שניכנס גם למרן הגרמ"י ליפקוביץ זצוק"ל לספר לו את העובדות, ונראה יחדיו מה לעשות, ומיד הוסיף שניכנס גם ליבלחט"א מרן הגר"ח קניבסקי שליט"א, [הדברים היו אז לפלא גדול, מרן הגר"ח לא היה מתערב בענייני הנהגת הכלל כלל, ואותנו שלח מרן זצ"ל שניכנס לספר...]

עשינו את שליחותו ובאנו אל מרן הגרמ"ל לשיבה קטנה פוניבז', הוא נכנס עם כל המשלחת לחדר שיעורים ושמע בקשב רב את הדברים ואף הוא התייסר מאוד מאוד, ובין הדברים אמרנו לו שמרן הגרמ"ל שלח אותנו גם למרן הגרמ"ק, הגרמ"ל נרתע והזדעזע ממש, ואמר, "את רבי חיים אסור לבטל אפילו רגע, כל שניה שלו חשובה, אבל רבי אהרן לייב אמר ללכת אליו אז חייבים ללכת! ולכן תכתבו לו את הדברים בקיצור נמרץ ובדיק רב שיוכל להבין את הדברים כהויותן..."

כשסיימנו את שליחותנו אצל הגרמ"ל חזר ושאל: אתם תעשו מה שאמרתי לכם, לכתוב בקצרה? אתם יודעים לכתוב בקצרה ושהכל יובן מתוכו? משענינו שלכאורה כן, הוא פחד שלא נעשה זאת כמו שצריך, הוא בקש דף ועט וישב שוב לשמוע מאתנו במשך דקות ארוכות את כל הפרטים, וישב וכתב בדיוק ובקיצור את הדברים לר' חיים, ובקש למסור לו את המכתב!

ראשי כולל חשוב באשדוד נכנסו עם יהודי חסיד שתומך בכולל, יהודי זה עמד לפני הכנסת ספר תורה וביקש להתכבד בכתיבת אותיות של גדולי ישראל, והם סייעו להיכנס לכל הבתים האלו, משנכנסו למרן זי"ע הציגו ראש הכולל כתומך תורה גדול וגם הקים בית כנסת בחוג שלו וכעת הוא מכניס ס"ת... מרן זי"ע הגביה את עיניו הטהורות לכיון אותו גביר ואמר "בשביל מה צריך להקים בית כנסת זה רק מחלוקת!" הראש כולל לא ידע את נפשו מה רוצה ממנו מרן רה"י?

לאחר תקופה התברר כי הלה תרם את ביהכ"נ במבנה נייד וקראו לביה"כ ע"ש אביו, ומשקבלו מגרש ובאו לבנות החל ויכוח חריף בין הגבאים לבניו, לטענתם מי שרוצה את שם ביהכ"נ צריך לתת סכום הגון לבנייה הקבועה, והוא טען שסו"ס הוא קנה לבדו את המבנה הנייד וביהכ"נ כבר קרוי ע"ש אביו ומגיע לו הלאה השם... מרן ראה את זאת מיד!

ביום שהלך לבית עולמו מורי ורבי הגאון הגדול רבי פינחס שרייבר צוק"ל, הגענו לבית מרן רבינו עוד לפני תפילת נץ החמה, משבקשנו לדבר אתו לפני התפילה בקשו בני הבית שלא נספר לו מאומה לפני התפילה, עשינו כן ואחרי התפילה ספרנו לו, רבינו הוריד דמעות ודיבר מאוד בגדלותו, אמר לנו אז רבינו והוא חזר לי על זה אח"כ כמה פעמים שנכנסתי אליו: "ככל שיעבור הזמן תבינו כמה הפסד יש לכם, בחיים לא מבינים כשתראו את גודל החיסרון תראו עד כמה זה גדול"

לאחר מכן שאלנו לגבי הכתרת ממלא מקום, אמר מיד שצריך לפנות לבן הבכור, משאמרנו שאנו מבינים שיסרב אמר לפנות לבנו שאחריו. והזהיר שעוד בהלוויה יתירו רב אחרת יש אח"כ מחלוקת.

לאחר מכן נכנסנו ביחד עם בנו הגר"ב שרייבר שליט"א שניסה להתעקש לא לקחת על עצמו את התפקיד, טען בפני רבינו שאין לו היתר הוראה, רבינו ענה לו באדיש: אל תספר לי שאינך יודע שולחן ערוך, אלא מה לא עשית שימוש, תעשה שימוש חודש, מה שאחרים עושים בחצי שנה אתה תעשה בחודש אחד!

[לימים אמר לי רבינו זי"ע על הגר"ב שעליו נאמר: "איזהו תלמיד חכם שממנין אותו פרנס על הציבור זה ששואלין אותו דבר הלכה בכל מקום ואומר ואפילו במסכת כלה (שבת קיד ע"א)]

כשביקש הגר"ב מרבינו שיספיד את הגר"פ, אמר אני חושש מאוד להספיד, אם לא אומר כראוי - נפרעין מהספדנים, אם אומר גוזמאות זה מזיק לנפטר. וכך חשב רבות, עד שאמר: "טוב, אני יאמר שהוא ישב ולמד כל החיים, זה נכון וזה הדבר הגדול ביותר שיש"

כשהוקמה ישיבת "שערי בינה" באשדוד ונכנסתי עם מו"ר הגר"פ שריבר צוק"ל להזמין למעמד הפתיחה של הישיבה, הוא אמר שלא יגיע לפתיחה אך בהמשך הוא יבוא, לאחר מספר חודשים כשהגר"פ כבר נתבקש לשיבה של מעלה שוב נכנסנו לבקש ממנו, והיות ואז נולד לי בני הקטן בקשתי שבאותו הזדמנות הוא ישמש כסנדק לבני, מרן זי"ע נתן את הסכמתו, ונקבע יום הגעתו לשיבה ביום הברית.

יום לפני הברית התניק לא אכל מאומה, ובערב היה אפאתי, חששנו מאוד ונסעתי עמו לביה"ח מעיני הישועה, הרופאים במבט ראשון ממש לא ראו שניתן יהיה לעשות לו ברית מחר, ואני הייתי במתח רב להחמיץ את הזכייה הגדולה שמרן ישמש כסנדק, קרוב לעשר בלילה צלצל אלי הרב נחום דיאמנט

- המוהל, ושאל אותי האם מחר יש ברית? שאלתי האם יש לו רוח הקודש, והוא ענה שקיבל טלפון מהרב סחייק (מחבר הספרים "מזקנים אתבונן") מבית מרן רה"י והוא שאל בשם רה"י האם יהיה ברית מחר? [אינני יודע מאיפה ידע מכך רבינו] ולכן הוא שואל מה מצבך, אמרתי לו שהרופאים מבקשים להישאר עוד שעתיים למעכב ורק אז ידעו.

לאחר מספר דקות התקשר אלי הרב סחייק, ואמר שרה"י ביקש להגיד לי שלא אדאג הוא בכל מצב יהיה סנדק אצל בניו,

להתבונן, רבינו שכל העולם על ראשו, על מה לא חשב?! מיד הבין שמסתמא אני מוטרד מכך שאם ידחה הברית אחמיץ את ההזדמנות, כעת חשוב להרגיע אותי!

ולפלא שאחרי חמש דקות בלי להבין מדוע החלטתי לנסות להאכיל את הילד, הוא אכל בקבוק ולאחר עשר דקות בדק אותו רופא ואמר שהכל בסדר! והברית התקיימה בזמן כשרה"י משמש כסנדק.

מכתב על חיזוק הצניעות

בס"ד, ל' המתאספים לחזוק גדרי הצניעות בעיר אשדוד ד' עליהם יח' הנה ידוע שיש ירידת הדורות לא רק בחלק הרוחניות שכ"כ ירד בדורות האחרונים, אלא גם הבושה ירד עד כדי כך שמה שפעם ה' בושה היום זה להיפך ההצנע לכת נהפך לבושה.

כל א' מצווה ועומד שבני ביתו יתנהגו בצניעות זה כולל גם במלבושים ובכל הענינים, והבא לטהר מסייעין אותו, וכל מי שיתחזק בזה יזכה להארת פנים מאת השי"ת הכוללת הכל. א.ל. שטינמן

דברי רבנו בישב"ק וילקומיר ד' שבט תשס"ב

ידוע כי כל נשמות בני האדם באות מתחת כסא הכבוד. ולנשמות ה' שם טוב מאד. לא ה' חסר להם כלום. ובכל זאת הקב"ה מוריד את הנשמות לעולם הזה. כדי לעמוד בנסיונות. ועי"ז יזכו למה שלא זכו כל זמן שהיו שם. ונסיונות החיים הם דברים קשים מאד, וקשה שכן אדם יעבור את החיים שלו בטוב. ולא כל אחד זוכה ג"כ שיהי' לו את האמצעים לזכות לזה. ושיוכל לעבור את החיים כפי מה שהקב"ה רוצה. אבל מי שזוכה לזה הוא המאושר. לכן צריך לדעת שכל אלו שנמצאים בשיבה, וכל אלו שלומדים בחדר, כל אלו שלומדים תורה, הם המאושרים! כי הם התכלית מה שבשבילם הקב"ה ברא את העולם - בשביל אלו האנשים!

א"כ כל אחד ואחד מהם, שהוא זוכה ללמוד תורה, אם בשיבה או בחדר, צריך לדעת שזהו התכלית. כי בעצם לא ה' חסר לו כלום למעלה, רק שהקב"ה רצה שיעבור נסיונות. ככה עי"י שהוא נמצא כאן הוא עובר נסיונות, וכשיש נסיונות קשים מי שלא זוכה לעבור, באמת לא טוב לו ומי שזוכה לעבור הוא המאושר.

ואתם ב"ה כולכם יש לכם את האפשרות לעבור את הנסיונות בטוב. ולזכות לראות חיי עולם הבא, וחיי עולם הזה. אשריכם שתוכלו לזכות לזה.

רק צריך קצת שימת לב, לא לנטות ימין ושמאל. רק בדרך התורה ודרך היראה, ובזה תהיו מאושרים. וכולכם באמת ראויים לזה. ותמשיכו לילך בלימוד התורה ובלימוד יראת שמים ובזה תזכו להיות מהמאושרים בזה ובבא. הקב"ה יעזור לכולכם.

דברי רבנו בשיבת "תורה אור" אשדוד

בימינו שרוב הציבור לדאבונינו סטו מדרך הישר מדרך התורה ורוב רובם של כלל ישראל לא שומרי תורה ומצוות, וכ"ש שלא לומדים תורה, ומי שהיום לומד תורה הוא הרבה יותר חשוב מאשר הזמנים הקודמים, אע"פ שאנחנו הרבה יותר קטנים מהדורות הקודמים בכל המובנים בתורה וביראת שמים. בכל אנחנו יותר קטנים ובכל זאת הקב"ה, מתחשב איתנו, כך כתוב בשם מהרח"ו ששאל את האר"י ז"ל איך יכול להיות הרי קטנן של תנאים ואמוראים א"א להידמות אליהם איך זה יכול להיות. אמר נכון, אבל כיוון שהדור הזה אנו נחשבים אצל הקב"ה כמו דור של תנאים דור של אמוראים, נו אותו הדבר ועל אחת כמה וכמה מבני הדור של האר"י ז"ל ודור של רבי חיים ויטאל עד הדור שלנו א"א להידמות עד כמה שירדנו, ומה שירדנו, מצד אחד קטנים מאד, ומצד שני הקב"ה מאד מחשיב ועל אחת כמה וכמה אם על הדור ההוא הקב"ה מחשיב כמו תנאים ואמוראים אז הדור שלנו שכל

באר יעקב

אודות ישיבות באר יעקב, וגרודנא באר יעקב נכתב בכאיל תערוג פר' ויחי תשע"ז ופר' תצוה תשע"ז.

באר שבע

רבנו הגיע כמה פעמים לחזק את תושבי העיר בסיום הש"ס ועוד ונביא כאן ב' מאמרים מדבריו:

נר ראשון של חנוכה, תשסא

כידוע שכל אסיפה שהיא אסיפה לשם שמים, אסיפה של דבר מצוה – סיום המסכתא. זה דבר גדול, וזה בכחו לעשות חיזוק גדול. לתורה וליראת שמים כי כל דבר שנעשה, "בטהרה" זה מביא חיזוק, ובודאי שמחה של מצוה של סיום מסכתא. אסיפה כזאת צריך להביא התעוררות וחיזוק ליראת שמים לתורה. ומצינו באמת שזה הרי בכל הדורות הוצרכו לעשות חיזוק חז"ל אומרים ארבעה דברים צריכין חיזוק. ובעצם כל התורה כולה צריכה חיזוק. ומצינו כבר שבדורות הקודמים, כתוב בחז"ל בסוף מכות שהקב"ה נתן תרי"ג מצות, אבל אח"כ ראו שהדורות מתמעטים ואי אפשר לקיים את כל המצות בכל פרטן ודקדוקן, ובאו כבר "הנביאים" ועשו דברים כדי לחזק, אז דוד המלך בא והעמידן על אחת עשרה ואח"כ נביא אחר, ועוד נביא, ועוד נביא, עד שבא חבקוק והעמידן על אחת וצדיק באמונתו יחי, עכ"פ רואים שה' כבר צריך תמיד לעשות חיזוקים, והחיזוק ה' דוקא עי"ז שלקחו כללים, שבתוך הכללים האלה, לא המצות הפרטיות קשה לבקש שכל אחד יקבל את כל הפרטים, לכן לקחו לכל הפחות שיהא כללים, ועל ידי הכללים האלה יתחזקו. וא"כ אם זה ה' בדורות ההם מה אנחנו נאמר, הרי בודאי שצריך חיזוק. א"כ בימינו בפרט שעכשיו יש צרה גדולה כל אחד יודע שאנחנו צריכים רחמי שמים מרובים, האין שהשטן רח"ל עושה כל מיני דברים ומקטר, וצריך מאד חיזוק, א"כ מה עלינו לעשות? לקבל את כל התרי"ג מצות? בודאי! אבל האין אפשר, וצריך לכל הפחות לקחת דברים מיוחדים, מה שבזה נתחזק.

אני חושב כתוב בגמ' בשבת דף ל"ג ב' המעשה עם רשב"י שהוא ה' במערה שתיים עשרה שנה, ואחרי זה כשיצא, כל דבר שה' רואה, ראה אנשים חורשים, אנשים עובדים. אז הוא אמר "מניחין חיי עולם ועוסקין בחיי שעה!?! וכל מה שה' מביט, ה' נשרף! יצאה בת קול ואמרה חזרו למערכתכם, שיחזרו להיות במערה כי אי אפשר להתקיים העולם, כי הם היו כ"כ גדולים כ"כ רחוקים מהגשמיים, שלא היו יכולים לסבול האין בן אדם עושה דבר גשמי, האין הוא חורש האין הוא זורע, ממש לא היו יכולים לסבול את זה. לכן מכח זה כל מה שה' מסתכל ה' נשרף, ואמר הקב"ה אי אפשר, חזרו למערכתכם.

אחרי שנה יצאה שוב בת קול, ואמרה שהם יכולים לצאת בכל זאת כתוב שר' אלעזר מה שה' רואה ה' חל תיכף קללה, ור' שמעון ה' צריך לרפאות, הוא ה' מחי והוא היה מסי ובסוף ה', הם ראו בערב שבת, האין שיהודי אחד רץ, עם שני הדסים, שאלו אותו למה אתה רץ? לכבוד שבת! ולמה צריך שתיים? אחד כנגד זכור ואחד כנגד שמור, נח דעתם. רשב"י כבר נח דעתו.

מה הוא ראה? בטח עד ערב שבת הוא ראה יהודים לובשים ציצית עם תפילין וכל המצות וזה לא עשה שום רושם עליו. ולא אמר שום דבר, רק כשראה את אותו יהודי רץ עם שני הדסים ושאל אותו מה זה ואמר לו אחד כנגד זכור ואחד כנגד שמור, נח דעתו.

ולכאור' הרי מצות תפילין זה דאורייתא ומצות ציצית זה דאורייתא, ובטח הוא ראה במשך כל השבוע יהודים שעושים ככה, וזה לא עשה עליהם שום רושם, ועדיין ה' כל כך קשה להם לסבול האין אנשים חיים, ולמרות שאחרי השנה הוא כבר לא שרף את הכל. אבל ה' קשה לו לסבול האין אנשים מטפלים בגשמיים. האין זה יכול להיות. הם היו לגמרי מופשטים מהעולם הזה. והי' כל כולם, רק תורה, ותורה, ותורה. ומה פתאום עוסקים בגשמיים, ובכל זאת כשראו את היהודי הזה נחה דעתם, והרי מה יותר גדול האם המצוה של תפילין או הענין לעשות שתי הדסים לשבת? שבכלל זה לא חיוב, ולא מצוה, ובודאי המצוה לקחת הדסים אין דומה למצות תפילין ולמצות ציצית. אלא מה? הם ראו שלאדם זה יש "שימת לב" מיוחד. אם אדם מניח תפילין, בודאי צריך ללבוש ציצית ולהניח תפילין כל התורה!

אבל בן אדם שהוא המציא, כל הלב הוא שם כדי לעבוד את הקב"ה. והוא

כך מלא טומאה כל הרחוב אז בחר שלומד תורה צריך להגיד שאשרינו מה טוב חלקינו שהוא ב"ה זוכה ללמוד תורה לקיים מצוות להיות מיועד עבד ה'. ואני אומר לכם שכולכם צריכים להיות שמחים מאד שאתם זוכים בתוך דור כזה בתוך רחוב כזה כמו שיש היום ואתם לומדים תורה ומקיימים מצוות. אתם צריכים להיות מאושרים, הקב"ה באמת יעזור שכולכם כל אחד ואחד מכם יהיה שמח ויחשוב בליבו ב"ה שאני עבד ה' אני לומד תורה אני לא כמו כל האנשים שח"ו מלאים טומאה וכל הדברים הגרועים, אני ב"ה לומד תורה מקיים מצוות מניח תפילין ומתעטף בציצית כל מה שאני עושה זה צריך להיות בשמחה. והקב"ה באמת יעזור שכל אחד ואחד מכם יגדל להיות גדול בתורה ויראת שמים וכולם יהיו מכם, ההורים הרבנים וכל כלל ישראל והקב"ה כמש"כ יהי כבוד ה' לעולם ישמח ה' במעשיו, ויקיים כל הדברים הטובים שהקב"ה הבטיח שתזכו לזה אי"ה במהרה בימינו אמן.

ראה"י פנה למרן בברכת ישר כח על דברי החיזוק החמים וביקש ברכה עבור הישיבה.

מרן: שהישיבה תגדל ויתרבו ספסלי בבי מדרשא וירבה בתלמידים וכולם יהא זרע ברכ ה' ברוחניות וגשמיות.

אשקלון

בג' אייר תשס"ג הגיע רבנו לישיבת בית אחיעזר באשקלון והגיעו כח בני העיר החרדים לדבר ה' לשם ואמר להם רבנו:

ברוך השם שזכינו לראות האין שהעיר אשקלון... על עיר אשקלון כתוב במשנה בגיטין כתוב מאשקלון לדרום ואשקלון כדרום, משמע שאשקלון זה כבר קרוב לגבול של ארץ ישראל, ובאמת מקום כזה תוס' אומרים שם כי מקום שזה רחוק מעיקר הישוב של ארץ ישראל, זה כבר נחלש, ובכל זאת רואים שאשקלון למרות שהיא בעצם כ"כ רחוקה מעיקר הישוב, עיקר הישוב זה במרכז של הארץ, ואשקלון רחוק ממרכז הארץ, בכל זאת רואים ב"ה שיש יהודים שומרי תורה ומצות, יהודים חמים, חמים לדבר שבקדושה, עושים גם ישיבה, יש כוללים, ברוך ה', עוד לא אלמן ישראל, בכל המקומות, למרות שבאמת הדורות שלנו מאד חלשים, ולא דומה לדורות הקודמים, אבל ב"ה גם כאן.

יש מדרש שכתוב שהקב"ה מסתפק במועט, וכתוב ששאלו את הגאון מוילנא מה הפירוש, במה הקב"ה מסתפק במועט?

ואמר כן, שבזמן הקודם ה' הרבה הרבה צדיקים, וגם צדיקים גדולים מאד! והיום יש קצת, וגם לא כ"כ כמו שה' בדורות הקודמים, אבל הקב"ה מסתפק גם בזה, מסתפק במועט.

אנחנו צריכים ללמוד מהקב"ה, להיות מסתפקים במועט, מצד אחד לעשות מה שיותר להוסיף יהודים, להוסיף יראי שמים, להוסיף שיהודים יהיו יהודים, שיתנהגו כמו יהודים, אבל מצד שני צריך להסתפק ב"ה שגם זה יש לנו, חלילה וחס, היות שה' כ"כ הרבה צרות ושחיתות, שח"ו רק לפני זמן קצר ח"ו הרגו שש מליון יהודים, וב"ה שהשאייר לנו הקב"ה שריד לפליטה, וזכינו שיש גם ישיבות ויש ספרי תורות, ויש כוללים, ויש הכל, למרות כל הקושיים האלה, הקב"ה השאייר לנו, ואנחנו צריכים מאד לשמוח.

ואפי' עיר כזאת שזה קצת רחוק מעיקר הישוב של ארץ ישראל, בכל זאת יש יהודים חמים, בידישקייט, חמים לתורה, ב"ה.

אנחנו רוצים לברך את העיר הזאת כמו כל ערי ישראל, שיתוספו יהודים חמים, יהודים שומרי תורה ומצות, יהודים שרוצים שהקב"ה יעזור, ובזכות זה מה שיתוספו יותר יהודים טובים, נקוה שנוזכה ג"כ לגאולה האמתית, כי זה לא כ"כ קל, עדיין המצב קשה, בין המצב כנגד האומות העולם, וגם ביהודים עצמם, יש כל מיני קושיים, אבל מקוים שהקב"ה יעזור ויסתפק במועט, ומהמועט הזה יצא הרבה, עד שהקב"ה יעזור שכולנו ניגאל במהרה בימינו בגאולה האמתית.

וגם העיר אשקלון תהי' מאלה שיזכו ללכת לקראת פני משיח צדקינו בגאולה האמתית במהרה בימינו אמן, וכולנו נזכה לזה, והקב"ה יזכה את כל אנשי העיר שכולם יזכו לעלות ולעלות בתורה ויראת שמים, ברוחניות ובגשמיות בכל טוב, כולם יתברכו ונזכה כולנו לגאולה האמתית במהרה בימינו אמן.

המציא שיש בשתי הדסים יותר כבוד שבת, במה? היות שיש זכור ושמור. הוא עושה שתי הדסים, כדי לעשות יותר.

רואים בזה שהוא "כל כך" רוצה לכבד את הקב"ה, ע"י שמירת השבת. עם שימת לב מיוחדת! לכן מזה הוא התפעל יותר מהכל, ואמר א"כ ישראל מחבבין מצות, אז נח דעתו.

א"כ מה אנחנו רואים, כי בן אדם יכול לעשות הרבה דברים, אבל בלי שימת לב מיוחדת, אז זה לא כ"כ "רצוי" לפני הקב"ה ומה רצוי, אם בן אדם שם את הלב. ומרגיש שהוא מקיים "בכל לבבך" ואהבת את ד' אלוך בכל לבבך, אנחנו קורים את זה פעמים בכל יום. חז"ל דורשים א' ביצר הטוב וא' ביצר הרע. אבל העיקר הרי זה כפשוטו ג"כ, "בכל לבבך" והאיך מקיימים בכל לבבך, אם בן אדם כל היום נתון לבו לדברים אחרים, ורק הוא "גם" מניח תפילין "וגם" מניח ציצית, אבל זה לא בכל לבבך, זה עדיין לא בסדר, וזה רואים, בן אדם שעושה דבר מיוחד, לא פשוט, ואפ' שהקב"ה לא צוה על זה אבל רואים שהוא שם לב האיך לעבוד את הקב"ה, האיך לכבד את ה' אז הקב"ה שמח בזה, ואז נחה דעתו של רשב"י.

מה אנחנו, האם אנחנו בדרגה כזאת הרי אנחנו רחוק מזה, אבל בכל זאת מה שאנחנו רוצים לראות לעשות את הדברים בשימת לב מיוחדת, הוא קורא קריאת שמע שיקרא בשימת לב מיוחדת, הוא מניח תפילין שיהי' עם שימת לב מיוחדת.

והעיקר ידע כל אחד, שהעיקר לשים את הדברים בלב, ומה שישים יותר את הדברים בלב, אז בזה יזכה הוא וכל יוצאי חלציו וכלל ישראל שיבנה, ובזכות זה הקב"ה יעזור לכל ישראל שניגאל גאולת עולמים.

דברי רבנו בסיום הש"ס ליל פורים קטן תשס"ה

ברוך השם אני רואה קהל גדול שבאו להשתתף בשמחה של מצוה בסיום הש"ס.

אחרי הש"ס כבר אין מה לחלוק, אי אפשר, הש"ס כבר נגמר כל תורה שבעל פה, כמו שיש תורה שבכתב ותורה שבעל פה, אז הש"ס כבר נגמר תורה שבעל פה, אפשר לומר חידושים אבל הכל צריך להוציא מהש"ס, זה תורה שלימה! וזה שמחה שאין לשער, שכל כך הרבה טרחו ויגעו בתורה, כי הקב"ה בודאי רוצה את זה זה שמחה גדולה, והקב"ה יעזור שבאמת תזכו עוד פעם להוסיף תורה, להוסיף יראת שמים.

ורצינו לומר כמה מלים, למרות... תורה כתוב בחז"ל צריכה תמיד חיזוק, ממילא מה שמוסיפים יותר לחזק, יותר נותן כח לכלל ישראל להמשיך, עד שהקב"ה יעזור שנבוא לגאולה האמיתית.

מצינו אחרי החטא של אדם הראשון אז התערב טוב ברע, כתוב בכל הספרים, וכל העבודה של האדם לנקות את הרע ושהטוב יתגבר על הרע. וזה צריך ליעשות דוקא על ידי בן אדם. אפילו שהקב"ה עושה נסים, רואים הרבה פעמים בכל הדורות היו כ"כ הרבה נסים שלא כדרך הטבע, זה ג"כ קצת כופה את הרע, אבל זה לא כ"כ מספיק כל זמן שלא האדם, כי החיוב על האדם, להשליט את הטוב על הרע.

לכן אפ' שהיו במצרים, הגויים ראו כ"כ נסים, עשר מכות הם ראו, אח"כ על הים, אבל מה היה, כל הגויים שמעו קריאת ים סוף ומלחמת עמלק, כל הדברים ששמעו, בכל זאת הם נשארו עובדי עבודה זרה, למרות שהם שמעו כ"כ הרבה נסים, קריאת ים סוף דבר כזה פלא, שהים סוף נקרע, וכלל ישראל הלכו ביבשה בתוך הים, ולהבדיל הגויים תיכף ומיד הקב"ה הציף את הים, וכולם נטבעו לא נשאר בהם עד אחד, האם דבר כזה זה טבע, זה בלתי אפשרי, דבר כזה לא שייך בטבע, ונס כזה היה צריך להשפיע עליהם שיעזבו את האלילים, וג"כ יתחילו לעבוד את הקב"ה, אבל לא ככה היה, הם נשארו, כל הגויים נשארו, למרות שהתפעלו מקריעת ים סוף, אבל זה לא השפיע עד כדי כך לכופ את הרע, שהרע כבר יפסיק ושלל יעבדו עבודה זרה, ושלל יעברו על כל העבירות שהם מחויבים, ובני נח הרי מצוים שבע מצוות, וגם זה לא קיימו, האיך מה עם הנסים? הנס פעל משהו, אבל לא עד כדי כך שיעזבו את עצביהם, שיעזבו את כל הדברים הגרועים, אלא נשארו אותו דבר. ומה הקב"ה רוצה שאנשים הם ישליטו את הטוב על הרע, ובמה, בתורה במצות. וכדי להמחיש את זה, עד כמה שיש נפקא מינה אם בן אדם עושה או בלי בן אדם, ובודאי יבוא זמן שהקב"ה יכופ את הרע, וחנותי את אשר אחון

ורחמתי אשר ארחם, יכופ את הטוב על הרע, אבל כל זמן שלא הגענו לזה, הציווי הוא שכלל ישראל בעיקר ישליטו את הטוב על הרע.

מצינו חז"ל [מה שמסתמא חלק גדול מהציבור יודע], כשאלוהו הנביא עלה על הר הכרמל, ורצה להוכיח שהקב"ה הוא אחד, הוא השולט, וכל שאר הדברים זה אפס! מה כתוב שבחר שני פרים, אחד לקח לעובדי הבעל, עובדי הבעל ה' ארבע מאות וחמשים, וגם היו עובדי אשירה ארבע מאות, כל העובדי עבודה זרה לקחו פר, וגם הוא לקח פר. והם לקחו את הפר שנבחר להם ושחטו אותו ועשו כל מיני דברים שתצא אש, ולא יצא אש, לקח אליהו הנביא את הפר שלו, ושחט אותו, והתפלל ויצא אש ושרפה את הכל, וראו כולם וצעקו "ה' הוא האלוקים" "ה' הוא האלוקים" כל כלל ישראל.

וכתוב שלפני זה כשבחר את הפר, אחד שיהי' לעובדי עבודה זרה, כתוב שהפר שרצו לתת לעובדי הבעל, הוא לא רצה ללכת, והתקבצו כל הארבע מאות וחמשים עובדי הבעל, ועוד ארבע מאות עובדי עבודה זרה, ורצו להזיז אותו, ולא יכלו להזיז אותו.

וכתוב הלשון בילקוט שמעוני פרו של אליהו היה נמשך אחריו והולך, ואותו הפר שעלה גורלו לשם הבעל, נתקבצו כל אותם נביאי הבעל ארבע מאות וחמשים ונביאי האשרה ארבע מאות, וכולם לא יכלו להזיז רגליו מן הארץ [שמונה מאות וחמשים איש! והאנשים האלו לא היו אנשים חלשים, הם לא היו רבי חנינא בן דוסא שהיה מסתפק בקב חרובים מערב שבת לערב שבת, אלא היו אנשים שמנים! וכל כך גבורים, ולא היו יכולים להזיז אותו], עד שפתח אליהו הנביא פיו ואמר לו לך עממה [שילך הפר עם עובדי הבעל].

השיב הפר ואמר לאליהו לעיני כל העם אני וחברי יצאנו מבטן אחד, וגדלנו במרעה אחד, ועל אבוס אחד, והוא עולה לחלקו של הקב"ה, ושמו של הקב"ה מתקדש עליו, ואני עליתי לחלק הבעל להכעיס את בוראי, [כך טען הפר], אמר לו אליהו לך עממהם ואל ימצאו עליהם, שכשם ששמו של הקב"ה מתקדש על ידי זה שעמי כך מתקדש על ידיך, א"ל וכך אתה יועצני, שבועה שלא אזוז מכאן עד שתמסרני בידם, מיד ויקחו את הפר אשר נתן להם, מי נתנו להם, אליהו הנביא.

וכולם מתקשים מה הנפקא מינה, קודם כל האם רק פר אחד מקריבים לעבודה זרה? הרי כל יום ויום מקריבים בבית עבודה זרה פרים וכבשים וכל מיני בהמות, ומה פתאום הפר הזה התנגד, מה שלא מצינו בשום מקום. ועוד אפ' אם הפר היה בעל בחירה, והיה יכול להתנגד נגד שמונה מאות וחמשים אנשים, אבל מה באמת החילוק אם ימסרנו בידם או לא, אם ימסרנו בידם הוא ילך, ואם לא לא ילך, מאי נפקא מינה? ונאמרו בזה הרבה תירוצים. אבל נראה לבאר כך, הרע לא יכול להכריע על ידי מופתים, על ידי דברים שהם למעלה מהטבע, כי זה עדיין לא מספיק, הרע נשאר. כמו שאמרנו שכל הגויים ידעו שהיה מעמד הר סיני, שהיה קריעת ים סוף, שהיה כל כך דברים נפלאים, אבל בכל זאת הם נשארו עובדי עבודה זרה, הם נשארו בדברים הרעים, וכל השבע מצות, בדרך כלל כמעט כולם לא שמרו את השבע מצוות, אי הם ראו מופתים כאלה, זה לא מספיק לכופ את הרע לגמרי, הם היו שקועים בעבודה זרה ובעוד עבירות גרועות, וכדי שיצא התועלת הרצוי, שיצא קידוש השם כזה, שנעשה על ידי ישראל שהם עושים את המצות, הם מקדשים ע"י מצוה.

וזה מה שהפר אמר לאליהו הנביא, הרי כעת זה חילול השם, אתה רוצה שיצא קידוש השם, אז זה דוקא אם תמסרנו, כי אם הבעל בחירה שהוא מקיים מצוה, אז המצוה שבן אדם עושה, זה יכול לעשות קידוש השם, ובלי זה לא יכול לצאת קידוש השם מספיק, אפילו שרואים דברים, אבל זה לא מספיק קידוש השם, כדי שיהי' קידוש השם גדול, מוכרח להיות על ידי בן אדם שמקיים מצוה, שהקב"ה עושה אדם שהוא בעל בחירה, ומה שהוא עושה משפיע יותר מכל, אפילו שהקב"ה עושה נס, זה משפיע קצת, אבל זה לא מספיק, שיהי' עד כדי כך שכולם יבואו לידי הכרה, להגיד ה' הוא האלוקים, זה רק ע"י שאלוהו הנביא שעשה את זה לשם שמים, כדי לקדש שם שמים, בן אדם בעל בחירה, צדיק כזה שעשה כי רוצה שיתקדש שם שמים, עי"ז יוצא קידוש השם כזה שבאמת כולם יבואו למדרגה כזאת שיכירו שהקב"ה ה' הוא האלוקים. ובאמת עי"ז יצא קידוש ה' גדול.

לכן אמרנו שהדבר הכי גדול שבן אדם יכול לעשות זה ע"י עשיית מצות, ובמצות מצות תלמוד תורה, הלא ידוע שתלמוד תורה כנגד כולם, אין לך דבר

יותר גדול מתורה, ממילא במה שקהל גדול בישראל עושים קידוש השם כזה, שיתרבה לומדי תורה, מה שיתרבה לומדי תורה, זה נקרא קידוש השם גדול מאד! ועל ידי קידוש השם כזה יכול לבוא לידי הכרה שאפילו אלה שעדיין רחוקים מקיום שיותר יתקרב, זה יעשה מהפכה ע"ז שיתרבו לומדי תורה, ויתרבו עושי מצות, שיתרבו כלל ישראל כזה כמו שהקב"ה רוצה.

והקב"ה יעזור באמת שכל אחד ואחד מאתנו ישתדל בכל כחו להגביר כח הטוב על הרע, ע"י עשיית מצות, ע"י לימוד התורה בפרט, שכתוב עליה ותלמוד תורה כנגד כולם, ומה שיותר יתחזק, נקוה להקב"ה שיתקדש שם שמים וע"ז הקב"ה יעזור שנזכה להגאל בגאולה האמיתית במהרה בימינו אמן.

לאחר הרצח הנורא של הרה"צ אדמו"ר ר' אלעזר אבוחצירא הגיע רבנו למסור דברי הספד, בענין חומר בין אדם לחבירו.

בית שמש

רבנו הגיע לחזק את הישיבות והכוללים שבעיר, והגיע הרבה מאוד פעמים לחזק את ידם, וכבר הבאנו בכמה הזדמנויות, ונביא כאן מעט מהדברים. ובעת שהקימו את שכונת בית ומנוחה ליה רבנו בעצה ובתושיה את בני השכונה וסמך ידו על רב השכונה הגאון רמ"ט דינקל שליט"א בהדרכה ובעצה.

מכתב לסיום הש"ס

בס"ד, לכבוד קהל ישראל קובעי עיתים לתורה בביהמ"ד ישועות דוד בבית שמש אשר זכו לגמור שלשה סדרים מתלמוד בבלי אשר הנחילנו רבינו הקדוש ורבינא ורב אשי אשר הם נלך לאורם כל ימי חיי כלל ישראל לנצח. הנה בשמחה רבה אנו זוכים לשמוע כי דבר השי"ת מתרבה בכל תפוצות ישראל ושם שמים נתקדש על ידי זה, ויה"ר שיתרבו לומדי תורה והוגיה ומקיימי כרצונו ית"ש ומלאה הארץ דעה את ה' ית"ש כמים לים מכסים ובביאת גואל צדק בב"א.

א.ל. שטיינמן

י"ב טבת תשס"ט לפ"ק בני ברק יצ"ו

מכתב ברכה

בס"ד, לכ' מתפללי בית הכנסת קהלות יעקב בראשות הרה"ג ר' מרדכי גולדשטיין שליט"א - בית שמש.

שמחתי להודיע שאתם עוסקים ביסוד בית מדרש לתורה ולתפלה בה יוכלו החרדים לדבר ה' ולתורתו ללמוד בהרחבת הדעת ולשפוך שיח חנונים להבורא יתברך בבית המקדש מעט אשר בונים שיקרא שם שמים עלי, ולמותר יחשב להאריך ולבאר שבחה של יסוד בית כזה כי זה המובן לכל איש ירא ד', ובעז"ה בנין ביהמ"ד יוסיף להפיץ אור תורה ודעת ויראת שמים בכל הסביבה. ואין לי אלא לברך שקול התורה לא יפסק שם יומם ולילה, וגבולות הקדושה תפוצנה בכל עוזם ותפארתם על ידכם, כרצונכם וכרצון כל בית ישראל

י' סיון תשס"ז לפ"ק, בני ברק יצ"ו

מכתב לבחירות

בס"ד, ע"ד הבחירות לעירייה בבית שמש, כידוע שהרבה עניני דת תלויים בהחלטות העירייה

על כן הנני פונה לכל אחד ואחד לא להתרשל בזה, וחובה מוטלת על כל אחד, להצביע, לפעול ולהפעיל למען הצלחת הרשימה המאוחדת של החרדים, רשימת ג', אשר מטרתה ושאיפות נציגיה לפעול למען חיזוק הדת ולמען החינוך החרדי.

וכפי שהנני מכיר את הרב אליעזר גרינבוים נ"י שפעל הרבה לטובת כלל הציבור בכמה ענינים ובעז"ה יזכה לקדש שם שמים.

לכן באנו בזה לעורר שכל א' אחראי על המצב בעיר וכל מה שיוסיפו קולות לרשימה מוסיף בזה להגדיל הטוב והישר, וישתדל כל א' להצביע, ולהשפיע, על ידידיו ומקורביו להוסיף קולות לרשימה הנ"ל שסימנה ג'.

(מקום החתימה) (קובץ אגרות סי' תפ)

בס"ד, לכ' קהילת זכרון משה בעיר בית שמש
אבוא בדברים לאחר שנתפרסמו בשמי שמועות שונות לגבי הבחירות המתקיימות ביום ג' הבעל"ט, לכן אבקש שכל אחד ואחד ללא יוצא מן הכלל

הוא ובני ביתו יצביעו אך ורק עבור רשימת יהדות התורה שסימנה ג' ועבור ראשות העיר מר נתן שטרית ואל יה' פורש מן הציבור, ולשומעים ינעם ותזכו לקדש שם שמים וברוך אשר יקים את דברי התורה הזאת.

א' דר"ח מרחשון תשס"ד

בני ברק יצ"ו

בס"ד, שלהי תשרי תשס"ד לפ"ק

קריאת קודש

בענין הבחירות בבית שמש, שהרבה גופי תורה תלויים בהם, ונוגע הדבר למסודות התורה בפרט ולהרחבת גבולי הקדושה בכלל, בעיר זו המתפתחת והולכת על ידי תושבים החרדים לדבר ד', ועתיד צביונה של העיר תלוי בהעומד בראשה, ובכוח הנציגות של החרדים בעיריה. ועל כן חוב גדול מוטל על כל אחד ואחד בלא יוצא מן הכלל להצביע, וגם להרגיש האחריות המוטלת עליו לפעול ולהפעיל אחרים ככל האפשר, עבור הצלחת רשימת יהדות התורה שסימנה ג'. וכן להצביע עבור ראשות העיריה כפי שיורו רבני העיר שליט"א. ובזכות זה שנשתדל ונתאמץ להרבות כבוד התורה וכבוד שמים, נזכה בעזרת השם שחפץ ד' בידיו יצליח להגדיל תורה ולהאדירה, ולהוושע במהרה בתשועת עולמים.

ע"ז באעה"ח למען הרבות כבוד שמים וכבוד תורתנו הק'

(קובץ אגרות סי' תעט)

מספר הגר"מ גולדשטיין שליט"א שבעת שרצו להקים בית ספר פרטי לבנות בעיר באו לרבנו, ואמר שלמרות שבדרך כלל אין דעתו נוחה מזה, כאן היה צורך להקים והסכים, והציע שיביאו מנהל שלא גר בעיר, ועי"ז יהיה פחות לחצים וכדו', וכך עשו בס"ד ועלתה בידם.

וכשהתעורר ענין של מפלגה של אנשים שרצו להלחם ביהדות החרדית נשא רבנו מיוחד לדבר, והרחיב בענין.

וכן בבחירות האחרונות שהיה תסיסה גדולה בעיר הגיע רבנו ב' פעמים לחזק את הצבעה לקדש שם שמים.

בס"ד, לכ' ביהמ"ד חזון איש רמת בית שמש

ה' עליהם יחי',

שמחתי לשמוע איך שאתם זוכים להכניס ספר תורה וגם חנוכת בית מדרשכם יתן ה' שתזכו להרבות תורה ויראת שמים ויתרבו לומדי תורה ומקיימי מצות כרצון השי"ת, וכל אחד מכם יזכה גם ברוחניות וגם בגשמיות לבנות בתים לתפארת בישראל.

ובאלול תשנ"ז הגיע לכינוס מיוחד בעיר למען לב לאחים.

אודות ישיבת אור לישרים ראה כאיל תערוג חיי שרה תשע"ז.

דברי רבנו בקהילת משכנות יעקב

ידוע שכל הדברים הטובים צריכים תמיד חיזוק. חז"ל אומרים שתורה בפרט צריך חיזוק. בפרט בדורנו הירוד כ"כ שבודאי צריך חיזוק. בתורה יש שבי חלקים יש בין אדם למקום ויש בין אדם לחבירו, ובאמת הכל צריך חיזוק אבל "בין אדם לחבירו" בד"כ צריך חיזוק גדול יותר. בבריאת העולם מה היה החטא הראשון.

עץ הדעת שכתוב בספרים שבזה היה כלול הכל. לאחמ"כ היה החטא של קין והבל שזה חטא "בין אדם לחבירו" והדבר צריך לימוד וכי מה קין קינא האם קינא בגשמיות? בגשמיות הרי לא חסר לו דבר, הרי כל קנאתו הייתה רק על דבר ריחניות, שהוא הביא קרבן וגם אחיו הבל הביא ושל הבל התקבל יותר ממנו. יוצא שהיה לקין עגמ"נ למה שלו לא התקבל כשל הבל. ועיקר הקניאה היתה ברוחניות, אע"פ שכתוב שאמר "לי כל הארץ" אבל עיקר הקנאה הייתה ענין הקרבן שלא התקבל כשל קין. ומשום קנאה זו הגיע עד כדי כך שהרג את הבל, רואים שבין "בין אדם לחבירו" קשה מאוד.

בדור המבול כתוב "כי מלאה הארץ חמס", ומוזכר ענין של השחתה בעריות, אבל עיקר גזירתם נחתמה על ענין הגזל, על חמס, שזה שוב "בין אדם לחבית". לאחר המבול גזרו על עצמם דברים להיתנוה, ולאחמ"כ בזמן של סדום עיקר חטאם היה שיד עני ואביון לא החזיקה ונחתם דינם למהפכת סדום, גם ענין של "בין אדם לחבירו", עד כדי כך שלא נשאר מהם זכר, ורק לוט ניצול בזכותו של אברהם. כך רואים בכל הדורות, וגם בדור שלנו רואים בעיקר הדברים שמה שקשה לאבשים זה "בין אדם לחבירו", ורואים כשיש דין אצל רב כגון בטרופות והרב פוסק לרעתו אעפ"כ זה מתקבל, אבל אם יש דין עם השני והרב פוסק לרעתו, אזי הוא כבר לא יכול לשקוט על זה, למה, משום "בין אדם לחבירו" זה הדבר הקשה ביותר.

הקב"ה ברא את העולם, הוא לא צריך שום דבר אבל הקב"ה מרוב טוב רוצה להנהיג את העולם ורוצה להביא חסד לעולם וטוב, ולכן ברא בריאה ורצונו להיות לו שכינה בתחתונים, חוץ ממה שיש לו בעליבים. ואין עושים שיהיה שכינה בתחתונים לכתחילה הקב"ה הראה שבלי תורה זה לא הולך, אעפ"י שהיו בכל הדורות צדיקים גדולים, על מתושלח כתוב במדרש שבאותו היום שמתושלח נפטר היה רעש בשמים ומלאכי השרת כיבדו אותו שורות שורות של רבבות מלאכים, דאי אפשר לתאר את הגדלות של מתושלח. על חנוך כתוב שהקב"ה לקח אותו להיות מלאך גדול מאוד, לא כל אחד יכול לזכות לזה, אך בלי תורה יהיו צדיקים יחידים. ומרוב טובו וחסדו ברא בריאה ורוצה לעשות שיהיה שכינה, והשכינה צריך תורה. וזה הכל מרוב טובו וחסדו. התורה תחילתה גמ"ח וסופה גמ"ח, להראות שמה שרוצים מבן אדם הוא שיהיה ענין של חסד, של אהבת בני אדם, ולכן כל מה שנגד זה – זה חורבן. דור המבול חורבן. בסוף סדום חורבן. ובכל הדורות עם יש ח"ו מצב של "נתמלאה

סאתם" אזי יש חורבן. והקב"ה רוצה שהעולם יתנהג בחסד בטוב וברחמים. חז"ל אומרים בברכות שבעשרה יש השראת השכינה וגם בחמשה יש, בשלוש גם יש, בשנים גם יש, וגם באחד, ומה הביאור שיש יותר אנשים יותר אנשים שרבים? וכי בהם יש יותר שכינה? זה לא מסתבר. כתוב בספרים שששים יותר ציבור יש זכות גדולה יותר, ומובא ב"בית הלוי" (פר' וישב) "אבל עיקר הזכות שבשבילים יגיעו לישועה הוא הקיבוץ. וזהו שדרשו בזקק יצילוך קיבוץ. כלומר כשאתם נאספים הרבה אנשים לתפילה אין התועלת מהריבוי. רק הקיבוץ שלך, הוא יצילוך במה שנאספים ונעשים אגודה אחת באהבה ואחיה. בלב שלם זהו המציל אותך". עכ"ל.

זהו היסוד מה שאנחנו רוצים לדעת, אם אנחנו רואים שלציבור שנאסף יש כח גדול כפי שמוכר בש"ס ומדרשים, ואינו דומה יחיד לציבור – וזהו בציבור שהוא כאחד, ציבור שח"ו הפוך אז זה להפך. זהו האסון הכי גדול. ובאמת, בהכל צריך להתחזק אבל החלק הזה הוא מאוד עלול להיות להפך, וזה הוא החלק העיקרי ואם "בין אדם לחבירו" לא כראוי, אי אפשר שיהיה השראת השכינה.

חז"ל בב"ק אומרים כתוב "ובנוחו יאמר שובה רבבות אלפי ישראל", שאין השכינה שורה בפחות משתי ריבבות ושני אלפים מישראל. תוס' שואל והרי כתוב ש"בעשרה שכינתא שריה", עונה התוס' שבכדי שיהיה שכינה של משכן צריך עשרים ושניים אלף, והסברא אומרת שכמה שיש יותר אנשים, קשה יותר שיהיה ביניהם אהבה ואחיה, ואם כן יש ביניהם אהבה ואחיה אזי ראוי שהשכינה תשרה ביניהם, עכ"פ רואים שכמה שיש יותר אהבת רעים יש יותר השראת השכינה ובזכות כן נזכה שהקב"ה ישיענו ונזכה לגאולה הקרובה במהרה בימינו אמן.

ביתר

רבנו הגיע כמה וכמה פעמים לעיר לחזק את לומדי תורה. ונביא דברי רבנו בכנס חזק לתורה בעיר ביתר ליל אדר"ח אדר א' תשס"ה

חז"ל אומרים ארבעה דברים צריכין חזק, ואחד מהם זה תורה, וכפי ששמענו כבר האיק שדברו שמלא בש"ס ובמדרשים ובכל המקומות מבואר הענין של לימוד התורה, כמה שהוא גדול, ולא רק זה אלא כמה שבלי זה כבר אי אפשר, ואין כלל ישראל, אין כלום! מה יש להוסיף, הרי מלא בכל המקומות שבלי תורה אין כלום! ומה יש להוסיף?

בכל זאת נאמר איזה דבר מה שהגמ' אומרת בסוף ברכות (דף ס"ג ע"ב) על

הפסוק, הסכת ושמע ישראל היום הזה נהיית לעם לה' אלוהיך, כך כתוב בסוף פר נצבים בסוף חומש דברים, שואלת הגמ' וכי אותו היום נתנה תורה לישראל, והלא אותו יום סוף ארבעים שנה היה, [והתורה כבר נתנה מיד בהתחלה אחרי שיצאו ממצרים, אחרי זמן קצר נתנה תורה, ולמה הוא אומר היום הזה נהיית לעם, זאת אומרת זה ברור שנהיית לעם זה רק על ידי תורה, בלי תורה לא שייך נהיית לעם לה' אלוהיך, וא"כ למה כתוב היום הזה? האם זה היום הזה, הרי כבר עברו כמעט ארבעים שנה, אלא ללמד שחביבה תורה על לומדיה בכל יום ויום כיום שנתנה מהר סיני.

והשאלה היא כמה מה חז"ל מלמדים אותנו, עובדה? שמי שלומד תורה זה חביב עלי, או שחז"ל באים לומר שכך צריך להיות, לא שזה ככה, רק שצריך להיות שמי שלומד תורה יה' חביב עליו כיום שניתן מהר סיני, ויותר מסתבר שלא רוצים לומר שככה זה, האם רוצים לספר סיפור? אלא חז"ל רוצים "ללמדך" שצריך ללמוד. ומה צריך ללמוד, שחביבה תורה על לומדיה כיום שניתנה מהר סיני.

ומה הכונה כיום שניתנה מהר סיני, הרי לכאורה זה דבר גוזמא, שבן אדם יכול להרגיש כיום שנתנה מהר סיני?

אנחנו יודעים שמלא בגמ' בכמה מקומות, שביום שניתנה תורה בהר סיני היתה שמחה כזאת להקב"ה שאין לתאר, בשעת מעשה בראשית כתוב ג"כ שהקב"ה שמח כמובא במדרשים, אבל זה לא דומה כמו שהיה במתן תורה, במתן תורה כתוב בחז"ל לשון כאילו "יום חתונתו ויום שמחת לבו", מה זה יום שמחת לבו, זה מתן תורה, הקב"ה היה כ"כ שמח, עד כמה ששייך לומר על הקב"ה, הרי בעצם אין לו שום מדות, אבל בכל זאת ככה כתוב ביום שמחת לבו וחז"ל דורשים מתי זה יום שמחת לבו, זה יום מתן תורה.

ולמה מתן תורה, כי זה התיקון של כל הבריאה, כי הבריאה כולה בא על תיקונו רק ע"י תורה, בלי תורה אין עולם, הקב"ה לא היה בורא עולם, למה צריך את העולם, בשביל מה יבא אנשים? סתם בשביל שיאכלו וישתו וימותו? מה יש מזה? בשביל מה הקב"ה ברא כזה עולם? בשביל תכלית כזה? אלא מה, התכלית הוא שהקב"ה רצה להנות את כל האנשים, כמו שכתוב במסלת ישרים שהאדם נברא להתענג על ה' ולהנות מזיו שכינתו, התענוג האמיתי מה שיש, זה רק עי"ז מה שמקיימים מצות, מקיימים את התורה, והקב"ה רוצה להנות, היות שהוא רוצה להיטיב לברואים, הוא רצה לברוא כזה עולם שכל אחד ואחד יכול לעלות למדרגה כזאת, ולהגיע להנאה כזאת שאי אפשר לתאר. ואדם כשהוא נמצא בעולם הזה הוא מבין רק בהנאות גשמיות, מה שלגבי העונג הזה, להתענג על ה', זה אפס! ממש אפס! אבל בן אדם כל זמן שהוא בעולם הזה הוא לא מרגיש, הוא לא יכול להרגיש הנאה יותר מכמו שיש כאן בעולם, אבל התענוג האמיתי זה דוקא שם בעולם העליון, הקב"ה רצה להנות את כל אחד שיוכל להיות לו כזה עונג שאי אפשר לתאר, מרוב שהקב"ה רוצה להיטיב עם הברואים הוא רצה לברוא כזה דבר שבן אדם יוכל להנות הנאה כזאת שאי אפשר לתאר. וכל זמן שבן אדם בעולם הזה אי אפשר בשום אופן, כי זה לא שייך שאדם ינהה כזה הנאה כל זמן שהוא בעולם הזה, אבל התכלית הוא לא זה, רק להתענג על ה'.

והאיך מגיעים לזה, רק על ידי תורה, כי האנשים שלפני מתן תורה אמנם היו קצת אנשים גדולים מאד, כמו מתושלח, שם, עבר, ועוד כאלה, אבל מאברהם אבינו התחיל כבר שיצא על ידי שיה' תורה, אברהם אבינו והאבות הקדושים והשבטים כבר התחיל תקופה של תורה, אבל התורה בזמן שנתנה, אז ששים רבוא יהודים קבלו את התורה, [חוץ מהערב רב] ששים רבוא, וכזה שמחה היה להקב"ה כי זה התכלית, הדבר הכי טוב שיש להתענג על ה', יצא על ידי מתן תורה.

א"כ בן אדם אם הוא רוצה ללמוד תורה ורוצה להגיע לתכלית האמיתית, אומרים לו חז"ל האיק צריך להיות, כמו שבמתן תורה כזה שמחה היה, וכמו שהקב"ה שמח ככה גם כל כלל ישראל יה' להם שמחה כ"כ גדולה, שאי אפשר להבין, ממש הרגישו את השמחה שבאו לתכלית האמיתית, שזה התכלית של הבריאה, והיה שמחה כ"כ כמו שהיה להקב"ה כך היה לכלל ישראל.

א"כ כ"כ צריך להיות שמחה שיכול לקיים תורה, ולהרגיש בכל יום ויום כיום שניתנה מהר סיני, ביום שנתנה מהר סיני, איזה שמחה היה, איזה הרגשה היה, כל אחד הרגיש את עצמו שהוא לא סתם, הוא לא בן אדם מהארץ, אלא הוא בן אדם שראשו בשמים, סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה, כל

אחד הרגיש כ"כ עליה גדולה, וזה כל אחד צריך להתרומם להגיע לתכלית כזה. ואי אפשר לומר שבן אדם כל אחד נמצא ככה, כל יום כיום שנתנה מהר סיני, לכן ביארנו שחז"ל אומרים שככה צריך להגיע לזה, שתהיה חביבה תורה על לומדיה כיום שנתנה מהר סיני, על ידי שמה שיותר ילמוד, מה שיותר יתעמק, מה שיותר יתאמץ בכל כחו ללמוד, הוא יכול להגיע שתהיה לו שמחה כזאת כמו שהיה ביום שנתנה מהר סיני, ואז הוא יתרום לגמרי וירגיש כאילו הוא לא חי בעולם הגשמי, יתרום שירגיש חביבות כזאת להקב"ה. וכל אחד ואחד מה שישתדל יותר בלמוד התורה. ולא לחשוב שאנחנו במדרגה כזאת, אבל כך חז"ל אומרים שבן אדם צריך להרגיש בכל יום כיום שנתנה מהר סיני, אתם יודעים איזה שמחה שהיה, גם להקב"ה וגם לכלל ישראל.

כתוב שכלל ישראל בזמן שחזרו מהר סיני הם שרו, ומובא שהגה"א אמר שיודע את הניגון מה שכלל ישראל שרו בזמן שהלכו מהר סיני. יכולים לתאר לכם האיך הם שרו?

האם הם למדו שירה, הם למדו נגינה? הם חברו איזה נגון מיוחד שהוצרכו ללמוד את זה? אלא שמחה כזאת התפרץ אצל כל אחד ואחד, שהלכו בשירה כזו גדולה, שהי' להם כזה שמחה, אפילו אחרי שגמרו מתן תורה. א"כ יכולים לתאר איזה שמחה שהיה, וזה צריכים לכל הפחות להרגיש משהו, וללמוד, ומה שיותר לומדים מה שמקבלים יותר טעם בלימוד, יגיעו למצב שחביבה תורה על על לומדיה בכל יום ויום כיום שנתנה מהר סיני.

וכמו שאמרנו אנחנו רחוקים מאד מזה, אבל אם חז"ל אומרים "ללמדך" משמע שאפשר להגיע, ולכל הפחות אם לא ממש, לכה"פ מעין... אבל עכ"פ צריך להשתדל יותר להתחזק בלמוד התורה, ולהרגיש שזה האושר, אין אושר בעולם חוץ על ידי לימוד התורה, כל הדברים האלה הגשמיים זה כלום נגד הרוחניות, כנגד להתענג על ה', וזה בכל יום ויום כיום שנתנה מהר סיני. הקב"ה יעזור שכל אחד מאתנו ישתדל להתחזק בלמוד התורה, ומה שיותר יתחזק יכול יותר להתרומם ויגיע למשהו, וזה מה שחז"ל אומרים כיום שנתנה מהר סיני.

בס"ד, לכב' הנאספים למען חיזוק התורה ע"י הארגון הנקרא "כבוד חכמים ינחלו" לזכרו של האברך היקר הרב ישראל אייזנשטרק זצ"ל. בעיר ביתר תובב"א.

תזכו להרבות תורה ועמלי תורה וללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורה.

ובח"י אלול תשס"א הגיע לכינוס מיוחד בעיר למען לב לאחים.

בני ראם

אודות ישיבת בני ראם נכתב בכאיל תערוג וארא תשע"ז.

ברכיה

אודות ישיבת במושב ברכיה נכתב בכאיל תערוג ויצא תשע"ז.

בני ברק

לפני עשרים שנה בו' טבת תשנ"ח היה בבני ברק ועדה קרואה ולאחר מאמצים הצליחו לסדר בחירות, והיה בכך הרבה גופי תורה מכמה טעמים, ובפרט בטיפול בנוער הנושר, ורבנו השקיע מאמצים להעמיד את העיר על תילה ובחר בהרב מרדכי קרליץ שליט"א שיבוא לנהל את העיר. ונביא כאן מהדברים שאמר בכינוס מיוחד בביתו, ובכינוס אברכים בעיר. ובס"ד עלתה בידו הצלחה מופלאה להעמיד אותה על מכונה ונתקדש שם ה' על ידו.

אסיפה פנימית - בחירות לעיריית בני ברק כ"ד כסלו תשנ"ח

כתוב בחובת הלבבות... שכשיבוא האדם לעולם העליון, יראה שמייחסים לו מצוות שלא עשה ועבירות שלא עשה, ויתפלא האדם על זה. ויאמרו לו שכשידיבר לשון הרע עברו מצוותיו לאדם שדיבר עליו. וכשאחר דיבר עליו הוא קיבל את מצותיו.

וזה בעולם האמת יש להתפלאות. אבל כאן בעוה"ז אין מה להתפלא! כי האדם אינו יודע את האחריות שיש בכל מינוי שיש בעיר, בכל עיריה, ובפרט בעיר בני ברק. שיש בה ברוך השם... אך יש ג"כ מצב שילדים

מתדרדרים. וכל מיני דברים כאלה. ויכול להיות שלאחר מאה ועשרים שנה, ח"ו ישאלו בן אדם, הילד הזה שהלך לקיבוץ של מרץ, השומר הצעיר, ועוד, זה על חשבוננו של אדם זה.

ואנחנו בדברי החובת הלבבות מתפללים למה בשביל שדיבר עליו לשה"ר מקבל את העבירות שלו.

אבל כאן אפשר להבין כי הוא גורם בזה שחלילה וחס הוא לא עושה שיהיו אנשים הממונים על הציבור, שהם שומעים דעת תורה, מתאמצים בכל דבר, וכשהם לא עושים את זה, בודאי שיוצא כל מיני מכשולים. ויכול להיות שיתבעו בן אדם על איש פלוני שאינו שומר שבת או עשה עבירות חמורות, שהוא אשם על זה!

וכל אחד ואחד לא יכול להפטור, ולא יוכל לומר שאינו מבין למה, יסבירו לו כבר - למה! וכבר יראו לו שעל ידי זה שעשה את זה, קרה זה, וקרה זה, ועי"ז נגרם מה שיצא...

וממילא האחריות היא גדולה מאד. ויכול להיות כי "כל קול קובע" ממש "כל קול קובע", ואדם חושב מה אני, ונשאר בהרגשה של שלום עלי נפשי, באדישות, וחושב לעצמו "אני לא עושה שום דבר!" ואינו יודע כי כל קול קובע. וחלילה וחס אם לא משתדלים בכל הכח לעשות בשביל אלה שראויים להיות, אז חלילה וחס באים אנשים שלא ראויים, ועושים כל מיני דברים שיכולים לגרום חלילה וחס, שכמה וכמה ילדים, או כמה וכמה אנשים שחלילה וחס ילכו אינני רוצה לומר לאן...

וזוהי אחריות גדולה המוטלת על כל אחד ואחד, ואף אחד לא יכול להפטור מזה, ולומר מה אני, אלא צריך לדעת שזו אחריות גדולה.

אם רבנו החזו"א אמר שצריך למכור תפילין בשביל להצביע [כך אומרים בשמו] ואם צריך למכור תפילין בשביל זה, בודאי כמה שעושים לדבר הזה זה לא מספיק.

וכיום המצב לא יותר טוב מבזמנו של החזו"א, ומצד שני המצב היום הרבה יותר חמור, רואים שיש היום נוער שממש מסוכן מאד. והרבה לדאבונינו יורדים, ובזה כל דבר משפיע!

לכן צריך כל אחד להשתדל לעזור לרשימה שהנציגים שלה שומרים דעת תורה, וכולם אין שום עולה בהם. ובדרך כלל כולם אנשים מהוגנים. אפשר לומר כולם אנשים מהוגנים! ולא ראו בהם שום דבר...

והקב"ה יעזור שעל ידי שכל אחד ישתדל, עי"ז נזכה שעירנו, ולא רק עירנו אלא כמו שאמר הרב זילברשטיין שליט"א שכל העיירות מסתכלים על ב"ב, וזה ישפיע על כל הארץ. ואפי' על חוץ לארץ, כי כל העולם מסתכלים על ארץ ישראל. וארץ ישראל ג"כ בעיקר על העיירות החרדיות, והעיר החרדית ביותר היא בני ברק.

ויעזור הקב"ה שישפיע על כל העיר, ועל כל העולם, ועי"ז הקב"ה יעזור שנזכה כולנו, שתהיה עיר שכולה תורה, ויראת שמים, ועי"ז נזכה ל-ובא לציון גואל בב"א.

מודים לכל האנשים שבאו, ובזכות זה מקוים שהקב"ה יעזור שיצא דבר טוב. ויצא קידוש שם שמים עי"ז!

כנס לקראת בחירות לעיריית בני ברק מוצש"ק מקץ - חנוכה תשנ"ח

הדברים שאמרו הם דברים שכל אחד צריך להרגיש את זה, ואין שום ספק שזה לא שאלה של סתם הצבעה... ומרן בעל הקהילות יעקב זצ"ל היה תמיד אומר כי חוץ מהכל, עצם הדבר שאחד מצביע הוא מקדש בזה שם שמים. שאומר בזה שרוצה בהנהגה של חרדים, רוצה שיהא תחת עול התורה, באשר כל יתר הדברים הם בניגוד לתורה. ובזה שהוא מצביע הוא אומר בזה "אני רוצה שיהיה הנהגה של תורה". וזה עוד יותר מהכל. בפרט שזה שוקל ח"ו כנגד כמה דברים עיקריים שיכול להיות נוגע לכלל ישראל. וכמו שהחזו"א היה מאד מעודד בזה, וחושב שכל גופי תורה כלול בזה. אבל גם עצם הדבר שהוא אומר שהוא מצביע לחרדים, הוא מגלה בזה שהוא רוצה הנהגה של תורה.

ונפקא מינה בזה דאפי' אם תמצוי לומר שיהיה אותו מספר נציגים גם בלי הקול שלו, אבל בכל זאת הוא אומר בזה שאני רוצה שיהיה הנהגה של תורה בכלל ישראל, בציבור, בעיר.

והנה במשנה במכות (דף ה' ע"ב) כתוב על פי שנים עדים או שלשה עדים

יומת המת, אם מתקיימת העדות בשנים למה פרט הכתוב בשלשה, רבי עקיבא אומר לא בא השלישי להקל אלא להחמיר עליו ולעשות דינו כיוצא באלו. ואם כן ענש הכתוב לנטפל לעושי עבירה על אחת כמה וכמה ישלם שכר לנטפל לעושי מצוה כעושי מצוה.

וביאור הדברים דלמשל אם העידו שנים על אחד שהוא חייב מיתה, ובא השלישי והעיד גם כן, ואחרי כן הוזמו, נענש כל אחד ואחד מהם במיתה. וגם השלישי שהוסיף על עדותם ואפי' היו אלף עדים כולם יענשו במיתה אם הוזמו. ואע"פ שלא היה צורך לעדותן דגם בלי כל הנוספים היה נענש האיש מיתה ע"י שני עדים הראשונים, לימדה תורה שאינו כן, אלא במה שהוא נטפל לעוברי עבירה, מענישה אותו התורה כעובר עבירה.

וע"ז מוסיפה המשנה, על אחת כמה וכמה להיפך אם הוא נטפל לעושי מצוה. ג"כ אפי' אם בלי שהוא יהיה, היתה ג"כ מתקיימת המצוה, כיון שהוא נטפל לעושי המצוה הוא מקדש בזה שם שמים, ונחשב כעושי המצוה עצמה. ולענינינו ג"כ בכל הצבעה הוא אומר בזה **"אני רוצה שתהיה הנהגת התורה"**, וזהו הזכות הגדולה ביותר מה שיכול להיות! ולא בכל פעם יש הזדמנות גדולה כזו. כי אמנם בכל פעם כשאדם עושה קידוש שם שמים זה מצוה. אבל מה שיותר ברבים, יותר ניכר.

ותדעו אם יש כל כך הרבה קולות שהביעו דעתם שרוצים שישלש הנהגת התורה בכלל ישראל, זה הקידוש השם. שעל זה יש שכר גדול מאד. ואם לעוברי עבירה כך, לעושי רצונו על אחת כמה וכמה. אם רואים שהתורה מחייבת אפי' מיתה, לדבר כזה מה שנטפל לעוברי עבירה, הגם שהיתה כבר עדות גם בלי שהיה הוא מעיד. ובין כך ה' נענש האיש מיתה. בכל זאת הוא שהוסיף ואמר ג"כ אותו הדבר. נחשב שגם הוא זמם, ואח"כ אם הוזם הוא חייב "מיתה", עד כדי כך!

ואם זה לעונש עאכ"כ לשכר, איזה שכר יהיה לכל בן אדם אם יכול להצביע להראות שהוא רוצה לקדש שם שמים. שרוצה שהכלל ישראל, יתנהגו ע"פ התורה. וכל עניני העיר יתנהגו ע"פ התורה. וזה זכות גדול מאד. ואל לנו להחמיץ את זה! כי לא בכל רגע מזדמן מצוה כזו.

ויעזור הקב"ה שבאמת כל אחד ואחד יראה לקדש שם שמים, וע"ז באמת נזכה שהעיר תתנהל ע"פ דרכי התורה, כמו שהחכמים אומרים, וכפי שלכל ישראל יהיה תועלת והקב"ה יעזור לכולנו.

אסיפת נציגי העיריה לבחירות הבעל"ט ליל י' כסלו תשנ"ח

רש"י מביא בפר' פנחס (פכ"ז פסוק כ"ב) על הפסוק ויקח את יהושע. לקחו בדברים והודיעו מתן שכר פרנסי ישראל לעולם הבא.

רואים שאי"ז דבר פשוט ואפשר לזכות הרבה מאד עי"ז. אם עושים את הדבר כמו שצריך.

והגר"ח מוולוז'ין זצ"ל אמר על אביו, דחז"ל אמרו... שפרנס המתגאה על הציבור שלא לשם שמים אינו זוכה לבן ת"ח. ואמר הגר"ח על אביו שהיה נבאי ופרנס הממונה על הציבור לשם שמים. וזכה לבן ת"ח שאפי' בימי התנאים היה נחשב לת"ח. וזה אמר על אחיו ר' זלמלע. ובעצם גם הוא עצמו הגר"ח זצ"ל, ועוד שלשה אחים היו כולם חמשה ת"ח גדולים שאין לשער, ובעיקר הדגיש על אחיו ר' זלמלע.

נו! יש כזה דבר שאפשר לזכות כ"כ הרבה... ומצד שני אפשר ח"ו לאבד את זה, אם לא עושים לשם שמים, אז זה הפוך.

ה' יעזור שבאמת תזכו לעשות לשם שמים, ותצליחו במעשיכם, ותצליחו שיעזרו על ידיכם, ויעזור ה' לכם ולכל משפחותיכם בזה ובבא.

ברכה מיוחדת להרב מרדכי שליט"א אתם צריכים באמת ברכה מיוחדת יותר מכולם, כי הכל עליך. ה' יעזור לך שבאמת תצליח, כמו שכתוב שכר פרנסי ישראל לעוה"ב, והעבודה באמת גדולה מאד.

וכתבו באמת בשו"ע... שהעוסק בצרכי ציבור יש דברים שהוא פטור מהם, ואפי' מתפילה, ויש מעשה עם הח"ח זצ"ל שבא לאיזה אסיפה, וה' שם רב אחד שאמר, שהגיע זמן מנחה, התבטא הח"ח ואמר, איך בין געקומען צו דאווענען מנחה?! האם באנו לכאן כדי להתפלל מנחה, כי היו פטורים ממנחה מחמת שעוסקים בצרכי ציבור.

ה' יעזור לך שתצליח!!

מכתב רבנו

בס"ד, לכב' תלמידי הישיבות אשר לומדים מחוץ לבני ברק (וכ"ש הלומדים בבני ברק). הנה יום הבחירות לעיריית בני ברק עומד להתקיים ביום ג' יחי' ח' טבת תשנ"ח, וצריך כל מי שיש לו זכות הצבעה לבוא ביום הנ"ל ולבחור לעיריה עבור הרשימה התורתית המרכזית שסימנה אות ג' ולראשות העיר עבור הרב מרדכי קרליץ. ויזכו לקדש שם שמים ויקוים לכל א' ברוך אשר יקים את דברי התורה.

ר"ח טבת תשנ"ח הכו"ח למען הענין החשוב. בני ברק יצ"ו

מכתבים לבחירות

בס"ד אור לב' מרחשון תשס"ד
לכל השואלים בענין הבחירות בעירנו בני ברק על כל אחד ואחד מכל החוגים להצביע אך ורק לרשימה התורתית המרכזית שסימנה אות ג'.

ולשומעים יונעם ויתברכו בברכה והצלחה.

א.ל. שטינמן

בס"ד, לכל אברכי הכוללים ותלמידי הישיבות, בין הלומדים בבני ברק בין הלומדים במקום אחר ה' עליהם יחי'.

הנה יום הבחירות לעיריית בני ברק עומד להתקיים ביום ג' ב' מר חשוון תשס"ד, והיות שהרבה ענינים הנוגעים לתורה תלויים בתוצאות הבחירות לכן צריך כל מי שיש לו זכות הצבעה לבוא ביום הנ"ל ולבחור אך ורק עבור הרשימה התורתית המרכזית שסימנה ג' ולראשות העיר עבור ר' ישכר פרנקנטל וגם לפעול כפי הצורך בכל מקום ומקום.

ויזכו כל א' לקדש שם שמים ויקוים לכל א' ברוך אשר יקים את דברי התורה.

כ"ז תשרי תשס"ד

הכו"ח למען חשיבות הדבר.

א.ל. שטינמן

בס"ד, לכ' ידידי הר' יעקב אשר נ"י
היות ימי הבחירות עומדים להתקיים בזמן הקרוב ומאד רצוי לעשות רשימה בלי שיעטרו ללכת ולבחור וכדאי מאד למנוע מחלוקת לשון הרע וכל מיני דברים שאנשים נכשלים בזמן הבחירות והלואי שאתה בתור ראש הרשימה תצליח לעשות רשימה מאוחדת ולא יה' שום מחלוקת ושנאת חינוס וזה יועיל מאד לזכות כולנו בכתיבה וחתומה טובה וממנו ידאו והרבה ילמדו לעשות כן ויתרבה אהבה ואחוה בכלל ישראל ויהי' זה לזכות לך ולכל משפחתך.

אקוה שאתה משתדל בזה וה' יזכה אותך שתצליח במשימה הזאת ונזכה שכולנו נתברך משמי מרומים בכוח"ט וגמח"ט. **אהרן יהודה ליב שטינמן**
ר' תשרי תשס"ט לפ"ק, בני ברק יצ"ו. (קובץ אגרות סי' תעג)

רמת אלחנן

כבר הבאנו במק"א דברי רבנו לשכונה זו על הקדמת קבלת שבת ושרבנו הגיע במיוחד לחזקם על כך.

פרדס כץ וקרית הרצוג

רבנו עודד מאוד את המתישבים והגיע כמה פעמים לחזקם, ולהעמיד את הרבנים שומרי הגחלת על תילם.

שיכון ה'

פינה חמה היתה לרבינו לשכונה זו, מאז מינה את תלמידו הגרמ"ב זילברברג שליט"א לרב השכונה למלאות מקום חותנו הגאון רבי יעקב פרץ פרידמן זצ"ל. בסוד הענין נשלח המשגיח הגה"צ חזקיהו מישקובסקי שליט"א למרן הגר"נ קרליץ שליט"א, שסמך ידו על המינוי והכריז עליו בשעת הלוויה. רבנו התבטא כמה פעמים שהשכונה עוד תהפוך להיות השכונה הגדולה ביותר בב"ב ע"י שיהרסו את הבנינים הקטנים ויבנו בה בנינים גדולים ותתמלא באברכים בני תורה, כמו כן התענין תדיר בנעשה בשכונה ובהתפתחות האידישקייט בה, ותמך עד סוף ימיו בכולל האברכים שהוקם בה תוך שהוא מתענין ומדברן להגדיל תורה ולהאדירה. מידי שבת, בעת הקביעות של תלמידו המרא דאתרא שליט"א היה מתענין אודות השיעור שנאמר בליל שבת והיה מוסיף ומקשה, והיה אומר בדרך צחות "על מה היתה האש אתמול בשיכון ה', והלא נאמר "לא תבערו אש ביום השבת".

כמו כן היה רבינו מגיע באופן נדיר להשתתף בשמחת בית השואבה בבית הכנסת המרכזי בראשות תלמידו הגרמ"ב זילברברג, אף שהיה רבינו מקפיד מאוד לא לצאת מן הסוכה כלל. שמחת בית השואבה נערכה בהשתתפות אדמו"רים ורבנים המתגוררים בשכונה ובהזדמנות זו פגש רבנו בכ"ק האדמו"ר רבי שמעון מלעלוב זצ"ל, ומאז התעניין מספר פעמים בשלומו, ואף השתתף בהלויתו שנערכה במוצאי יום הכיפורים. באחת השנים ניסו מקורביו להניאו מלהשתתף בשמחת בית השואבה עקב עומס רב שהיה במקום, אך רבינו התבטא ואמר 'אם לא תקחו אותי, אני אסע לבד'.

באחת השנים העיר רבינו אודות מחיצות העזרת נשים שצריכות תיקון, ולאחר מכן שמח כשסיפרו לו על התיקון שעשו, באחד הימים השתתף רבינו בארוע שנערך בחצרו של האדמו"ר מסאדיגורא זצ"ל בשיכון ה', ולאחר מכן אמר לתלמידו הגרמ"ב זילברברג 'ביקרתי בשטעטל שלך, ולא ביקשתי רשות, עכשיו אני מבקש'.

בת ים

רבנו הגיע לחזק את בני העיר בה' ניסן תשס"ח בשיבת בין הזמנים שע"י חסידות באבוב.

דימונה

רבנו נסע לחזק את הישיבה ארחות אפרים בי"א סיו תשס"ז.

הרצליה

סיפר רבה של הרצליה הגר"י יעקבוביץ כי פעם בעת כהונתו בהרצליה רצו לפרסם איזה כתבה בעיתון שהיה יכול להיות מזה נזק, הוא בא בלילה למרן ומרן פתח סדק צר, שמע את הענין ומיד טיפל בזה עם כל כוח האחריות.

זכרון יעקב

רבנו הגיע ב' פעמים לחזק את הקהילה. בי"ב כסלו תשס"ו ועוד והישיבה רואה בכאיל תערוג פר' אמור תשע"ז.

חררה

רבנו הגיע שלש פעמים לחזק את העיר והישיבה דשם, א' בשנת תשנ"א, ובר"ח ניסן תש"ס, ובח' תשרי תשס"ח. והרבה טרח להעמיד ולבסס את הישיבה שם וגייס לטובת הישיבה סכומים אדירים מגבירים בעולם וכו', ולעזור לה בענינים שונים באופן מיוחד במינו, עד שראה ששינוי רח"ל מדרך המסורה וכו' והורה לבני הישיבה לעבור למק"א. [ועברה הישיבה לישיבת תורה בתפארתה, ופרח מטה אהרן שהצליחה הישיבה בתוך שנים ספורות להיות פאר הישיבות]

פ"א הגיע לרבנו אחד מראשי העיר שאינם שומ"ת בתוך משלחת שלימה, וסיפר לרבנו שהוריו הם משומרי הצעיר וכו'. וכשגמר את דבריו ויצא, אמר רבנו שישאלו אותו אם הוא מהול, כי נראה לו שאביו לא מל אותו, ויש לו כל כך הרבה זכויות וחבל... והם התביישו ורק למחרת העיזו לשאול אותו, ואכן אמר שאינו מהול, והתעורר לבו למצוה ומל א"ע.

ובי"ט סיון תשנ"ט הגיע רבנו לחנוכת בית לב לאחים בעיה.

חיפה

רבנו טרח כמה וכמה פעמים לבוא לעיר חיפה ולחזק את הישיבות דשם, ישיבת נחלת הלויים, וישיבת משכן יעקב של תלמידו הגאון רבי דוד כץ שליט"א.

וכן הגיע לחיזוק בכ"ז ניסן תשס"ו במוסדות סרט ויזניץ וישיבת תפארת ישראל, ולאחר מכאן ישב עם עסקני ורבני העיר ודן עמם כל הענינים הנוגעים שם.

ולאחר מלחמת לבנון שהיה בקיץ תשס"ו הגיע רבנו באלול לסיום מסכת יומא, לחזק את התושבים אחרי המלחמה שעבר.

בס"ד ב' סיון ה'תשס"ג, לרגל הבחירות המתקיימות בחיפה ביום ג' סיון שז. שהרבה גופי תורה תלויים בזה לכן על כל אחד לפעול ולהפעיל ולהצביע

לרשימת יהדות התורה שסימנה ג' ולראשות העיריה עבור הר"ר אריה בליטנטל הי"ו

א.ג.ל. שטינמן

בס"ד, לאחינו בני ישראל תושבי חיפה שלו' וישע רב. הנה בעוד שבוע עומד להתקיים בחירות וכבר כ' החזר"א זצוק"ל שהרבה גופי תורה תלוי בבחירת נציגים חרדים בעיה.

וכל אחד אחראי על הנעשה בעיר וכל מה שיכולין להוסיף שיהי' נציגים בעיריה חרדים לדבר השם יכולין לעצור דברים שהם לא כדעת תורתנו הקדושה וכל א' יכול וצריך לפעול לטובת הרשימה של החרדים לדבר השי"ת שסימנה אות ג' ויזכה עי"ז להתברך ברוחניות ובגשמיות.

הכר"ח בברכת ברוך אשר יקים את דברי התורה אהרן יהודה לייב שטיינמן ו' מרחשון תשס"ט לפ"ק. (קובץ אגרות סי' תפג)

כבוד הרה"ג ר' יחיאל במברגר שיחי'. הנה כידוע הרחוב לדאבוננו מאד לא טוב ומשפיע על כל אחד, ובזמן האחרון התחילו בחורי ואברכי ישיבות לילך ברחוב בלי כובע רק בכיפה ובלי מלבוש עליון, ואם כי אין איסור מ"מ זה לא דרך הראוי להתנהג לבן תורה, וכשלובשים באופן שהוא מתבדל מהרחוב זה מחיצה מבלת בינו ובין אנשי הרחוב אשר מאד לא נוהגים כהוגן, וזה כתריס מפני קלקול.

וכעת שגם מחיצה זאת הפסיקו לעשות יכולין לירד מאד בידאת שמים וראוי מאד להתחזק בזה, בפרט בעיר כמו חיפה אשר רבו בה המתפרצים ואשר רחוקים מריח תורה, ומאד צריך לעשות חיזוקים, וזה חיזוק שמאד יכול להועיל. ויה"ר שישים בלבנו אהבתו ויראתו ולעשות כל מיני גדרים לא להגרר להרחוקים מיראי השי"ת ותורתו.

דברי רבנו בישיבת "משכן יעקב" חיפה אור לכ"ט כסלו תשס"ג

כפי שאני רואה זה מקום טוב מאד ללמוד תורה, ומסתמא אם יש את כל התנאים שצריך ללימוד התורה מסתמא לומדים, ואם לומדים, אז צריך לדעת שהזמן הכי טוב לעלות בתורה ויראת שמים, זה ימי הנעורים, כי אחרי זה כבר קשה, עכשיו זה הזמן הכי ראוי לעלות בתורה ויראת שמים, ומי שלא מנצל, אז אחרי זה כשהוא מתבגר, אם הוא מקבל "שכל" הוא רואה כמה הוא הפסיד... ולא ניצל מה שצריך לנצל.

אבל נקוה שכל אחד ילמוד וינצל את הזמן, כי זה הזמן הכי ראוי, ואחרי זה כבר בן אדם אחרי שהוא כבר לא צעיר, הוא רואה מה הוא הפסיד במשך הזמן שלא ניצל. ונקוה שהבחורים יבינו את זה, וישתדלו לנצל את הזמן לתורה ויראת שמים, כי זה הזמן שראוי לעלות, ומי שניצל את זה הוא מאושר, וחלילה וחס להיפך...

ונקוה שכל אחד יבין את זה וישתדל לנצל את כל הזמן ללימוד התורה ויראת שמים ולשמוע בקול הורים ומורים, ויעלה מאד, וגם ההורים וגם הרבנים כולם ישמחו, והקב"ה ישמח, משמח את המקום משמח את הבריות, ואז כולכם תתברכו ותזכו לכל טוב בזה ובבא.

וגם לזכות לזמן שהקב"ה ירחם על עמו, ויגאל אותנו ויאמר לצרותינו די! שלא יהי' ח"ו כאלה מחלות מה שיש, ופיגועים רח"ל, ותאונות דרכים, כל מיני צרות שבא יום יום, הקב"ה יעזור שבזכות לימוד התורה ישמרינו ויצילינו מכל זה, ויקרבינו לגאולה האמתית במהרה בימינו אמן.

ובכ"ח כסלו תשס"ג הגיע לכינוס מיוחד בעיר למען לב לאחים. ובכ"ט אדר א' תשס"ה הגיע רבנו לסיום השס בחיפה ראה קו' לכבודה של תורה עמ' 33 ואודות ישיבת נחלת הלוויים ראה כאיל תערוג דברים תשע"ז.

טבריה

מכתב לבחירות

בס"ד, לאחינו בני ישראל תושבי טבריה הי"ו לרגל הבחירות לעיריה המתקיימות ביום ג' י"ג מרחשון שז. שהרבה גופי תורה תלויים בזה לכן על כל אחד לפעול ולהפעיל ולהצביע לרשימה בה

מופיע נציג דגל התורה הר' דוד אוחנה נ"י, ולשומעים יונעם ויתברכו ממקור הברכות בברכה והצלחה וכו"ס.
א.ג.ל. שטינמן
ז' מרחשון תשס"ט לפ"ק

דברי רבנו לאברכי הכוללים שבעיר, הבאנו בכאיל תערוג אברכים.

רבנו הגיע לחזק את ישיבות שבעיר ב"ח אדר א' תשס"ח והרבה היו מתייעצים עמו על כל פרט ופרט. ובפרט הגאון רבי שמעון הכהן פופוביץ שליט"א ראש ישיבת "עטרת יצחק" וראש כולל חשוב בטבריה, שלא זה ידו מתח"י.

בס"ד, לכבוד קהל ישראל בעיר טבריה אשר זכו לגמור ששה הסדרים מתלמוד בבלי אשר הנחילנו רבינו הקדוש ורבינא ורב אשי אשר במ נלך לאורם כל ימי חיי כלל ישראל לנצח.

הנה בשמחה רבה אנו זוכים לשמוע כי דבר השי"ת מתרבה בכל תפוצות ישראל ושם שמים נתקדש על ידי זה, ויה"ר שיתרבו לומדי תורה והוגיה ומקיימיה כרצונו ית"ש ומלאה הארץ דעה את ה' ית"ש כמים לים מכסים ובביאת גואל צדק בב"א.

וזכו בני העיר שבנו הגאון ר' שרגא שליט"א נטל ע"ע את הכרעות והנהגות העיר.

דברי רבנו לבחורים בישיבה קטנה עטרת יצחק כ"א אייר תשס"ה הגמ' אומרת שבזכות תינוקות של בית רבן העולם קיים. מה נקרא תינוקות של בית רבן, יכול להיות גם בגיל כזה עדיין נקרא תינוקות של בית רבן, ממילא על זה העולם עומד. ועל זה מביאה הגמ' בשבת שאביי שאל דידי ודידך מאי, לימוד התורה שלי ושלך, אמר לו אינו דומה הבל פיהם שאין בהם חטא לשיש בהם חטא. איזה חטא היה לאביי אני לא יודע, קשה לומר שאביי היה לו חטא ממש. הגמ' אומרת בתענית שאביי היה מקבל כל ערב שבת שלום מן השמים, מן השמים שלחו לו שלום. ולאבא אומנא, היה אחד שקראו לו אבא אומנא והעבודה שלו היתה להקזיז דם, כמו חובש, הוא היה מקבל כל יום, ואביי היה מקבל כל ערב שבת, רבא כל ערב יום כפורה ואדם שמקבל מהשמים שלום זה לא אדם פשוט, האם אתם שמעתם על אדם שקב"ה שלח לו מהשמים שלום? לא שמעתם, לא שמענו בימינו אין כאלו אנשים, ובכל זאת הוא אמר שזה לא דומה למה שהילדים לומדים תורה.

א"כ יכולים להבין כמה זה חשוב ללמוד וללמד ילדים תורה, בפרט שלומדים את זה על טהרת הקדש, בלי שום דבר, רק תורה, "רק תורה" בלי שום דבר! והזכות של זה אין לשער, על דברים כאלה העולם עומד, זה הגמ' אומרת, ואפילו הזכות של אביי ורבא שהם אנשים כאלה ששולחים להם שלום מהשמים, וילידים לא שולחים שלום מהשמים, בכל זאת הגדלות של הבל פיהם שאין בהם חטא, זה כ"כ גדול.

א"כ מה שייך לומר, רק יש לברך שכל אלה שלומדים כאן ובכל ישראל, יגדלו להיות תלמידי חכמים צדיקים יראי ה', שהקב"ה ישמח בנו, שהקב"ה יהיה שמח שיש לו כאלה ילדים, ממילא כולם יצמחו לגדלות בתורה ויראת שמים, הקב"ה ישמח וההורים ישמחו, כולנו נשמח. והקב"ה יעזור שנשמח בשמחה האמיתית בזמן שתהיה הגאולה האמיתית במהרה בימינו אמן סלה.

טלז סטון

רבנו הגיע כמה פעמים לשאת משאות חיזוק בעיר בענייני חינוך ועוד.

מכתב לבחירות

בס"ד. הן ידוע שבכל מקום יש כאלה אשר רוצים לכבוש מקומות ציבוריות אשר זה משפיע על רוח המקום ורבים המתפרצים להכניס רוח זר בכרם בית ישראל, ובאנו בזה בקריאה נחוצה לכל אחד לפעול ולהצביע בעד אלה אשר פועלים על דבר שבקדושה וכן על ראש המועצה הנוכחי הרב רוזנטל נ"י וזה הרשימה שסימנה י"ד ולהשומעים יונעם ויזכו לכל טוב כ"ז טבת תשע"ג לפ"ק

יסודות

רבנו הגיע לחיזוק בישיבה שנמצאת שם, שהרבה טרח בהקמתה למען שיהיה

ישיבה חשובה לבני התורה הספרדים, והיה מוסר שיעורים כללים ושיחות בישיבה תמידים כסדרם.

ירוחם

רבנו טרח להגיע לירוחם כמה פעמים לחזק לומדי התורה דשם, ובי"א סיון תשס"ז הגיע למסור שיחה לאברכים בכולל שם ואח"כ דיבר להורי תלמידי הת"ת תורת משה שם. ולאחר מכאן הגיע לסיום סדר מועד בבית הכנסת הספרדי שם. וראה בכאיל תערוג עולם הישיבות אודות הישיבה דשם.

ירושלים

מכתב לבחירות

ג' סיון תשס"ג, כפי ששמענו כי בעיר ירושלים תובב"א עומד על כף המאזניים הרבה ענינים של חיזוק והעמדת הדת על תילה ומאידך סכנה של עקירת כל הקדוש והיקר לנו ולמרות זאת שמענו שבקרב הציבור יש קרירות בזה ויש גם שמהרסים ומחריבים לכן באנו בזה שכל אחד ואחד בלי יוצא מן הכלל יצביע ויפעל אך ורק למען רשימת יהדות התורה שסימנה ג' ולראשות העיר עבור הרב אורי לופוליאנסקי הי"ו וחלילה להתרשל בזה.

ולשומעים יונעם ויתברכו ממקור הברכות בברכה והצלחה וכו"ס וכלול בברכת ברוך אשר לא יקים את דברי התורה הזאת **א.ג.ל. שטינמן** (קובץ אגרות סי' תעח)

הר נוף

רבנו הגיע כמה פעמים לחזק את תשובי השכונה, וכן בעת הריגת קדושי 'בני תורה' מסר רבנו הספד עליהם.

וסיפר רב הקהילה הגר"מ רובין: שנה אחת הזמנתי את מרן לדבר אצלנו בעשי"ת והיה התעוררות גדולה מאוד, שנה אחרי זה פנה אלי אברך ואמר לי אולי כדי להזמין אותו עוד פעם, אמרתי לו אין בעיה אתה תטפל בזה, לי קשה, אז הוא נסע למרן וביקש שיבוא מרן אמר אחזיר תשובה תוך יום. בלילה אני מקבל טל' משניידר שמרן שואל שקיבל פניה לבוא לדרוש האם זה על דעתכם או שצעירים מנסים לחנך אותכם...

כמו"כ הגיע רבנו למסור שם משא בניני חינוך, והבאנו את הדברים במשנת החינוך ח"א.

דברי רבנו בחנוכת הבית והכנסת ס"ת ליל ר"ח ניסן תשס"ד.

נתאספנו כאן, הכנס הזה בודאי כנס לשם שמים, כי בודאי לא עשו כל אחד בשביל דברים פרטיים, אישיים, כל אחד שבא, הוא בא לכבוד את התורה, לכבוד מקום תורה, ומקום בית הכנסת, שני הדברים הם דברים שהם לא רק מצוה פרטית, אלא מצוה ציבורית, כי ספר תורה שיש לציבור, לכל אחד יש לו חלק במצוה, וגם יקראו בתורה, קריאת התורה בציבור זה תקנת עזרא, וגם בית כנסת זה מקום תפילה מקום תורה, הכל.

חז"ל אומרים בסנהדרין כינוס לצדיקים טוב להם וטוב לעולם, ובודאי כל מצוה יש טוב להם וטוב לעולם, ובודאי אין הכוונה רק לעולם הזה, גם לעולם הבא, בודאי שבן אדם שעושה דבר בלי נגיעות, בודאי שזה מצוה גדולה, ואפשר לקרוא לזה "כינוס לצדיקים", וכינוס לצדיקים זה טוב להם וטוב לעולם, א"כ זה בודאי שיש זכות גדול.

בפרט כבוד התורה שכל כך חשוב, מצוה חשובה מאד, האם צריך דבר יותר גדול מכבוד התורה, כל מה שעושים לכבוד התורה, שוקל, ואין לדמות ואין ערך לשער ולהעריך את גודל השכר, את גודל הענין מה שיש בזה.

בחז"ל רואים שכל מצוה שאדם עושה צריך לחשוב הגמ' אומרת בקידושין (דף מ' ב') כאילו הוא מחצה חייב ומחצה זכאי, וגם העולם אומר רבי שמעון בן אלעזר שצריך שיחשוב את כל העולם כאילו חצי זכאי וחצי חייב, אם עושה מצוה אחת הוא מכריע שכל העולם יהי' רובן צדיקים, ממילא זה זכות גדול, הוא מכריע את כל העולם לכף זכות, א"כ זה כתוב על כל מצוה, לא דוקא מצוה מיוחדת כמו שכאן, אז כאן מסתמא זה עוד יותר, יכול להיות שכאן זה מכריע ממש, שמה כתוב מחצה זכויות מחצה עונות, וכאן יכול להיות שהזכות הזה כ"כ שוקל שאפ"י אם אין מחצה זכויות ומחצה עונות, ג"כ יכריע, כי כתוב שטוב להם וטוב לעולם, משמע שכיון שזה כינוס לצדיקים שטוב להם

וטוב לעולם, זה מכריע את כל העולם לכף זכות.

כאן שיש מצוה כזאת אפשר לקרוא לזה כינוס לצדיקים, כיון שזה לא בשביל ענינים אישיים, ענינים פרטיים, בשביל הנאות גשמיות, כל אחד שבא לכאן כונתו כדי לכבד את התורה, אם הוא רוצה לכבד את התורה לכבד מקום קדוש, מקום תורה מקום תפילה, אז אין לשער איזה זכות שזה, ובודאי הזכות גדול מאד.

ורצינו להביא עוד יותר, להבין דוגמא עד כמה שחשוב אם עושים מצוה, שאנחנו לא יכולים לתאר, הגמ' אומרת במנחות (דף מ"ג ע"ב) רבי מאיר אומר מה נשתנה תכלת מכל מיני צבעונין, [למה התורה אמרה שבציצית יש מצוה מיוחדת לעשות תכלת, חוץ ממה שיש לבן צריך גם תכלת], מפני שהתכלת דומה לים, וים דומה לרקיע, ורקיע לכסא הכבוד, שנאמר (שמות כ"ד) ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטהר, וכתוב (יחזקאל א') כמראה אבן ספיר דמות כסא.

ומבאר רש"י מה נשתנה תכלת, שיחדו הקב"ה למצוה זו, [דוקא למצוה זו של ציצית נאמר לעשות תכלת], מפני שדומה לים שנעשו בו נסים לישראל, ורקיע לכסא הכבוד, מכח התכלת מזכיר היושב על כסא, ועוד נאה לישראל שיהא כסאו עליהם שנאמר ותחת רגליו וגו' דהיינו רקיע.

אנחנו לא יכולים להבין כ"כ, הרי לכאורה כתוב שמצות ציצית שוקל כנגד כל התרי"ג מצות, האם לא מספיק הזכות הזה מה שזה שוקל כנגד כל המצות, ובא רבי מאיר ואומר עוד דבר, היות שבזה יש "זכר" לכסא הכבוד, ומה יש בזה, אלא כל מה שיש איזה שייכות יותר לשכינה, לכסא הכבוד, זה זכות גדול מאד, ורבי מאיר רוצה ליומר עד כמה שזה מאד חשוב המצוה של תכלת, כיון שבמצוה של תכלת יכול לבוא עד כדי כך שזה רומז לענין של שייכות לכסא הכבוד, אבל זה לא ישיר, רק תכלת לים וים לרקיע ורקיע לכסא הכבוד, ממילא יש שייכות למשהו לכסא הכבוד.

א"כ הרי ידוע בגמ' בברכות כמה מדרגות שיש לענין השראת השכינה, הגמ' אומרת שבעשרה שיושבים ולומדים יש שכינה, אח"כ אומרת הגמ' שגם בחמש וגם שלוש וגם שתיים וגם אחת, אפי' אחד ג"כ אבוא אליך וברכתך, אבל מה הגמ' אומרת, אם זה עשרה, קדמה שכינה ואתיא, השכינה כבר באה קודם, ולכאורה אנחנו לא מבינים כ"כ מה נפק"מ אם השכינה באה קודם או השכינה באה אח"כ, אבל כך כתוב, משמע מה שיש יותר שייכות לשכינה, עוד רגע שכינה עוד רגע שכינה, מה שיש יותר שייכות, זה גדול מאד השכר שאין לתאר. א"כ אם זה בדברים שאנחנו לא מבינים, אפי' דבר כזה שלא מבינים שבזה שיש בציצית תכלת, כבר יש שייכות לכסא הכבוד, על ידי שייכות לזה וזה לזה, רחוק מאד, בכל זאת זה כבר שייכות לכסא הכבוד, וזה משהו מיוחד, שרבי מאיר בא ליומר שלכן זה חשוב מאד.

א"כ כמה חשוב דבר שעושים בציבור, מה שעושים בציבור קדמה שכינה ואתיא, א"כ אם עושים דבר כזה שגורם שיתרבה תורה, שיתרבה כסא הכבוד, שיתרבה כל מה ששייך לתורה, תורה זה הרי כנגד כולם, זה המצוה הכי גדולה מה שיש.

א"כ מקום כזה שיש ספר תורה, נקוה שכמו שיש ספר תורה שהציבור מנכיס ושמוח בזה, יזכו שיתרבו ספרי תורה אמיתיים, עי"ז יתרבו תלמידי חכמים, שהם הספרי תורה הכי חשובים, כי ספר תורה בלי לומדי תורה, העיקר הלומדי תורה, ושע"י הספר תורה יתרבו לומדי תורה, ויתרבו תלמידי חכמים, ועי"ז יצמחו תלמידי חכמים גדולים ויתרבה כבוד שמים בעולם, ועי"ז נזכה לכל הטוב מה שכתוב טוב להם וטוב לעולם, לא רק טוב לעולם הזה, כל הבריאה כולה תשמח עי"ז שהקב"ה יעזור שיתרבו לומדי תורה.

והקב"ה יעזור שבזכות הזה שכל אחד ואחד שבא לכאן בודאי כונתו אין לו דברים פרטיים, אישיים, כל אחד שבא לכאן רוצה שיתרבה כבוד שמים, ועל זה הוא נקרא כינוס לצדיקים, טוב להם וטוב לעולם, ויתרבה כבוד שמים ועי"ז נזכה לכל טוב, והקב"ה יעזור שע"י נזכה ג"כ לגאולה האמיתית במהרה בימינו אמן שיתרבה אז כבוד שמים מאד מאד, הקב"ה יעזור שנזכה לזה.

בית וגן

רבנו הגיע כמה פעמים לישיבות דשם ונכתב במק"א.

בס"ד, ל' הנאספים לחנוכה בית המדרש "בית ראם" בשכונת בית וגן ירושלים ת"ו

שמחתי להודיע שאתם זוכים בחנוכה ביהמ"ד לתורה ולתפלה שהוקם בתרומת הנדיבים ר' משה יהודה זונפלד ובנו ר' אליהו מרדכי שליט"א ובודאי המקום ישמש לדבר השי"ת ותורתו שיוכלו ללמוד שם בהרחבת הדעת ולשפוך שיח חנונם להביות"ש בבית המקדש מעט שנקרא שם שמים עליו ולמותר יחשב להאריך ולבאר שבחה של יסוד בנין כזה ויתברכו הנדיבים החשובים יחד עם כל הציבור שבאו לכבד את המקום קדוש גם יתברכו שקול התורה לא יפסק שם, וגבולות הקדושה תפוצנה בכל עוז על ידם כרצונכם וכרצון כל מבקשי השי"ת.

אהרן יהודה לייב שטיינמן

ט"ו באב תשס"ז לפ"ק, בני ברק

מעלות דפנה

דברי רבנו בחנוכה הבית לבית המדרש שם.

הקב"ה התנה עם מעשה בראשית ואמר אם ישראל מקבלים את תורתי מוטב ואם לאו אחזיר אתכם לתוהו ובוהו וכל הדורות עד שלא קיבלו התורה חוץ מאברהם אבינו והאבות הקדושים והשבטים לא ה' הקב"ה מרוצה מהבריאה שהיו ביניהם אנשי דור המבול סדום ועמורה ועוד אנשים לא רצויים ותכלית הבריאה ה' מתן תורה ובמתן תורה נתן הקב"ה לעם ישראל עשרת הדיברות שכתוב בהם גם מדברים שבין אדם למקום וגם מדברים שבין אדם לחבירו הדיברות הראשונות הם דברים שבין אדם למקום והדיברות האחרונות הם דברים שבין אדם לחבירו והנה במציאות רואים שיותר יש לעורר את הציבור בדברים שבין אדם לחבירו מאשר בדברים שבין אדם למקום לא שח"ו הציבור הזה לקוי בזה ח"ו אלא שבעניני בין אדם לחבירו צריך תמיד להתחזק. ועוד המשיך רבנו בענינים אלו.

בס"ד, ל' מרכז תורני שע"י חניכי הישיבות מעלות דפנה בעיה"ק ירושלם ת"ו, ה' עליהם יחי' שמחתי לשמוע כי אתם מכניסים ספר תורה לבית מדרשכם, וזה מוסיף בקדושת המקום.

ויהי רצון שתפלותיכם תתקבל ברצון לפני אדון כל בבואכם לשפוך שיח לפני הקב"ה, ועי"ז מצוה גוררת מצוה שיתרבו באי בהמ"ד גם יתעוררו ברוח טהור ובנפש חפצה ללמוד וללמד לשמור ולעשות עד נזכה למלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים. י"ב סיון תשס"ו לפ"ק. בני ברק יצ"ו

נוה יעקב

רבנו הגיע לחזק בשכונה ובשיבת נחלת שמואל דשם.

דברי רבנו בחנוכה הבית לישיבת נחלת שמואל בשכונת

"נוה יעקב" י-ם ליל אדר"ח אדר שני תשס"ג

אני רואה שברוך השם... ידוע לכולם שהמצב של כלל ישראל בזמנינו, בין מצד האומות העולם, ואומות העולם לא כ"כ... בזמן האחרון השנאה לישראל גברה מאד, בכל המדינות כמעט, וגם המצב של רוחניות של כלל ישראל צריך רחמים גדולים, אבל ב"ה למרות זה אנחנו זוכים שמחנכים מקום תורה, מתרבים ב"ה ישיבות למרות הכל, זה חסדי ה' שלמרות כל הצרות כל זה, אנחנו זוכים לחנוך מקום תורה.

הגדלות של תורה לכאורה כל אחד פחות או יותר יודע, בלי תורה לא רק שאין כלל ישראל, אלא אין עולם! הסתכל באורייתא וברא עלמא, בראשית בשביל התורה שנקראת ראשית, בלי תורה אין כלל ישראל אין עולם, שום דבר אין! ממילא מה שמתחזקים יותר בתורה יותר כח לכלל ישראל, יותר כח לעולם, ומאד יש לשמור שהקב"ה עוזר שמחנכים מקום תורה, כל מקום תורה יש בזה הצלת נפשות, אין דבר כזה שתורה לא ישפיע, זה משפיע, אם הרבה או קצת אבל זה משפיע וכו'.

סנהדריה

דברי רבנו בהכנסת ס"ת לקהילה זו הבאנו במק"א.

רמות

קשר מיוחד היה לרבנו לשכונה זו שרצה הרבה בהצלחתה, ונביא כאן מעט מאשר טרח למענם. [ראה גליון רוממות שיוצא לאור ע"י קהילות רמות מס' 4 שהאריכו עוד בזה]

שיחות מרן הגרא"ל שטיינמן זצוק"ל בשכונת רמות א' בית מקדש מעט
- כאיש אחד בלב אחד

מעמד חנוכה בהמ"ד הגדול "שערי תבונה" אור לכ"ד תשרי תשס"ב

הגמ' אומרת במגילה (כ"ט א') על הפסוק 'ואהי להם למקדש מעט' - אלו בתי כנסיות ובתי מדרשות שבבבל. אחרי שבית המקדש חרב בעונותינו הרבים, נשאר מקדש מעט, ומה הוא המקדש מעט, אלו בתי כנסיות ובתי מדרשות שבבבל.

היו במשך זמן גלותינו המון בתי כנסיות ובתי מדרשות, ושם היה כל ה"לב" של כלל ישראל, קול תורה ותפילה היה נשמע בכל הבתי כנסיות ובתי מדרשות, ולדאבונינו בשנים שבין ת"ש - תש"ה הכל חרב. יש מקומות ששרפו, יש מקומות שהחריבו, ויש שהפכו אותם לדברים שהם בניגוד לבית הכנסת כמו קולנוע, מגרש ספורט, וכחנה כל מיני דברים שחיללו את הבתי כנסיות ובתי מדרשות. לדאבונינו ביחד עם כל ישראל החריבו את הבתי כנסיות ובתי מדרשות. וברוך השם שחלק מכלל ישראל זכה להשתקם בארץ ישראל, ולבנות שוב את הבתי כנסיות ובתי מדרשות, ושוב לעשות מקדש מעט. עד שהקב"ה ירחם ויהיה המקדש האמיתי - לא המקדש "המעט" אלא המקדש "הגדול", אבל בינתיים בונים ב"ה מקדש מעט.

ומכל מקום המקדש מעט יש לו קצת דינים של בהמ"ק, כגון איסור נתיצה. כמו שאסור לנתוך מאבני בהמ"ק ואבני המזבח, ככה יש ג"כ דין בשו"ע (סוסי' קנב) שאסור לעשות משהו שמחריב את המקדש מעט, אפי' לא חורבן ממש, אלא אפי' לקחת משהו מבית המדרש יש דברים שאסור, אפילו עד כדי כך שיש דיון אם מותר להוציא את המטלטלין, הכסאות והשולחנות של הבית המדרש (מ"ב שם סק"א). ועכ"פ רואים שבבחינה מסוימת זה כעין מקדש, רק מקדש "מעט".

א"כ צריך להיות לפי"ז ג"כ כלל שכל מה שיש במקדש האמיתי, במקדש הגדול, צריך להיות גם במקדש מעט. ובמקדש האמיתי ידוע שלא היה זה סתם השתתפות ממונית שכל אחד השתתף בממונו, אלא כמו שכתוב בפסוק כל איש אשר ידבנו לבו, ואמנם נדבו זהב תכלת וכל הדברים האמורים בפרשת תרומה, וזה ה' ממון שנתנו כל אחד, אבל חוץ ממה שהיה ממון היה ג"כ ה"לב" שלהם, ולכן הלב של כלל ישראל היה בבית המקדש.

וזה לא היה כמו שאחד בונה בית. הרי בשעה שהוא בונה את הבית אין שום חילוק מה הוא התכוין, העיקר שיש בית, שאפשר להשתמש בו את השימוש שבו אדם צריך, ואם רוצה שימוש אחר, משתמש שימוש אחר.

אבל לא כן הבית המקדש ולא כן המשכן, **הם היו עשויים עם הלב של כלל ישראל.** ונצרך הלב של כלל ישראל לא רק בזמן שעשו ובנו אלא גם בהמשך, כל זמן שהלב של כלל ישראל היה טוב, היה קיום למשכן ולמקדש, אבל אם ח"ו כלל ישראל ירד, ולא היה הלב שלהם בדרגה כמו שצריך להיות כשבאים לבנות מקדש ולבנות משכן, אז היה חלילה וחס החורבן.

המקדש שלנו - המקדש מעט, ג"כ צריך להיות כעין זה. כדי שהמקדש יתקיים, כדי שהמקדש מעט תהיה בו התועלת שצריכה להיות ממנו, צריך הוא להיות באותו מדרגה. דהיינו שבזמן שבונים אותו מתכוונים שתהיה הבנייה לשם מקום תפילה ולימוד תורה, שיהיה ליבן של ישראל לאביהם שבשמים, ובלי זה אין לו ערך! הוא סתם 'בית'. ואם הוא 'בית' זה לא מקדש מעט. כמו המקדש האמיתי כך גם המקדש מעט צריך להיות עם לב של כלל ישראל. לכל הפחות אלה שמשתתפים בו, אלה שישדו אותו, אלה שבנו אותו, צריך להיות ה"לב" שלהם שם.

ובמה הלב שלהם שם, במה? חוץ ממה שכל אחד צריך לעשות את הדברים שבין אדם למקום אבל צריך ג"כ שיהיה בין אדם לחבירו.

אם יש בית כזה שיש שנאת חנם, או מחלוקת, או חלילה וחס מהדברים האלה, אז המקדש לא קיים, זה לא מקדש מעט! זה חלילה וחס להיפך ממקדש. וזה צריך להיות לא רק בשעה שבונים, רק כל הזמן. ויש לפעמים דוקא במקומות קדושים השטן עושה את כל השליחות שלו. הוא רוצה לעשות פירוד הלבבות, בין איש לרעהו, אדם אחד נפגע על דבר קטן שהוא חושב שפגעו בכבודו, ועי"ז יש ריב, יש מחלוקת, ואז חלילה וחס זה לא מקדש! הבית מאבד את הצורה של המקדש. והוא ההיפך ממקדש, ואז ח"ו יש סכנה

גדולה אם הוא יכול להתקיים.

לכן הדבר העיקר מה שצריך לדאוג, שכל אחד ישתדל עד כמה שאפשר, לתת "מלבו" למקום המקדש, שהלב שלו יהיה מאוחד עם כל האנשים שמתפללים בו, שלומדים בו, ושנמצאים בו. ואז המקדש המעט ישמש את תפקידו מה שצריך לשמש.

ולכן זה הדבר מהעיקרים מה שרואים לדאבונינו בכמה מקומות, שיש ריב דוקא במקום הקודש, "מקום המשפט שם הרשע". במקום הקודש שהיו צריכים להיות כולם באהבה ואחוה, שמה יש חלילה וחס ריב!

וזה צריך להיות אצל כל אחד מהמשתתפים, להיות לבם באחדות, ובזכות הזה הקב"ה יעזור, שזה יתקיים הרבה הרבה שנים, ותימצא מזה תורה ויראת שמים, ושהאנשים שיתפללו בו ושייכנסו בו, יתחזקו בתורה, ביראת שמים, ובכל הדברים של רוחניות.

ועד כדי כך רואים כמה צריך להיות הלב של כל אחד ואחד, שהרי בית המקדש חרב על שנאת חנם, ומה היא שנאת חנם אימר רש"י בשבת דף ל"ג, אם על פי דין אין חיוב לשנוא אותו, זה נקרא שנאת חנם! ולדאבונינו יש מקומות שנכשלים בזה, והדבר הזה הוא מהעיקריים כמו שכבר הזכרנו. ורציתי להוסיף עוד דבר, מה שלכאורה הוא חידוש גדול. הנה אנחנו יודעים שאם עושים לאדם איזו טובה, בדרך הנימוס שצריך להגיד "תודה", וגם אם עושים טובה לבנו או לקרובו, ג"כ מרגישים שצריך להכיר לו טובה. אבל אם פלוני עשה טובה לאדם זר לי לגמרי, אז יהא זה פלא מאד אם אני אבוא ואומר לו תודה, הלה יענה: האם אתה מתכוין באמת? אתה מרגיש שעשיתי לך משהו?! מה אתה אומר תודה? הוא ירגיש שזה לא אמיתי, וכאילו שקר.

ומעתה נתבונן במה שאומר כל אחד בברכת המזון. הברכה הראשונה מתחילה, ברוך אתה ה' אלוֹקינו מלך העולם הזן את העולם כולו בטובו בחן בחסד וברחמים, ומסיים ברוך אתה ה' הזן את הכל. זאת אומרת הוא מרגיש שהוא חייב להודות להקב"ה, מפני שהוא מפרנס וזן את כל העולם. אך מי הם 'העולם כולו'? אנשים שהוא לא ראה אותם, לא מכיר אותם. האם האדם מרגיש באמת שצריך להודות על זה שהקב"ה זן את העולם כולו בטובו בחן בחסד? האם הוא מרגיש שצריך להודות להקב"ה על מה שזן את הכל, אפי' בני אדם במדינות רחוקות, שאף פעם הוא לא היה שם ולא יגיע לשם, כמו אנשים בהודו בסין ובאפריקה, עליהם מתכוונים כשאומרים הזן את "הכל" [ואמנם אולי לא מתכוונים על הרוצחים ממש, אבל עכ"פ על אנשים סתם הוא מודה להקב"ה שאתה זן אותם].

וכל שכן שמדובר על אנשים שהם באותה מדינה, ובאותה עיר, ובדואי אם הם ידידים - ואם האדם שמברך לא מרגיש את זה אזי הוא משקר! אם הוא אומר ברוך אתה ה', שזן ומפרנס אותם, ואיננו מרגיש את הדבר, זה נקרא "שקר". "דובר שקרים לא יכון לנגד עיני".

אלא צריך להרגיש אהבת הבריות, וזה צריך כל אחד לראות שיהיה שלום, שיהיה אהבת הבריות. שירגיש שהוא שמח [לא רק שהוא 'מגיב' כמו שאומרים] במה שהקב"ה זן את האחרים ומפרנס אותם. כשאדם מרגיש הרגשה כזאת, אז הוא יכול לומר תודה להקב"ה "שאתה זן ומפרנס לכל".

יוצא שאדם צריך לעבוד על עצמו, להגיע למצב כזה שיוכל לומר "הזן את הכל", אחרת הוא כאילו משקר, הוא אומר דברים נוגדים, אין פיו ולבו שוין! הוא לא מרגיש! צריך לראות לעבוד על זה.

ולא באתי לתבוע חלילה מאף אחד, אלא אדרבה רוצים שכולנו נגיע לדרגה כזאת וכל אחד ירגיש שיש שמחה בלבו אם יש לשני טוב. אם יש לכל יהודי טוב, בפרט יהודי שקרוב אליו, שירגיש שמחה, ועי"ז תהיה אהבת הבריות, אהבת איש לרעהו. מקיים שיהא במקום קדוש זה לא רק ההיפך משנאה, אלא יהיה "אהבה", ואז המקום הזה יתקיים, ונזכה עי"ז במשך הזמן לזכות למקדש האמיתי הגדול, שעל ידי זה יהיה ומלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים, וכולם יהיו מאושרים.

קיום העולם ע"י תורה

מעמד פתיחת כולל וישיבת בין הזמנים בביהמ"ד המרכזי משכן שרגא אור לב' ניסן תשס"ה

כפי ששמעתי יש כאן וישיבת בין הזמנים. בדואי שלומדים טוב מאוד, ובכל זאת תורה צריכה תמיד חיזוק. ונדבר כמה מילים להתחזק בלימוד התורה.

נראה את השתלשלות הדורות עד מתן תורה. כשהקב"ה ברא את העולם, באותו יום נולדו קין והבל. תיכף ומיד הם התחילו במריבה, ולבסוף קין הרג את הבל. ומה הביא למריבה?

קין הביא קרבן לה' וגם הבל הביא קרבן, הקב"ה קיבל את המנחה של הבל ולא של קין, וקין קינא בו ומאוד חרה לו, ועי"ז בא לידי ריב. עוד כתוב בחז"ל שכל אחד אמר שכל העולם שייך לו. עכ"פ, תיכף בהתחלה שברא הקב"ה את העולם הדבר הראשון כמעט שקרה היה הענין של קנאת איש מרעהו עד שהגיע לרציחה.

אחרי כן קין היה צריך לנדוד וכתוב שבכל מקום שהוא הלך הקרקע היתה מזדעזעת. גם פחד שבעלי חיים יהרגו אותו, כי כל זמן שבן אדם אינו חוטא יש לו צלם אלקים וחיה לא מעיזה לנגוע בו, אבל כשהוא חוטא מסתלק הצלם אלקים ואז הוא עלול ליהרג ע"י חיה. לכן עשה לקין הקב"ה אות כדי שלא יהרג אותו כל מוצאו.

אחרי כן כל הדורות עד המבול היו חוטאים, ובכל השנים הללו היו צדיקים יחידים. בדור אנוש התחילו לעבוד ע"ז והקב"ה הציף שליש העולם במים. העולם היום איננו כמו שהיה בזמן שהקב"ה ברא. בבריאת העולם היבשה היתה יותר גדולה ובדור אנוש שליש ממנו הוצף. אח"כ המשיכו לחטוא עד שהקב"ה כבר ראה צורך להשחית ולהחריב את כל העולם, חוץ מכמה אנשים שהקב"ה השאיר, נח ושלשת בניו ונשיהם. שאר האנשים מתו והיה חורבן כה גדול שאי אפשר חורבן כזה, וכל זה היה בגלל שהקב"ה ראה שכבר אין צורך בבריאה כזאת של רע שרודפים אחד את השני, וגוזלים. הקב"ה ראה שכזה עולם א"א לקיים. אחרי המבול התחיל עולם חדש, והיו שם הצדיקים שם ועבר, אבל עדיין רוב רובם של האנשים לא היו צדיקים, עד אברהם אבינו ויצחק ויעקב והשבטים, ולבסוף הגיעו למתן תורה וזה היה השיא שהבריאה באה על תיקונה, וכתוב בחז"ל שבזמן מתן תורה הגיעו כלל ישראל למצב כמו שהיה אדם הראשון לפני החטא שהיה כ"כ גדול עד שהמלאכים אמרו שירה לפניו, וכלל ישראל אז הגיעו לדרגה הזאת, הם אמרו נעשה ונשמע, והקב"ה אמר מי גילה רז זה לבני שמלאכי השרת משתמשים בו.

אנחנו רוצים להגיד: **בלי תורה העולם לא יכול להתקיים!** דור המבול ושאר הדורות המקולקלים שבאו אחר כך, כל הדורות הללו לא יכלו להתקיים, רק בזמן מתן תורה באו על התיקון, הבריאה התחדשה, העולם הוא חדש, ורק כך הוא יכול להתקיים.

חז"ל אמרו בירושלמי (ברכות פ"א) "רשב"י אמר אילו הוינא קאים על טורא דסיני בשעתא דאיתיהבת תורה לישראל הוינא מתבעי קומי רחמנא דיתברי לבר נשא תרין פומין, חד דהוי לעי באורייתא, וחד דעביד ליה כל צרכיה. חזר ואמר ומה אין חד הוא לית עלמא יכיל קאים ביה [מה אם יש פה אחד העולם לא יכול להתקיים מפני לשון הרע שלן] א"כ אילו הוו תרין על אחת כמה וכמה", רואים אנו שרשב"י אחז שבעצם צריך לעשות שתי פיות, למה? – כי לא יתכן שאותו פה יהיה ללמוד תורה ואותו פה לדברים אחרים! ולא מצד דיבורים אסורים, אלא אפי' הכל טוב והם דברים שבן אדם צריך לדבר, **אבל לתורה צריך פה נפרד, צריך לעשות פה אחד שידבר רק תורה!** רואים את הגדלות של התורה, שתורה זה דבר כ"כ קדוש, שאם משתמשים באותו פה לדברים אחרים, זה מגרע את המעלה של הפה של תורה. צריך להיות פה נקי לגמרי. כך סבר רשב"י, אלא שראה שאדם ינצל את שני הפיות לדברים אחרים ולפעמים ללשון הרע. עכ"פ רואים אנו גודל חשיבות התורה, וממילא אין לתאר כמה צריכים אנו להתחזק בלימוד התורה.

ובדוקא רשב"י הוא זה שאמר מימרא זו. הרי היה תנא קדוש וגדול כ"כ שחיבר את הזוהר הקדוש, והיה י"ג שנים במערה עם קצת מים וחרובים למאכל, והוא ובנו סבלו יסורים נוראים ועסקו בתורה, הוא בא לידי הכרה שתורה זה דבר כ"כ גדול שלא שייך שאותו פה שמדברים בו דברים אחרים ידברו גם תורה. מה זה גדלות של תורה!

אמרו בגמ' [ברכות נ"ג.] "ת"ר היו יושבין בבית המדרש והביאו אור לפניהם, ב"ש אומרים כל אחד ואחד מברך לעצמו, וב"ה אומרים אחד מברך לכולן משום שנאמר ברוב עם הדרת מלך", ופירשו בגמ' טעמייהו דב"ש מפני ביטול בית המדרש. ופירש רש"י שבזמן שאחד מברך לכולם הם צריכים לשתוק מגרסתם כדי שיתכנו כולם וישמעו אליו ויענו אמן. אך, האם זה עבירה להגיד אמן? אומרים בשם ר' שמחה זיסל מקלם שכדאי לאדם להיבאר, ויעברו

עליו כל יסורים שבני אדם עוברים במשך החיים [כל בן אדם יש לו במשך החיים כל מיני מצבים קשים ויסורים], בכדי לזכות להגיד פעם אחת אמן! אין לתאר זכות האמן! ובכל זאת לב"ש זה לא מספיק, שהרי באותו הרגע לא יהיה תורה! **אע"פ שאמן זה מצוה גדולה מאוד, אבל תורה זה עוד יותר!** אם תורה זה דבר כ"כ גדול, כמה אנחנו צריכים לייגע את עצמינו לנצל את הזמנים! מאוד צריכים להתחזק לנצל את הזמן לתורה, רק תורה. חז"ל אומרים שאדם צריך לחשוב תמיד שהעולם חצוי חייב וחציו זכאי, אם עושה מצוה מכריע את העולם לכף זכות, ואם עושה עבירה צריך לשלם מחיר גדול. והרי כל אחד יכול לתאר כמה אסונות יש כל יום רח"ל, תאונות דרכים וכל מיני צרות. אזי כל אחד שלומד תורה משפיע על העולם לכף זכות!

ומצינו שע"ז אדם נתבע מהשמים, הגמ' במכות (יא.) אומרת שבסביבה של ר' יהושע בן לוי בריחוק ג' פרסאות, אריה אכל יהודי, ואלהיו לא בא אליו למשך כמה ימים היות ונהרג יהודי בסביבתו. כמה גדול היה ריב"ל שנכנס לנן עדן בחיים ורצה לקחת את החרב של מלאך המוות (כתובות עז:), ואעפ"כ אם יכול להיות כזה אסון בסביבתו שאריה אכל אדם, יש עליו תביעה גדולה! **א"כ כל אחד אחראי על הצרות!** כמה שנתחזק יותר יהיו פחות אסונות, פחות תאונות דרכים! הקב"ה יעזור שלא יהיו צרות. הרי יש כ"כ הרבה מחלות, יום יום אנשים מתים ממחלות משונות, וצריך רחמים גדולים, ומה שיותר נתחזק בתורה גם כלל ישראל יתחזק, והקב"ה יעזור שזכות התורה תגן שלא יהיו שום אסונות, ונזכה לגאולה השלימה בב"א.

עוצם השכר על תיבה אחת של תורה

מעמד פתיחת כולל וישיבת בין הזמנים בביהמ"ד המרכזי "משכן שרגא", ג' ניסן תש"ע

חז"ל אומרים (ברכות לב:) ארבעה דברים צריכים חיזוק, ואחד מהם זה תורה. הכלל הוא שכל רוחניות צריכה חיזוק, ובפרט לענין תורה רואים במציאות שבכל פעם צריך לחזק ולחזק. לא מספיק שחזקו פעם אחת, צריך כל פעם חיזוק. בפרט בבין הזמנים שלא לומדים בישיבות צריכים מאוד חיזוק. ולא רק עצם התורה, אלא כל הרוחניות כלול בתורה.

מצינו בריש פאה "אלו דברים שאדם אוכל פירותיהם בעוה"ז והקרן קיימת לעוה"ב, כיבוד אב ואם וגמילות חסדים והשכמת בית המדרש שחרית וערבית והכנסת אורחים וביקור חולים והכנסת כלה ולווית המת ועיון תפילה והבאת שלום בין אדם לחבירו ותלמוד תורה כנגד כולם", ת"ת שוקל כנגד הכל, פי' שהוא יותר מכולם!

ומביא הירושלמי שני פסוקים במשלי: פסוק אחד אומר **"כל חפצך לא ישוו בה"**, דהיינו שחפצך לא דומים לתורה, ובפסוק אחר כתוב **"כל חפצים לא ישוו בה"**, ומבאר הירושלמי שהפסוק הראשון מדבר ב'חפצך' – אלו אבנים טובות ומרגליות, כלומר דברים של עוה"ז. כל המיליארדים של הדולרים לא שווים לתורה. והפסוק השני מדבר ב'חפצים' דהיינו חפצי שמים שאפילו מצוות לא שוות לדבר אחד מהתורה, ולכן ת"ת כנגד כולם.

מה שהדבר יותר גדול צריך יותר חיזוק, מה שיותר רוחני צריך יותר חיזוק, אם כן, תורה שחשובה יותר מהכל, אפילו יותר מן המצוות, ודאי צריכה הכי הרבה חיזוק.

החובת הלבבות בשער הבחינה מפרט את החסדים שהקב"ה עושה בעולם, ואיך שהקב"ה ברא את האדם באופן כזה שכל רגע מעת שנולד הוא זקוק לחסד ומקבל חסד. אבל החסד הכי גדול, אומר החוה"ל, זהו מה שנתן לאדם את התורה. כל הדברים זה חסד ודאי, אבל החסד הכי גדול והכי נצרך לאדם זה תורה. כיון שזה הדבר הנצרך ביותר לאדם, ממילא צריך יותר חיזוק.

אנחנו רוצים להגיד דבר שלכאורה הוא פשוט. במסכת עוקצין שהיא האחרונה בש"ס כתוב: "עתיד הקב"ה להנחיל לכל צדיק וצדיק ש"י עולמות שנא' להנחיל אוהבי יש ואוצרותיהם אמלא", ולא מבינים כ"כ, איפה ישנם כ"כ הרבה עולמות? ש"י עולמות לכל צדיק וצדיק יוצא מיליארדים של עולמות! אך בפשטות עולמות אלה הם מושגים ברוחניות.

אבל הרמב"ם בפ' המשניות במקום אומר כך. בעוה"ז יש המון תענוגים: אוכל טוב, שתיה טובה, נגינה, שררה, כבוד, יש המון המון תענוגים והנאות שהקב"ה ברא שבני אדם יוכלו ליהנות בעוה"ז, ואומר הרמב"ם שש"י עולמות פירוש הדבר שתכפיל את כל ההנאות ביחד שלוש מאות ועשר פעמים, זה

מה שיהיה לצדיק, כל ההנאות שבעוה"ז זה עולם, וכשמכפילים זאת בשלוש מאות ועשר זה מה שיהיה לצדיק, כך אומר הרמב"ם.

ויש לשאול, הרי לא יתכן שכל הצדיקים שוים בשכרם, וכי כל צדיק הוא כמשה רבינו? על כרחך לפי מספר המצוות והדרגה שלו, א"כ מה הפשט שכל צדיק יש לו ש"י עולמות. על כרחך שהמשנה מדברת על מצוה אחת (דאל"כ מה השיעור). ונמצא שעל מצוה אחת יש שכר כ"כ עד שאין לשער, שאפילו כל התענוגים שבנ"א מרגיש בעוה"ז אינם דומים לזה. וזה בשאר מצוות, על אחת כמה וכמה בתלמוד תורה שהוא כנגד כולם וכל חפצי שמים לא ישוו בה. ואומר הגאון בירושלמי שלא דווקא אם אחד למד כל היום תורה, אלא אף מילה אחת של תורה, וכל מילה ומילה בפני עצמה היא כנגד כל המצוות. כך אומר הגאון בשם הירושלמי.

כתוב באחד מספרי החפץ חיים (תורת הבית פ"ב) שהוא מדד כמה אדם יכול לדבר במשך דקה, ובא לידי מסקנא שאדם מדבר בדקה מאתיים מילים, ובשעה מאתיים כפול ששים. ואם אדם לומד במשך יום שלם הרי אין לשער שכרו. שאפילו על מילה אחת של תורה יש כ"כ הרבה שכר שאין לתאר. א"כ איזה אושר הוא שהקב"ה נתן לאדם האפשרות לזכות בכ"כ הרבה עושר שאין לשער.

הלא כל התענוגים של עוה"ז לגבי זה הם אפס! אפס! וכל על כל מילה אחת של תורה! א"כ אפילו אדם שלומד רק שעה אחת ביום אין לשער איזה עושר יכול להגיע אליו, כמה מילים הוא יכול, וכל מילה עד כדי כך כנגד כולם, ו'כנגד כולם' זה כולל כל המצוות אשר כל אחת היא יותר מכל הנאות העולם. נמצא שכל ההנאות שיש בעוה"ז הן אפס ממש לעומת מה שאפשר לזכות במילה אחת של תורה.

לגבי בין הזמנים. יש אנשים שצריכים לנוח קצת או שצריכים לעזור בבית לכבוד הפסח, אבל בזמן שנותה כל אחד צריך להשתדל לנצל את השעות האלה, הלא כל שעה זה אלפים אלפים של מילים! וכל מילה של תורה אין לשער, שזה יותר מכל המצוות! א"כ אנחנו צריכים לראות לנצל עד כמה שאפשר את בין הזמנים, בפרט צעירים כי אין להם דאגת פרנסה, ההורים דואגים להם, הישיבה דואגת בשבילם. אפשר לנצל את הזמן הזה לרכוש על כל מילה ומילה כ"כ הרבה אושר שאין לתאר!

הקב"ה יעזור לנו שונצל את החיים, רוב האנשים לדאבוננו מבזבזים את החיים בזמן שיכולים לעשות כ"כ הרבה רוחניות, כ"כ העכערקייט, כ"כ להיות גדול, וכ"כ הרבה מצוות שא"א לתאר. אבל מי שיש לו מח בקדקדו יראה לנצל את החיים עד כמה שאפשר, לא ח"ו יותר מהבריאות, אבל עד כמה ששייך לנצל את החיים ולא לבזבז, וכל אחד יהיה מאושר.

הקב"ה יעזור שכולנו נתחזק בזה אפילו בבין הזמנים. לנצל את החיים זה האושר הגדול ביותר שיש. ונזכה עי"ז ג"כ לגאולה השלימה במהרה בימינו אמן סלה. – שיחה נוספת שמסר רבנו בקהילת שערי תבונה לא הגיע לידנו –

מכתב רבנו

בס"ד. ג' לסדר בראשית תשנ"ז לפ"ק בני ברק יצ"ו

לכ' ועד קהילת שערי תבונה הי"ו. שמחתי לשמוע שאתם זכיתם לכתוב ספר תורה בהידור רב אשר יש בזה כבוד שמים, ויש לקוות שכל א' מחברי הקהילה ירגישו התעוררות בעת ישפכו שיח חנונים לפני הבוית"ש, ומצוה גוררת מצוה שיעדתם לבנות בית מקדש מעט קבוע עד עת ארמון על משפטו יקום, ובבנינו נשמח כולנו מהרה בימינו אמן. הכר"ח למען כ' התורה. א.ל. שטינמן

כ"ד תשרי תשנ"ז, בני ברק יצ"ו

בס"ד, לכ' מתפללי בית מדרש וחברי קהילת שערי תבונה שע"ש מרן הקהילות יעקב זי"ע רמות א' ירושלים שמחתי לשמוע שאתם עומדים כעת להתחיל בס"ד בבנין בית מדרש גדול לתורה ולתפילה בה יוכלו החרדים לדבר ה' ולתורתו ללמוד בהרחבת הדעת ולשפוך שיח חנונים להבורא יתברך בבית המקדש מעט אשר בונים שיקרא שם שמים עליו, ולמותר יחשב להאריך ולבאר שבחה של יסוד בית כזה כי זה המובן לכל איש ירא ד', ובפרט ששמעתי שהמקום שה' שכונה של אנשים שאינם שומרי תורה ומצוות ועכשיו הולך ומתחזק ע"י האברכים חברי הקהילה שיחי' שאף יסדו תלמוד תורה במקום בדרך המסורה לנו מרבתינו והמקום

קיבל צורה אחרת, ובעז"ה בנין ביהמ"ד יוסיף להפיץ אור תורה ודעת ויראת שמים בכל הסביבה.

ואין לי אלא לברך שקול התורה לא יפסק שם יומם ולילה, וגבולות הקדושה תפרוצנה בכל עוזם ותפארתם על ידכם, כרצונכם וכרצון כל בית ישראל. אהרן יהודה ליב שטינמן

רמת אשכול

דברי רבנו בחנוכת הבית ל' ניסן תשס"ד הדבר ראשון שצריך לדעת, כי יש מקומות מה שח"ו למרות שהיו בתי כנסיות חשובים מאד, אבל היה דברים שגרמו להחריב אותם ח"ו, ממילא לא מספיק רק שילמדו תורה, ובודאי זה הדבר הכי גדול, אבל יש לפעמים מחלוקת, וזה יכול להרוס את הכל! ולדאבוננו בהרבה מקומות, אם יש רק דבר טוב, השטן עושה מחלוקת, ואם יש מחלוקת כבר לא שוה, הכל הולך לטמיון.

ובודאי מקוים שאין כאן ח"ו, וצריך לקבל על עצמכם כל האנשים שנמצאים כאן, בקבלה גמורה, שלא לעשות שום דבר שיבוא לידי ריב, ואם יש ריב כל אחד צריך לוותר ואז לא יה' ריב, זה אחד מהכללים.

גם עוד דבר מה שיש, שצריך להיזהר מלדבר דברים בטלים, אם מדברים דברים בטלים בבית הכנסת, כתוב בזוהר הקדוש ובעוד כמה מקומות, מאד חמור על זה, שהוא נמצא בתוך פלטרין של מלך, בתוך ארמון המלך, והולך ועושה נגד רצונו, לכן בבית הכנסת זה יותר חמור מאשר סתם מקום.

וממילא זה דבר מאד טוב, שיעשו עד כמה שאפשר, שלא יריבו, ולא ידברו דברים בטלים, וכ"ש לשון הרע ורכילות אין מה לדבר, וזה מה שמקיים את המקום, אם רוצים שהדבר יתקיים, ואז באמת תהי' השפעה גדולה, שבמקום הזה אם ליומדים זה לימוד אחר, ותפלה היא תפלה אחרת, ועל כל כלל ישראל זה ישפיע.

והרי חז"ל אומרים שצריך לחשוב תמיד שכל העולם הוא חציו חייב וחציו זכאי, ואם עושים דבר טוב זה משפיע לטוב, וח"ו להיפך, א"כ כל מה שישפיע כאן לטוב יש לזה השפעה גדולה מאד, וכל אחד ואחד יזכה שעי"ז שהוא מתנהג כמו שצריך, הוא ישפיע כאן שיתרומם ויתקדש שם שמים, ועי"ז כל אחד ואחד יזכה הוא ומשפחתו, וכל כלל ישראל יזכו שהיה' להם כל הגאולה הפרטית, וממילא נזכה גם לגאולה האמיתית לגמרי, ומלאה הארץ דעה את ה' כמים ליס מכסים.

רוממה

רבנו הגיע תשע פעמים לקהילת חניכי הישיבות שבראשות הגר"מ קופשיץ זצ"ל ויבדלח"ט בנו הגר"צ שליט"א וכתבנו אודות זה בגליון פר' אמור תשע"ז. ובעת שהקימו את בית הנכנסת החורבה הגיע רבנו למסור שיחה במקום לחזק את החרדים לדבר ה' הגרים שם.

כפר סבא

כבר הבאנו באריכות בכ"מ השפעת רבנו בעיר זו. ובימי השבעה הגיעו כמה מתושבי העיר ואמרו שעד היום נשאר השפעה שם מכוח.

כרמיאל

גולת הכותרת של העיר היתה בהקמתה של הישיבה הגדולה רנה של תורה בכך אפשר לומר כי הגרא"צ מרגלית שליט"א השלים את המהפכה כולה והיא מהווה את הנדבך החשוב והמרכזי לפריחתה התורנית של העיר הישיבה פתחה את שעריה בר"ח אייר תשע"א ובתקופה הקצרה מאז הקמתה כבר הולך שמעה הטוב לפניה ובזמן אלול מונה הישיבה כמאה בחורים זכתה כרמיאל שרבנו זצ"ל מצא אותה ראויה להוות משכן לישיבתו החדשה. במשך שנים רבות בנה והקים המרא דאתרא שליט"א את הקהילה שלב אחר שלב נדבך אחר נדבך בהקמת ישיבות קטנות תלמודי תורה בתי ספר גני ילדים וכוללים רבים ועל אדני עשייה מבורכת זו אפשר היה לצקת ולהקים את הישיבה הגדולה מאז הקמת הישיבה הפכו ביקוריו של ראש הישיבה לעיר חמש פעמים כאשר הביקור האחרון היה בתחילת חודש אלול תש"ע על אף הדרך הארוכה לא ניכרים בו אותות הדרך חיך מחיה נשפך מפניו אל כל הסובבים אותו עם תום השיחה נשאר ראש הישיבה זצ"ל ושוחח עם הבחורים במשך שעה ארוכה וענה בנעימות לעשרות השאלות שהוצגו בפניו.

ולא למועצה שבזה הוא עושה נגד אבינו שבשמים.

ויהי"ר שאך שלו' ישמע בגבול ישראל ונזכה בזכות האחדות להגאל במהרה בימינו א.ס. כוח"ט. ח' תשרי תשס"ט לפ"ק. (קובץ אגרות סי' תעד)

מכתב לת"ת דרך אמת

בס"ד, לאחינו בני ישראל קהילות הקודש בכל אתר ואתר שלומכון יסגא מאד. הנה שומרי תורה ומצות היראים את השי"ת ורוצים לגדל בניהם לתורה ויראת שמים אשר זה העיקר הגדול אשר נצטוונו.

ע"כ יסדו חדר לחינוך הילדים לתורה ויראת שמים טהורה וכאשר רוב ההורים הם אברכים בני תורה אשר תורתם ואומנתם ומסתפקים בלחם צד ומים לחץ, וקשה עליהם מאד לעמוד בעול הגדול של תשלום שכרם של המחנכים בת"ת, לכן כדי לעמוד לימינם של אלו אשר דחיקי להו שעתא שיש ביניהם יתומים והרבה ת"ח וכל אלה שמצבם קשה, וזה ע"י הוזלת שכר הלימוד ודבר זה יתאפשר ע"י שנדיבי עם יקבלו ע"ע החזקת חלק הילדים. וידוע מה שאחז"ל שהעולם קיים על הבל פיהם של תינוקות של בית רבן וזכות התומכים בהם גדול מאד, ובפרט שזהו סיוע גדול להורים שהם בעצמם לומדי תורה.

ע"כ, נא לחוש לעזרת ה' בגיבורים ולהיות שותף בהחזקת תורתם של תינוקות של רבן ובתורת אבותיהם, אשר עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאשר, ויתברך בברכת ברוך אשר יקים את דברי התורה הזאת.

אהרן יהודה לייב שטיינמן

ג' תמוז תשס"ח, בני ברק יצ"ו

דברים במעמד חנוכת הבית ת"ת דרך אמת בקרית ספר ל' סיון תשס"ט

היום יום שמחה, שמחה גדולה מאד, שמחה של מצוה, שאין דבר יותר גדול מתלמוד תורה כמו שחז"ל מונים את כל המצות הגדולות ומסיימים ותלמוד תורה כנגד כולם, ומה יש להוסיף אחרי כל מה שדברו כאן, דברים טובים מאד, בכ"ז נאמר משהו.

ידוע מה שכתוב בגמ' בשבת (דף פ"ח ע"ב) שבזמן שאמר הקב"ה את עשרת הדברות, בכל דיבור ודיבור שיצא מפי הקב"ה יצאה נשמתו ומתו, והוריד להם הקב"ה טל שעתיד להחיות בו מתים והחי' אותם, א"כ למה מתו? ואפשר לישב בכל מיני אופנים, ונאמר באופן זה, הלא כתוב שכל הנשמות של כלל ישראל הם מתחת לכסא הכבוד, ומתחת כסא הכבוד יש עונג כזה שא"א לתאר, ואדם בכל ימי חייו בעולם הזה אינו יכול להרגיש טעם של עונג אמיתי זה כמו שיש לנשמה בהיותה תחת כסא הכבוד, והקב"ה ברוב חסדו ראה שנשמה צריכה בנתיים לעבור דרך גוף דוקא, ובזמן שהיא בגוף מביא עליה כל מיני דברים ומצבים קשים, עד שאין אחד שיכול לומר שאף פעם לא ה' לו מצב קשה, וכמו שכתוב במסילת ישרים פ"א, ואפי' בנ"א שיש לו טוב בחיים אבל בכ"ז יש לו גם מצבים קשים, וראה הקב"ה שזה הצורך לנשמה כדי שבנ"א יוכל להנות מהעולם הבא, ע"י מה שרכש ע"י היגיעה העמל, ועכ"פ כל זמן שהוא בגוף הרי הוא אינו מרגיש שבא לידי סיפוק, לפי שהנשמה שואפת להיות מתחת כסא הכבוד ולזכות לתענוג הזה.

ובשעה שיצא מפי הקב"ה הדיבור של אנכי ה' אלקיך, וראו את השכינה, וכמו שכתוב רואים את הקולות, עכ"כ שלא רק שמעו אלא גם "רואים" ועכ"כ ה' התגלות של הקב"ה, שעד אז לא ה' כדבר הזה שהקב"ה בעצמו ידבר אל בנ"א, ואפילו לנביא אינו מדבר אלא ע"י מלאך, וכאן הקב"ה בעצמו דיבר אל בנ"א, ועוד אל ציבור גדול כזה, וכל כלל ישראל שהיו במעמד הר סיני כששמעו מפי הקב"ה את הדברות הראשונות, אנכי ולא יהי' לך, יצאה נשמתו, ולמה? אלא לפי שהם הריחו את הטעם של הגן עדן, את הטעם של העונג האמיתי, והיות ולנשמה קשה להיות בגוף שאינה באה לידי סיפוקה, וכאן ה' להם הנאה, שהם הריחו את הריח הטוב שיצא מדיבור השכינה רצו להיות תחת כסא הכבוד.

וכתוב במדרש שהתורה באה ואמרה שבכל התורה כולה כתוב אמור לבני ישראל, צו את בני ישראל, דבר אל בני ישראל, כל התורה היא בשביל בני ישראל, והיכן הם בני ישראל, וכיון שהתורה ביקשה החי' אותם הקב"ה, א"כ כל מה שאנו חיים זה רק בזכות תורה, כיון שהתורה ביקשה רחמים איך

דברי רבנו באלול בשיבה: היום בערב מתחיל ראש חודש אלול, אלול קובע על ראש השנה וראש השנה קובע את המצב של כל הבריאה כולה, ביום זה שופטים יהודים וגם גויים את כל הבריאה כולה אין לשער גדלות היום וצריך באמת לראות שיהיה הרבה סיעתא דשמיא שיזכו בדין ואפילו על מלאכים כתוב כי לא יזכו בעיניך בדין אחד מהדברים שמאוד חשובים זה קידוש השם אם נמצאים במקום שיש הרבה שהם לא כל כך יראי שמים כמו כאן בעיר אם מתנהגים כמו שצריך זה קידוש השם קידוש השם זה המצוה הכי גדולה וחילול השם זה העבירה הכי גדולה כך כתוב בגמרא וברמב"ם! קודם יש עשה אח"כ לא תעשה אח"כ חייבי כריתות ורק אחר כך חילול השם שזו מדרגה הכי נמוכה ולעומתו קידוש השם זה הדבר הכי טוב אין לשער אנו נמצאים במקום שאינו לא כמו ירושלים או בני ברק שיש הרבה חרדים אלא במקום שהם מעטים ממילא זה קידוש השם גדול מאד אתם מקדשים כאן שם שמים וזוכים בזכויות גדולות מאד אע"פ שמצד אחד רחוקים מעיקר מהישוב מצד שני אדרבה כיון שאין שייכות עם החילונים ממילא זה קידוש השם גדול מאד המשנה בתחילת ברכות היא המסכתא הראשונה של הש"ס הלא יש תורה. אודות הישיבה באריכות ראה כאיל תערוג כי תצא תשעז.

מבשרת

רבנו הגיע לחזק ישיבת כנסת מרדכי שהיתה במקום זו ודיבר שם במעלת התורה ולומדיה.

מודיעין

סיפר רבה של מודיעין הגר"ד לאו שליט"א [כיום הרה"ר] שפ"א בא לרבנו, וביקש ברכה על עירו, ואמר לו רבנו **שכולם יהיו יראי ה'.** והתפלא הלה הרי הם רחוקים מאוד.

ואמר לו רבנו שאמנם זה נכון, אבל עדיין אי"ז פוטר אותך מהתפלל על זה.

כמו"כ רבנו היה נותן תמיכה חודשית להחזקת הכולל ובתי המדרש דשם.

מודיעין עילית - ברכמלד

רבנות טרח רבנו על יסוד העד, ומיסידי העיר הרה"ג ר' דוד שרייבר ז"ל ור' יוסף קורלינסקי ויבדלח"ט ר' יצחק טוקצנינסקי ורבי נפתלי ארנפורד ועוד, שאלו אותו על כל פרט ופרט בהקמת העיר.

וכן דאג למיניו הגאון רבי שמחה קסלר זצ"ל ולאחר מכאן למלאות מקומו ע"י הגאון רבי מאיר שליט"א

והרבה פעמים הגיע רבנו לעיר לחזק את הכוללים והמוסדות ואכמ"ל.

והתבטא רבנו שאינו מסיח דעת מעיר הזו ומקדושה מדי יום ביומו.

ואלו דברי הגר"מ קסלר שליט"א: כי אמר פעם למרן שהוא חושב שמאז הקים את קרית ספר הוא לא הסיח דעתו רגע אחד מזה, מרן חשב רגע ואמר נכון.

עוד סיפר: כשביקשו ממני להיות רב בקרית ספר אימי לא כ"כ אהבה את זה והיא פחדה מזה, מרן אמר שיגידו לה – אני יעזור לו !

וסיפר הרב גוטרמן ראש העיר דקרית ספר, קשה לי לספר כי חלק גדול מהכרעות הם ציבוריות וא"א לפרסם אותם אבל אספר שמשנת תשנ"ו התקרבתי אליו מאוד ואני אומר בפה מלא בלעדי קרית ספר לא היתה קיימת. הוא נתן גיבוי מלא למייסדים, רבי שמחה קסלר נתן לו מלא שמות של מועמדים ולא הסכים עד שהציע אותי והסכים.

פעם קראו לי לדין תורה אצל הרה"י ואמרו כל אחד את הצד שלו ומרן שאל אותי מה אני אומר ואמרתי שאני ישתדל שהענין יסודר ומרן אמר אם הוא אומר שהוא ישתדל אתם יכולים לסמוך על זה, הוא לא צריך להבטיח. באותו הסיפור גם ראיתי איך שהוא העביר על המדות וכו'

בחירות בעיר

בס"ד, לכ' תושבי מודיעין עילית [קרית ספר] שלו' וברכה הנה ידוע שבכל בחירות נכשלים בעוונות של לשה"ר מחלוקת והלבנת פנים, ויבורכו כל אלה שמשתדלים שלא יהי' בחירות, וגם לא מרויחים כלום מבחירות, ונא אחים אל תריבו ולא תעשו רשימה נפרדת לא לראשות העיר

יתקיים התורה עם אין כלל ישראל, שבלי כלל ישראל אין תורה.

ע"כ אנו צריכים לדעת עד כמה אנו צריכים להיות שמחים אם אנחנו עושים הכל לפי התורה, ולומדים תורה ובפרט תינוקות של בית רבן שכתוב עליהם בחז"ל שהם ערבים של כלל ישראל, ממילא זה השמחה הכי גדולה שיש, ועכשיו שע"ז יש מעין של מעין של השראת השכינה וזהו שמחה גדולה מאד. הקב"ה יעזור שלא תמוש השמחה הזאת של השראת השכינה מעל כל הילדים, וכל הכלל ישראל יבנה ע"ז, ויתרבה תורה וכבוד שמים כרצון הקב"ה, וכלל ישראל ירגישו את העונג, ולא ממש את העונג שיש עכשיו, אלא את העונג הגדול הזה של תורה, ובה יזכו גם להעונג האמיתי כל החיים וגם בעולם הבא.

דברי רבנו בהנחת אבן הפינה לבית הכנסת נאות השמחה

כתוב שאפי' בתי כנסיות שבחוץ לארץ עתידין להיות בארץ ישראל, ומה הענין להיות בארץ ישראל, למה חוץ לארץ לא טוב, משמע שהקדושה של ארץ ישראל לא מועילה רק על סתם דברים, אלא גם על בתי כנסיות ובתי מדרשות יש ענין גדול של ארץ ישראל.

וכאן ב"ה בונים, והרי חלק גדול מכלל ישראל לדאבונינו סטו מהדרך הנכון, יש חלק גדול שלדאבונינו סטו מן הדרך, וב"ה בזה רואים שיש רצון הקב"ה שכלל ישראל יבנה בארצו הקדושה, כאן בונים בתי כנסיות ובתי מדרשות, מקומות תורה, וזה עכשיו מקום מיוחד, העיר הזאת אפשר לומר היא כמעט כולה תורה! כולה יראת שמים! וזה מה שמוסיפים עוד בית כנסת עוד מקום תורה, זה דבר גדול מאד.

ובודאי שיקויים בזה הפסוק יהי כבוד ה' לעולם ישמח ה' במעשיו, ע"י שרואה שכלל ישראל משתדלים לעשות עוד מקום תורה, עוד מקום תפילה, מקום שמגדלין בו תורה ויראת שמים, זה בודאי עושה שמחה להקב"ה.

ובזה צריך מאד לשמוח שאנחנו יכולים לשמח את הקב"ה, שהוא רואה כי למרות שבגלות, אנחנו נמצאים כל השנים בגלות, בכל זאת אנחנו בונים בתי כנסיות ובתי מדרשות, כדי שיתהלל ויתקדש שמו של הקב"ה, ובודאי שאנחנו עושים בזה שמחה גדולה להקב"ה.

ונזכה באמת במהרה בימינו לשמוח יחד עם הקב"ה בזמן שיהי' הגאולה האמיתית, וכל הבריאה כולה תשיר להקב"ה שירות ותשבחות, ונזכה למצב הזה במהרה בימינו אמן סלה.

דברי רבנו בהנחת אבן הפינה בקרית פוניבז'

כתוב בגמ' שאדם הראשון כל מקום שגזר עליו שיהי' ישוב נעשה ישוב, וכל מקום שלא גזר עליו לישוב לא נתישב, והשאלה היא מה נוגע לאדם הראשון אם יהי' ישוב או לא.

אלא היות שאדם הראשון כתוב בגמ' שנברא מכל העולם, ראשו מארץ ישראל ומבואר ברמב"ם דהיינו ממקום המזבח, וגופו מכל הארצות, א"כ כל מקום שיש ישוב ע"כ יצא מזה כבוד שמים זה מה שהוא רצה, וכל המקומות לא היה מעניין אותו מקומות של גויים, רק מקום שיהיו שם יהודים ויתרבה כבוד שמים. והיות שכאן בונים מקום שמקוים שיצא כבוד שמים, שירבו תורה וכל מה שקשור לתורה, תורה וחסד וכל המצוות, מקומות כאלה זה ברכה, שהקב"ה יעזור שבאמת יצליח המקום הזה, שיקום לשם ולתפארת, שיתרבה תורה שיתרבה יראת שמים, שיתרבה חסד וכל המצוות.

והקב"ה יעזור שבזכותו של הרב מפוניבז' שטרם כ"כ הרבה לתורה להרבות תורה בישראל, הזכות הזה יעמוד שגם כאן יתרבה תורה, ויתרבה יראת שמים, יתקדש שם שמים, הקב"ה ישמח בכל זה, וכל ישראל יזכו ע"ז שיתרבה מצות, ונזכה לגאולה האמיתית במהרה בימינו אמן.

בס"ד, חנוכה התשנ"ט. שמחתי באומרים לי בית ד' נלך למקום שמגדלים בו תורה ותפילה "קהלת אהל תורה" אשר סביב לדגלו יחנו אברכים ת"ח ויראים להרבות כבוד שמים ומה נכבד היום אשר זוכים להכניס ס"ת אשר הרבה יגעו ועמלו עד אשר זכו לזה.

מי יתן והי' לבבם זה להרבות יקרא דאורייתא וכבוד שמים כל הימים וברכת ד' תשכון באהליהם.

בס"ד, ל' מנהלי התתי"ם בקרית ספר וברכפלד המתכנסים בת"ת דרכי ישר

מודיעין עילית ה' עליהם יח'.

שמחתי לשמוע כי אתם מתכנסים ע"מ לחזק איש את רעהו, והנני בזה לחזק את ידיכם ולחזור ולהביע עמדתנו כי אנו מחוייבים לשמור על החינוך התורתי כעל בבת עינינו, ועלינו לעמוד וללחום בכל הכוחות על משמר החינוך כמסורה לנו.

ובעבר כבר כתבנו בזה קריאה לכל מנהלי המוסדות אשר נתיסדו במטרה לחנך ילדי ישראל שיהיו נאמנים לתורה ולמצוות, שח"ו לא יתנו את היקר והקדוש – החלטות הנוגעות לעניני חינוך צעירי הצאן קדשים בידי אותם שאינם שומרי תורה ומצוות.

וזכות הבל פיהם של תינוקות של בית רבן הלומדים תורה בטהרתה שהם הערבים לקיום העולם, תעמוד לימינכם ותזכו לגדל עדרים עדרים לה' ותורתו. הכו"ח לכבוד התורה

כנס יסוד לשיבת קרית ספר אור לכ"ב אדר תשנ"ח

בעצם כל אחד יודע שליסד מקום תורה זה דבר חשוב מאד. מסתמא כל אחד יודע. בכל זאת טוב שנזכיר את זה. וגודל החשיבות הוא, כי ליסד מקום תורה זה מעין "ועשו לי מקדש". דמקום תורה צריך להיות לו השפעה לא רק על יחידים, רק צריך להבנות מזה "כלל ישראל", וכמובן לא כל מקום תורה הוא כבר במדה כ"כ גדולה. אבל מבחינה מסוימת, זה מקום שצריך להבנות מזה כלל ישראל. כי כלל ישראל בנוי על תורה, דבלי תורה אין כלום. ומקומות התורה הם הבית היוצר שמהם צריך להבנות כלל ישראל, משום שאפי' אלה שאינם תלמידי חכמים מתחזקים ע"ז. כמשאחז"ל (חולין צ"ב) ליבעי רחמים איתכליא על עליא דאילמלא עליא לא מתקיימין איתכליא ה' איתכליא – אשכולות. דהיינו התלמידי חכמים, ועליא – הם העלין, עמי הארץ. ולכן מוכרח להיות שהשיבה תהיה החיות של כלל ישראל. ואם אחד זוכה ליסד ישיבה שבמשך הזמן יגדלו ממנה תלמידי חכמים, פירושו שהוא בונה "כלל ישראל".

ודבר גדול כזה, בדרך כלל בשעת מעשה אינו מחשיב את החשיבות של הדבר, כמשאחז"ל (בילקוט רות ס' תר"ד) אילו היה יודע ראובן שהכתוב מכתוב עלי וישמע ראובן ויצילהו מידם, בכתפו היה מטעינו ומוליכו אצל אביו, אילו היה יודע אהרן שהכתוב מכתבו וראך ושמח בלבו, בתופים ובמחולות היה יוצא וכו'. גילו לנו חז"ל בזה שאפי' אנשים גדולים, שעושים דברים גדולים, אילו היו יודעים כמה הדברים שלהם עושים רושם בשמים, כמה שזה מועיל, היו עושים עוד יותר, ומתאמצים עוד יותר. ואם על אנשים גדולים כאלה אומרים חז"ל שאילו היו יודעים את חשיבות הדבר היו עושים עוד מאמצים. באנשים כמונו בודאי אפשר לומר את זה. שלא יודעים איזה חשיבות שיש ליסד מקום תורה. ואם אדם היה רואה את החשיבות של זה היה עושה הרבה יותר מאמצים, ממה שעושה כך.

ולכן אם יעזור הקב"ה באמת, שתהיה ישיבה שאח"כ יצמחו משם גדולי תורה, איזה אושר יש בזה. איזה נחת רוח עושים להקב"ה. כמה שישמח הקב"ה בזה, ואם אדם יעשה חשבון כזה, היה צריך להיות "מלא שמחה" שהוא זוכה לזה, שהוא יעשה נחת רוח להקב"ה. שיצא תלמידי חכמים, שיצא יראי ה', שזה התכלית של הבריאה. וזה יכול כל אחד לגרום ולהיות מסייע לזה. וכל מי שמסייע בזה צריך להיות ממש בשמחה, "בתופים ובמחולות" כמשאחז"ל.

ויעזור הקב"ה שהמקום הזה ישמש באמת מקום תורה, ויהיה בנוי על תורה "ויראה" כי בלי יראה אין תורה, צריך להיות עם יראת שמים, ויגדלו גדולים בין בתורה בין ביראה. ובהו ישמח הקב"ה. וכל הבריאה כולה, כולם יהיו שמחים, כמו שכתוב בפסוקים, הללוהו שמי השמים, הללוהו כל מלאכיו, הללוהו כל צבאיו. כל הבריאה שמחים עם זה מה שהקב"ה רוצה, במה שמתמלא רצונו יתברך וכל אחד ואחד יכול לעזור בזה. ומי שעוזר לזה צריך להיות שמח מאד.

ויעזור הקב"ה שתהיו כולכם מהזוכים לזה, שייבנה מקום כזה. "ויהי כבוד ה' לעולם ישמח ה' במעשיו" והקב"ה יעזור שיתקיים מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים, ונזכה במהרה לגאולה השלימה, במהרה בימינו אמן.

כנס הורים ת"ת "דרך-אמת" קרית ספר כ"ב אדר א' תשס"ג

אחרי הדברים ששמענו מהמרא דאתרא מה אני צריך להוסיף. אנחנו יודעים שהמצב בארץ ישראל, בין המצב החומרי, ובעיקר המצב

הרוחני, הרי שונאי דת הרימו ראש, כל אחד מסתמא יודע שיש רח"ל גזירות נוראות, שהתחברו כל שונאי תורה, ובזמן הזה צריך מאד רחמים גדולים, ומצד שני אנחנו צריכים עוד יותר להתחזק, האיך לגדל את הילדים לתורה, כי ח"ו הרי כלל ישראל כל פעם קבלו מכות, רדיפות, ועי"ז נשארנו לדאבונינו חלק קטן מכלל ישראל, והחלק הרוב של כלל ישראל התקלקלו, עזבו את הדת. ועד כדי כך שהיום אפי' בארץ ישראל, הרוב המינר הוא של חלילה וחס עוזבי תורה, ולא רק שהם עוזבי תורה, אלא הם רוצים להפריע ללומדי תורה, ממילא אנחנו צריכים לעשות את כל המאמצים שחלילה וחס לא ימוש ספר התורה הזה מפניו ומפי זרעינו ומפי זרעינו.

וזה מה שהחדר הזה, ומסתמא עוד חדרים בעז"ה, אבל החדר הזה במיוחד עומד תחת... לעשות שלא תישכח תורה מ ישראל, והזכות הזה זה זכות גדול מאד. וברוך ה' שההורים הבינו לשלוח את הילדים שלהם, כי זה התכלית של כל יהודי, אחרת מה יש לו בעולם, רק בשביל התורה, אנחנו חיים רק בשביל התורה, ואם חלילה וחס הילדים לא ילמדו תורה, מה יש לנו? זה האושר שלנו, ואנחנו צריכים להמשיך את זה בכל הכח. ובזכות זה הקב"ה יעזור ששונאי דת לא יוכלו לעמוד נגדינו, והקב"ה יעזור שכל הילדים יגדלו להיות גדולי תורה ויראה לתפארת בישראל, והקב"ה ישמח בנו, ויקיים הפסוק יהי כבוד ה' לעולם ישמח ה' במעשיו.

דברי רבנו ביהכנ"ס "יוצאי-פוניבז'" קרית ספר, ג' אלול תשס"ב

היות שעכשיו מתחילים ימי אלול, וידוע בכל הספרים שהזמן של אלול מסוגל מאד לעלות ביראת שמים, "אני לדודי ודודי לי", ובספרים הרבו לדבר במעלת חודש אלול כידוע לכל אחד. ואין מה להוסיף.

וכן ידוע לכל אחד מה שקרה בשנה הקודמת. אף שגם בתחילת שנה קודמת ציפו שיהי' תכלה שנה וקללותיה תחל שנה וברכותיה. וכן רוצים שזה יתקיים בכל שנה ושנה. אך לדאבונינו רואים האיך שעברה השנה, כמה אנשים נעדרו, וכמה אנשים נהרגו, אם בתאונות דרכים ובפיגועים וכל מיני מחלות שונות רח"ל. וכל זה נכתב בראש השנה. וזה ידוע לכל אחד, וממילא מה צריך להרבות בדברים, הרי כל אחד יחשוב-רק רגע! מה הולך להיות, שעומד לבוא איזה דבר שצריך לחתוך את הגורל של כל אחד ואחד. לו ולמשפחתו ולקרוביו. וכל אחד יודע שזה מאד מאד רציני. ואין צורך להרבות בדברים.

ומה שצריך להתחזק כמו שכתוב "אם אין אני לי מי לי". אם אחד לא יחזק את עצמו מה יועיל לו מה שידברו. הרי הרבה פעמים שמדברים, ומה אומרים השומעים אח"כ. הוא דיבר טוב או לא טוב. וזה הכל מה שמעניין אבל לא לוקחים לתשומת לב את הדברים כשלעצמם. ולכן צריך לדעת לא להסתפק במה שמדברים אלא העיקר הוא "אם אין אני לי מי לי".

וצריך כל אחד לדעת במה להרבות. להרבות בתורה ובחסד בין איש לרעהו, שיהי' שלום בכל המקומות. בכל המוסדות ובכל הדברים. ולדאבונינו יש הרבה מקומות שאפי' שהכל טוב. בכל זאת אין שלום, ואם אין שלום אין כלום! וצריך מאד להתחזק בזה.

וכל אחד אם רוצה קצת לחשוב שהוא לא הכל, אלא כל אחד יותר על משהו בין בענין של ממון ובין בענין של כבוד ואז יהי' הכל שלום, וזה מועיל יותר מהכל. כי בן אדם יכול לעשות כל מיני דברים ולהתפלל ולהתפלל אבל אם בין אדם לחבירו הוא לא בסדר מדת הדין תובעת מאד! וממילא צריך להתחזק מאד גם בחסד ובשלום בין אדם לחבירו וכן בבין אדם למקום. ואין מה להאריך כי כל אחד יודע את זה. ורק צריך ליישם את זה למעשה. שכל אחד ישתדל לראות לעשות טוב לחבירו ולא לחשוב רק על עצמו. כי דרך בני אדם לחשוב כל אחד רק על עצמו. אך באמת צריך לחשוב על חבירו לטוב! ולא לחשוב רק על עצמו טוב ועל חבירו להיפך. רק על חבירו לטוב. ואז כולם יהיו מאושרים ויהי' שמחה וששון בכל ישראל.

ונקוה שע"ז הקב"ה יסיר חרון אף, ויתרבו זכויות לכלל ישראל, וכולם יזכו בקרוב עד ראש השנה כבר להרבות בזכויות ומעשים טובים, כדי שבראש השנה כלנו נכתב ונחתם לכתובה וחייתם טובה לאלתר לחיים טובים ולשלום.

בס"ד, לכ' קהלת מסילת יוסף בראשות הרה"ג ר' יצחק לוקסנברג שליט"א ה' עליהם יחיו. כפי ששמעתי אתם זכיתם לחנך בית כנסת אשר בו יתרכז

מלבד מקום תפלה גם שיעורי תורה אשר יוסיף אור תורה בכל השכונה. ורצוי מאד שלא ידברו דברים בטלים וכ"ש דיבורים אסורים במקום תפלה. ובודאי כל פנה שעשויה להועיל להגדיל תורה ולהאדירה אנו שמחים ומודים להשי"ת, ואשרי חלקכם שאתם זוכים ומזכים. יהי ה' אלוהינו עמנו כאשר ה' עם אבותינו ואל יעזבנו ואל יטשנו ונזכה כלנו לאור באור החיים סלה.

ובבמוש"ק ויצא תשנ"ט הגיע לכינוס מיוחד בעיר למען לב לאחים. וכן במוש"ק תרומה תש"א הגיע לברכפלד לכינוס מיוחד בעיר למען לב לאחים.

נהריה

רבנו הגיע לחזק בעיר בג' אייר תשס"ח וביקר בישיבת אביר יעקב של הרה"צ ר' דוד אבוחצירא שליט"א. ואלו דברי הרה"צ הנ"ל [אב תשע"א] לנאמן בית רבנו הרה"ג ר' יצחק רוזנברטן שליט"א.

זכות גדולה יש לכם, מזכים את כלל ישראל במעשיכם. בריסק זה דבר חדש מברית העולם, שלא ה' כמוהו, הדיקדוק במצוות, הזהירות, היראת שמים. הרב מבריסק זצ"ל שמעתי שבר"ה אמר תהילים, שאלו אותו למה לא לומד, וענה, שכשלומד הרי יצטרך ללכת להביא ספרים ויפסיק רגע, וממילא הזמן לא מנוצל כיאות. לכן אומר תהילים שכל רגע זה ניצול הזמן, ואפי' שמכשירי מצוה כו' מ"מ רואים את מחשבתו (חשיבותו) הרה"ג ר"י רוזנברטן: מן סובר שתהילים זה גם תורה. רבי דוד: מי שיועד לומר את זה עם הפירוש האמיתי יכול להגיע למעלות.

הראש ישיבה מקדש עצמו, מפטירת אבי וסבי זצ"ל לא ה' לי משהו עד שפגשתי ברה"ה ראיתי ידי וגופו, אין לו בשר אלא רק עור ועצמות, כולו רוחניות אין לו גוף ולא ישיגוהו משיגי הגוף, ובה נהי' פרוש מן העולם ואי"צ להתעסק עם גשמיות לא אכילה ושתייה אלא רק מעט בבוקר ומעט בערב ואי"צ להפנות לביה"כ, וכמו סבי אבי ואחי (להדבדח"ח) שהיו צמים בפרישות בלי הפסקות להתקדש. ולכן אני הולך אליו. ועי"ז שמסתגף אין לו יצה"ר, כי פעם, קודם חטא אדם הראשון יצה"ר היה מחוץ לאדם עד שחטא ואז הכניסו אליו עד שלא יכול להיפטר ממנו אפי' רגע אחד, וזה מה שאנו אומרים והסר שטן מלפנינו ומאחרינו, שלפני המצוה אומר לו מה אתה תעשה מצוה הרי אתה מלא חטאים, והאדם עושה המצוה בכ"ז ואומר לעצמו לפחות לא יהי' לי עבירה מזה, אח"כ אומר לו היצה"ר ראה איזה גדול אתה ניצחתני, ומתמלא גאווה, ממש לא עוזבו לרגע. אמרו לי על איזה רב באמריקה לפני 50 שנה (כשאמריקאים מספרים אפשר להאמין איך שהם אומרים, הם מאוד תמימים) שבכה לפני פטירתו מן העולם, אמרו לו תלמידיו למה תבכה "ותשחק ליום אחרון" כתיב, תשמח שעבדת את בוראך כ"כ הרבה שנים מעל 90, בנית ישיבה הוצאת תלמידים רבים מתחת ידך. אמר להם נכון, אבל היצה"ר ברגע זה מנסה להחטיאני, אומר לי תראה לתלמידך איך אתה נפרד מהגוף, תעשה תנועות ויחודים, תראו מה זה הרגע האחרון ממש מסיתו. הרה"ג ר"י רוזנברטן והגה"ח משקובסקי: כעין הסיפור שר' אלי' לאפיאן זצ"ל ה' מספר בשם בעל השבט מוסר עם רשע א' שלפני פטירתו התחיל לקלל קללות נמרצות שאין האוזן סובלתן ואמרו לו לשתוק לפחות לפני מותו, ואמר להם איך אשתוק ולפני עומדת דמות מלאת עיניים שרוצה להעבירני על הדת שאכפור בה, ואם לא תהרגני. והראש ישיבה שכ"כ מפריש עצמו זוכה להתקדש עד שאין יצה"ר שולט בו.

כתוב שכל מי ש"ב יראת שמים דבריו נשמעים. וק' הרי אנו רואים צדיקים שאין דבריהם נשמעים. ואמר לי אבי שמקובל בידו בשם הבעש"ט שנשמעים היינו בשמים. ורה"י ד' נשמעים בשמים והקב"ה מוריד קצת מזה לעולם וזה דבריו שנשמעים כאן בעוה"ז.

כתוב בגמ' גופא בתר רישא גריא, וכשלמדתי בצעירותי לא הבנתי הלימוד, ופי' לי אבי זאת המימרא, ואמרת לי אבא אני צעיר תפרש לי לפי שכלי, ופירש ואמר תזכור את זה גם כשתגדל, שכשאדם כל גופו מתבטל למה שהראש רוצה (משיג, ולא לחומריות הגוף) אז אין גוף אלא יש רק ראש! וזה מצאנו אצל רה"י. תמסור זאת בשמי לרה"י.

אמרת לרה"י שישאל זה ראשי תיבות שמו (רבי אהרן יהודה לייב שטינמן),

וגם זה ר"ת של -- (כמדומני אמר שס"ת של שמו של מרן זה בגי' קטנה שם הוי' בגי' קטנה). כי הוא נושא משא כלל ישראל, נשמה של צדיק היא נשמה שכוללת כל נשמות עמ".

יש היום בלע"ה מאות ראשי ישיבות גם בני שמונים ומעלה יודעים ש"ס, את כל התורה כולה, וכולם מתבטלים לרה"י, תגיד לי מה היינו עושים בלי רה"י את מי ה' לשאול, שאר הצדיקים עונים בקצרה וממשיכים הלאה, רה"י שומע שואל פרטים, הכל. שלחתי לו לפני חודשיים כת"י האוה"ח מלפני 300 שנה עם תרגום מכתב ספרדי בכתב ידי בצד, רה"י הוא אדם שקולט מהר יורד לכל הפרטים מהר ואעפ"כ קרא המכתב ד' פעמים והתעמק במה ש' בו. ביום ראשון אמר לשליח שכל השבת לא נח לרגע ולמד ממש בלי להפסיק ובלי לבטל רגע, ואמר שהבין מה שהתכוונתי לשלוח לו "שיש קטרוג מחמת עיון ביטול תורה", אולם אמר שא"ל לומר לבני ישיבות ללמוד כל היום והלילה (או בלילה לומר תהילים), כי אם לא יודעים להעריך לילה יצא מהם בעלי בתים שתמיד יקראו רק תהילים, זה אפשר לומר למבוגרים שינצלו את היום והלילה, ואלו הם דברים שרק גדול הדור כמוהו יכול לומר.

כל מה ששואלים אותו צריך לעשות הוא רואה רחוק לפרטי פרטים ולא לומר "כן הוא התכוון כך או הוא לא שמע עד הסוף וכדו". בבאר שבע הוא דבר חזק כי הוא הרגיש מה האנשים צריכים, הוא הרגיש את קהל הרבבות אע"פ שלא ראה אותם.

תזכו לקבל פני משיח יד ביד עם מרן רה"י ותזכו לשמשו עוד שנים רבות. אנחנו אוהזים ממש בסוף, הגענו ממש לקצה, המשיח כבר מגיע, ההידרדרות שיש היום לא ה' כמוה אף פעם, הרציחות, השיפלות, הזילזול בבני תורה, ההידרדרות של בני תורה עצמם, בחורים באים לבקש ברכות להימנע מראיות אסורות ומשאר דברים רעים, אני לא מברכם, הם יאמרו יש ברכה וימשיכו עם מעשיהם הרעים, לחולה אפשר לתת ברכה, הראשי ישיבות מכינים שיעורים והם לא יודעים מה הולך בחדרי חדרים רח"ל.

כשמתפללים יום יום ומזכירים את רה"י זה מחבר אותנו אליו, זה מקשר אותנו לצדיק.

כמו"כ הגיע בשבט תש"ע מרן רבנו זיע"א הגיע אל העיר נהריה לישיבתו של האדמו"ר רבי דוד אבוחצירא, שם השתתף בכנס מיוחד לתלמידי ישיבות תיכוניות שנערך בישיבת "אביר יעקב" בנהריה של האדמו"ר רבי דוד אבוחצירא.

נצרת

בשנים הראשונות להקמת המדינה פיזרו את העולים, שבהם רבים יראים ושלמים, בערי הארץ המרוחקות בצפון ובדרום, דבר שהשפיע לרעה על הצעירים שנסחפו אחרי האוירה הקלוקלת והריחוק ממקומות התורה שהתרכזו בבני ברק ובירושלים. הג"ר שרגא גרוסברד עמד באותה העת בראשות ההנהגה התורנית של הישיבות שהוקמו על ידי חבר הפעילים בערי השדה, עכו, נצרת, באר שבע, ועוד, ועשה רבות להקמת עולה של תורה. יוזמה אחת היתה להקים קריה חרדית בעיר נצרת עילית, ולשם כך אף נסע הגר"ש עם רבנו באחד מימי החנוכה, לסיור בעיר ע"מ לקדם את הרעיון, ונפגשו עם רב העיר - הרב פנחס מילר משרידי רבני הונגריה, ועם ראש העיר ועוד. על מידת הריחוק מהאדישקייט ניתן ללמוד מהעובדה שבעת שרצו לקנות דבר מאכל לילדו הקטן של הגר"ש שנלווה עמם, לא מצאו שום דבר אוכל כשר שניתן לסמוך עליו, עד שמצאו ביצה ונתנו לו לאכול.

ובשנים האחרונות הקימו את שכונת הר יונה ורבנו הרבה לעודד מקום זה.

נתיבות

רבנו הגיע כמה פעמים לחזק את התושבים והישיבה דשם. ופעם אחת הגיע ביחד מבני ברק עם יבלחט"א כ"ק האדמו"ר מנובומוינסק שליט"א שגם נשא דברים במקום.

דברי רבנו בקבלת פנים י"ג חשוון תשס"ו:

הגמ' בסוף סוטה אומרת האיק שכל הדורות יורדים ויורדים, ובסוף הגמ' אומרת על מה העולם קיים, אקדושה דסידרא ואיהא שמיא רבא דאגדתא. והכל הגמ' אומרת האיק משמת זה בטל זה ומשמת זה בטל זה, זה מת וזה מת, ומה אנחנו נאמר לפי הדור שלנו? הגמ' אומרת משמת רבי בטלה עונה, משמת זה בטלו שקדנים וכן עוד.

היום בזמנינו כל יהודי שעוזב את העולם... כתוב וזרח השמש ובא השמש, אבל סוף כל סוף הדורות יורדים, אמנם ובא השמש, אבל האם אפשר לומר שמשמת רבי בא ג"כ אחד כמו רבי? רק יש משהו, אבל יורד ויורד הדורות, רק בדור האחרון ירד כ"כ, והיום יורד בעשר שנים מה שפעם ה' במאה שנה! ואולי אפילו יותר.

והגמ' אומרת על מה זה מחזיק אקדושה דסידרא ואיהא שמיא רבא דאגדתא, רש"י אומר למה, מפני שאז באים לא רק תלמידי חכמים אלא גם אנשים פשוטים, עמי הארץ, ולכן הקדיש הזה שוקל יותר, היות ויש כל הציבור אפילו לא דוקא תלמידי חכמים.

והדין הזה כתוב באמת שגם בכל הדורות קדיש דרבנן יש לו חשיבות מיוחדת, למה מפני שפעם היה שבאו הרבה יותר אנשים, היום עשר אנשים אומרים קדיש דרבנן כמו כל קדיש, וקדיש דאגדתא זה לא אחרת, רק כיון שפעם היה זה נוסד כדי שיהיה גם אנשים פשוטים שלא יודעים הלכות רק אגדה וזה הם באים לשמוע, בשביל זה זה כ"כ חשוב שעל הקדיש הזה העולם עומד.

וזה מה שנשאר לנו שאפילו שאנחנו לא במדרגה שהיה אז, אבל כיון שאז נוסד הדבר הזה בשביל ריבוי עם, אפילו שהיום זה לא, יש כבר חשיבות, ומה אנחנו עדיין חיים, מפני שאנחנו צריכים ללכת לפי הדור הקודם, אי אנחנו לא כמו הדור הקודם, אבל צריכים ללכת לפי הדור הקודם, וזה נותן לנו להמשיך, ועל זה העולם קיים.

ובודאי כל אחד שעוזב את העולם זה הפסד גדול מאד, כתוב וזרח השמש ובא השמש אבל לא רואים שיהיה ממש כמו הדור הקודם, בכל זאת היות שהיה ככה על זה העולם עומד. זה הנחמה היחידה שיש, אנחנו צריכים להתנחם בזה ולהמשיך בלימוד התורה במעשה המצות, עד שנגיע למצב שמלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים, ונזכה לגאולה האמיתית במהרה בימינו אמן סלה.

וכן הגיע בג' סיון תש"ע לסיום השס ולדברי חיזוק שם.

ובליל עשרה בטבת תשנ"ט הגיע לכינוס מיוחד בעיר למען לב לאחים.

ובליל כ"ז אדר תשס"ו הגיע רבנו למסור דברים לפני הבחירות.

בס"ד. לך' הגאון ר' יששכר מאיר שליט"א ולכל אשר לו אך טוב וברכה כל הימים. שמענו שהדר"ג מוסיף בחינוך ילדי ישראל ביסוד בית ספר לבנות אשר עד עכשיו ה' צריכים לנסוע לתפרח וזה גורם קשיים כמובן. ויה"ר שיזכה להמשיך לבנות וליסד עוד דברים המועילים לחינוך על טהרת הקודש עד שנזכה שיקויים בנו ההבטחה של ומלאה הארץ דעה כמים לים מכסים בב"א. אלול תשס"ב בני ברק יצ"ו

אודות הישיבה ראה גליון 200

נתניה

רבנו הגיע לחזק בעיר כמה פעמים, והגיע לקהילת צאנז' ועוד בעיר.

דברי חיזוק לאברכים מכולל של הגאון רבי יהושע רוזנברג בנתניה מוצש"ק שמיני תשס"א

לכא' מי צריך חיזוק לתורה אלו שלא עוסקים בתורה אבל מי שעוסק בתורה הרי הוא מחוזק מאד!?

ומה צריך יותר מזה. הרי האושר הכי גדול שיש לבן אדם בעולם הזה זה לימוד תורה. כל המצות בודאי זה דבר גדול מאד אבל על תורה הרי כתוב ותלמוד תורה כנגד כולם. ומי צריך חיזוק מי שלא נמצא בתורה אבל מי שנמצא בתורה הרי הוא מחוזק מעצמו.

בכל זאת בן אדם לפעמים נחלש קצת, וצריך חיזוק. ולכן צריך לדעת שזה האושר הכי גדול. ומה שיוסיף יותר בלימוד התורה וכמובן עם קיום המצות, כי תורה בלי מצות זה לא... ומה שיותר יתחזק בתורה הוא המאושר! וצריך להרגיש האיק שכל רגע ורגע שהוא עוסק בלמוד התורה הוא "בונה עולמות", אשריכם! כל רגע ורגע של לימוד התורה זה אושר בלי סוף! לנצח! חיות לנצח! חיים רוחניים בעולם הבא.

כל רגע שאדם חוסם פיו אומר הגר"א זוכה לאור הגנוז, וזה בחוסם פיו כ"ש בלימוד תורה, זה עוד יותר, והזכות שיש לו אין לתאר ואין לשער, וא"כ מה צריך יותר מזה הרי אתם המאשרים! תמשיכו ותתחזקו בזה, וכל רגע ורגע שאתם מוסיפים בלמוד התורה אתם מאשרים.

וה' יעזור שתעלו כולכם בתורה וביראה כמו שהקב"ה רוצה.

ש. מה החיזוק שאפשר בנתינה?

העיקר הוא עצימת העינים, וזה העצה היחידה, וזה באמת דבר קשה. אבל מצד שני השכר של זה הוא מאד גדול. כל מה שיש לאדם נסיונות קשים והוא מתגבר על זה השכר אין לתאר!

והשכר זה לא כמו שנאמר למשל לבן אדם אם היום תעצום את העינים ולא תראה מה שלא צריך תקבל עשרת אלפים דולר, ואז בודאי היה נזהר מאד. וכאן זה הרבה יותר מעשרת "מליארד" דולר, הרבה הרבה יותר מעשרת מליארד דולר. וכל מה שבן אדם מתגבר על היצר הוא זוכה, אין לשער איזה זכות שיש לו! וזה צריך כל אחד לחשוב יש לפניו אפשרות או להכשל חלילה וחס ואז זה נורא ואיום! ומצד שני אם הוא מתגבר יש לו זכות. שאין לשער. אין לשער! ובודאי אם היה יודע שיקבל מאה אלף דולר בודאי כל אחד היה נזהר. וכאן הוא מרויח מליארדי דולרים בלי סוף!

בס"ד. לכ' קהל ישראל קובעי עיתים לתורה המתכנסים היום ע"י ארגון כתר תורה בנתינה

בשמחה רבה אנו זוכים לשמוע כי דבר השי"ת מתרבה בכל תפוצות ישראל ושם שמים נתקדש על ידי זה, ויה"ר שיתרבו לומדי תורה והוגיה ומקיימיה כרצונו ית"ש ומלאה הארץ דעה את ה' ית"ש כמים לים מכסים ובביאת גואל צדק בב"א. בברכת כוח"ט

א.ל. שטיינמן. ד' תשרי תש"ע לפ"ק. בני ברק יצ"ו

חנוכת הבית-לב לאחים בנתינה כ"ו ניסן תשס"ג

ידוע שהענין של קירוב רחוקים להציל ילדים, הרי אין לתאר את הזכות הגדול שיש בזה, ומה יש להאריך הרי אין מה להאריך בזה, כל אחד יודע פחות או יותר, וגם אם הוא לא יודע בדיוק כל פרט ופרט מה שעושים, אבל הוא יודע שיוצא מזה דברים גדולים מאד.

תמיד מצאנו שעצם הדבר לא צריך כ"כ טירחה גדולה והוצאות כספיות גדולות, למשל תפלה, מצוה של תפלה, תפלה זה דבר גדול מאד! אבל בשביל תפלה לא צריך לא בית ולא כסף, שום דבר, אדם יכול להיות בבית שלו, ואפי' במקום מאד ירוד מאד,,, ויכול להתפלל עם ה"לב שלו" והקב"ה שומע את התפלה, ומקבל אותה. ולמה צריך בתים כאלה? עושים כאלה בתי כנסיות גדולות, וזה מצריך טירחות גדולות והוצאות גדולות, מאד, עולה המון כסף, ומה צריך את זה?

אך זה לא כך, אלא אה"נ עצם התפלה לא צריך שום הוצאות, שום טירחות, אבל כדי שיוכלו לבצע את התפלה, בפרט אם צריך שיהי' ציבור, צריך לזה הוצאות גדולות מאד.

כך גם עצם הדבר להציל ילדים לכאורה לא הי' צריך בתים, מה צריך בתים? כל אחד ילך ויציל ילד, ילך לבית של ההורים שלו וידבר על לב ההורים ויציל את הילד, אבל זה לא ככה, צריך כדי שיוכל לעשות את ההיכי תימצי הזאת, צריך דוקא לעשות בית, ככה זה לפי זמנינו עכ"פ, ויכול להיות שבזמן התנאים אולי לא הי' צריך לזה, אבל היום זה מצב כזה שכדי לעשות שיצא פעילות להציל את הילדים, צריך בית, וצריך שיהי' בית יפה! ושזה יהי' עם כל התנאים מה שצריך, ומה שיש היום זה לא כמו שהי' פעם, ועל זה צריך באמת את כל הטירחה וכל ההוצאות, ובלי זה אי אפשר בזמנינו.

א"כ זה דבר גדול שזכינו, שיוכל להיות שעי"ז יצא הרבה הרבה הצלה של ילדי ישראל להקב"ה.

ולא רצינו להאריך, רצינו רק להביא מאמר חז"ל שנמצא במדרש שוחר טוב (תהלים מזמור ח) מפי עוללים ויונקים יסדת עז למען צורריך וגו', אומר המדרש בני אם ערבת לרעך, בישראל הכתוב מדבר, בשעת מתן תורה שהיו ערבים זה לזה. שבשעה שביקש הקב"ה ליתן את התורה לישראל, אמר להן תנו לי ערבים שתקיימו את התורה. [הקב"ה רוצה לתת את התורה, הוא רוצה ערבים שיקיימו, אחרת למה לו להביא ואח"כ לא יקיימו! ואפי' שמבטיחים

זה לא מספיק, אלא צריך ערבים, כמו מי שמלוה כסף כיון שהוא רוצה להיות בטוח, הוא מלווה ע"י ערבים, ולכל הפחות לא יותר גרוע מכסף, אם כסף צריך ערבים אז דבר רוחני לתת כזה דבר, תורה! כזה דבר טוב! האם אפשר לתת בלי ערבים? ולכן אומר הקב"ה תנו ערבים שתקיימו את התורה].

אמרו לו, הרי אבות ערבים בנו. [האבות, יש לנו את האבות הקדושים!], אמר להן הקב"ה, חייבין הן לי, [האבות חייבים לי] והלואי שיעמדו בעצמן [והאך הם יכולים להיות ערבים]. משל למה הדבר דומה, למי שהולך ללוות, אמר לו הבא לי ערב, הלך והביא את מי שחייב לו, [הביא אדם שכבר חייב כסף לאיש זה], אמר לו, ולואי שיעמוד בעצמו, הבא לי מי שאינו חייב לי, [תביא לי ערב שלא חייב לי כלום, והוא יכול להיות ערב].

כך אמר הקב"ה לישראל, הבאתם לי ערבים וכמה חובות יש לי עליהם, אלא תנו לי ערבים שאינן חייבין לי כלום. וכן הוא אומר, (דברים ה, ג) לא את אבותינו כרת ה' את הברית הזאת. אמרו לו, מי הן שאינן חייבין לך [מי זה אלה שלא חייבים? הרי כולם חייבים לך?]. אמר להן, התינוקות. מיד הביאו לו את התינוקות מדדי אמותיהן, ומעוברות שלהן, ועמדה כריסן של אמן כמראה של זכוכית והיו רואין להקב"ה מתוך כריסן ומדברין עמו. שנאמר, מפי עוללים ויונקים יסדת עוז. וכתוב, (איוב ג, טז) כעוללים לא ראו אור.

אמר להם הקב"ה, ערבים אתם על אבותיכם שאם אינן מקיימין את התורה שאתם נתפסין עליהן. אמרו לו, הן. [התינוקות אמרו בסדר], אמר להם, (שמות כ, ב) אנכי ה' אלהיך. אמרו לו, הן. אמר להם, (שם, ג) לא יהיה לך אלהים אחרים. אמרו לו, הן. וכן על כל דבור ודבור היו משיבים לו על לאו לאו ועל הן הן. אמר להן, מפיכם אני נותן את התורה להן, שנאמר, מפי עוללים ויונקים יסדת עז. ואין עז אלא תורה, שנאמר (תהלים כט, יא) ה' עוז לעמו יתן. לכך כשיבטלו ישראל את התורה הן נתפסין עליהן, שנאמר (הושע ה, ו) נדמו עמי מבלי דעת, ואומר, (שם) ותשכח תורת אלהיך אשכח בניך גם אני. מה הוא גם אני, מצטער אני עליהם שהם מחסירים עצמם ואינם מקיימין את התורה. דבר אחר, מה הוא גם אני. אמר ר' חייא, כביכול, אף אני משתכח שיהיו התינוקות מברכין אותי, שנאמר, גם אני מהו עוללים וכו' ע"כ.

והשאלה היא ככה, הרי יש שתי סוגי ערבות, יש ערבות שאומר כי אם לא יקיימו יעניש אותם, אבל מה יהי' לו מזה האם התורה תתקיים עי"ז? הרי התורה לא תתקיים! אצל יעקב כתוב שיהודה אמר אם לא הבאתי אליך וחסאתי לאבי כל הימים, אז מה יהי' לו מזה, האם עי"ז כבר יהי' לו מה שהוא רוצה, הוא רוצה שיחזירו לו את בנימין, ויהודה אומר שהוא יהי' חוטא כל הימים ומה יהי' לו מזה, אלא ע"כ הכונה שזה סוג אחד של ערבות שיש בזה קצת ערבות, אבל ערבות האמתית צריך להיות שאח"כ הוא ישלם, הערב ישלם, ומה הוא ישלם, האך הם ישלמו?

אלא הערבות האמתית היא שהתינוקות - הילדים הם ערבים שמישהו ישלם, והאך הם משלמים? האם הילדים ישלמו? כן! עי"ז שיש אנשים שמשתדלים בכל הכח להביא שהילדים ילמדו תורה, זה ישלמו, זה התשלום, וזהו הערבות האמתית, לא מספיק שהילדים ח"ו יחסרו, רק שהילדים הם יקיימו את התורה, ואפי' מבטים שהם רחוקים, וחלילה וחס ההורים באמת רחוקים, אבל הקב"ה יעזור שיצילו את הילדים, והם יהיו במקום אבותיהם, וילמדו ויקיימו את התורה, ועי"ז יתקיים הפסוק שהתינוקות הם ערבים, הם עדיין לא חייבים כלום, והם יקיימו את התורה, למרות שההורים שלהם לא. וזה ב"ה עושים בזמן האחרון ע"י לב לאחים, והקב"ה יעזור שבאמת יצליחו להוסיף כהנה וכהנה, לאלפים ולרבבות, שיהיו ערבים אמיתים, שעי"ז יקיימו התורה. ובה יתקיים הפסוק מפי עוללים ויונקים יסדת עוז למען צורריך להשביט אויב ומתנקם. והקב"ה יעזור שבזכות הזה באמת נזכה לזה, שעי"ז נזכה לעוד אלפים ורבבות, ונזכה ליגאל גאולה האמתית במהרה בימינו אמן.

ובימי בין הזמנים ניסן תשס"ג הגיע רבנו למסור דברי חיזוק לבחורים שם ונדפס כבר במק"א

עכו

רבנו הגיע לחזק בעיר את לומדי התורה שבה בכ"ג סיון תשס"ט, במעמד הרה"צ ר' דוד אבווחצירא שליט"א.

עמולה

רבנו חזק את תלמוד התורה של העיר על טהרת הקודש ובמשך הרבה שנים היה מעביר תמיכה חודשית להחזיק את הת"ת, ובשנים האחרונות שמח מאוד על שהגיעו אברכים לעיר הזאת, וכשהתמנה לתלמידו הגאון רבי נתן רוטשילד לרב הקהילה, שמח טובא והתבטא 'שיש לו הרגשה שעפולה תצליח' וכן הגיע כמה פעמים לחזק אותם. ואודות הישיבה דשם ראה כאיל תערוג שופטים תשעז.

פתח תקוה

רבנו היה גר בעיר כחצי שנה וכפי שהבאנו בכאיל תערוג – גדולי הדורות. ורבנו נשא על שכמו עניני העיר, והגיע לחזק בישיבות, ובשאר עניני העיר. אודות ישיבת אור ישראל ראה כאיל תערוג וירא תשע"ז. ואודות ישיבת נחלת דוד ראה כאיל תערוג בלק תשעז.

מכתב על בחירות

ט"ז במרחשון תשנ"ד. באתי להודיע שאין רוח חכמים נוחה מאף רשימה שהוגשה לבחירות לעיריית פתח תקוה כולל הרשימות הדתיות ויש להשתתף רק בבחירות ראש העיר מר גיורא לב.

בס"ד, לאחינו תושבי פתח תקוה. נעימות בימינכם נצח יום הבחירות לעיריה הממשמש ובא, יש לו משמעות גדולה לגבי צבינה של העיר בין ברוחניות ובין בגשמיות, וכידוע שגדולי התורה תמיד זרזו לבוא להצביע, בעד הרשימה שנוציגה ידאגו בראש וראשונה, שיהודי יוכל לחנך בניו ובנותיו בדרך המסורה, וששונאי הדת לא ידרסו ברגל גאווה, את כל המקודש לנו.

והיות שהרבה נתפסים לשאננות, כי מה יהי' אם אני לא יצביע, ואולי יש גם אנשים שמשום טענות אישיות קטנטנות אינם מוכנים להכנס בעובי הקורה לתמוך להרשימה הנ"ל.

לכן באנו בזה לעורר שכל א' אחראי על המצב בעיר, וכל מה שיוסיפו קולות לרשימה, מוסיף בזה להגדיל הטוב והישר. וישתדל כל א' להצביע, ולהשפיע, על ידידיו ומקורביו להוסיף קולות להרשימה הנ"ל שסימנה ג'. וי"ר שיתרבה כבוד שמים, על ידי העוזרים והתומכים לעושי מצוה. י' מרחשון תשנ"ט נ"ב כן להצביע לראשות העיר עבור מר גיורא לב. (קובץ אגרות סי' תעה)

בס"ד. אחינו תושבי פתח תקוה נעימות בימינכם נצח. יום הבחירות לעיריה הממשמש ובא, יש לו משמעות גדולה לגבי צבינה של העיר בין ברוחניות ובין בגשמיות, וכידוע שגדולי התורה תמיד זרזו לבוא להצביע, בעד הרשימה שנוציגה ידאגו בראש וראשונה, שיהודי יוכל לחנך בניו ובנותיו בדרך המסורה, וששונאי הדת לא ידרסו ברגל גאווה, את כל המקודש לנו. והיות שהרבה נתפסים לשאננות, כי מה יהי' אם אני לא יצביע, ואולי יש גם אנשים שמשום טענות אישיות קטנטנות אינם מוכנים להכנס בעובי הקורה לתמוך להרשימה הנ"ל. לכן באנו בזה לעורר שכל א' אחראי על המצב בעיר, וכל מה שיוסיפו קולות לרשימה, מוסיף בזה להגדיל הטוב והישר. וישתדל כל א' להצביע, ולהשפיע, על ידידיו ומקורביו להוסיף קולות להרשימה הנ"ל שסימנה ג'. וי"ר שיתרבה כבוד שמים, על ידי העוזרים והתומכים לעושי מצוה. כ"ט תשרי תשס"ט לפ"ק

דברי רבנו במדרש'יה ללימוד עם בעלי תשובה פ"ת ליל

ד' סיון תשס"ג לפ"ק

כפי ששמעתי יש כאן יהודים שמצד אחד יש לקנא בהם, הרי חז"ל אומרים, שיש שסוברים שיותר גדול מצדיקים גמורים, שהם אף פעם... אבל עכ"פ מה אני יכול להוסיף לכם, אתם כולם מסתמא כבר יודעים הכל מה שצריך לדעת, והרבנים כבר דברו, ורצינו רק להזכיר דבר שזה פשוט מצד אחד. הנה יש הרבה פעמים שכתוב בתורה אשר אנכי מצוה אתכם היום, היום, ולמה דוקא היום? אומרים חז"ל ומובא ג"כ ברש"י על המקום, שבכל יום יהי' בעיניך כחדשים, המצות יהיו כחדשים, לימוד התורה, והכל מה שהתורה מצוה, יהיו בעיניך כחדשים. ומה הענין של כחדשים, פשוט כי בן אדם אחרי שהדבר כבר התרגל בזה,

זה כבר לא משפיע עליו כ"כ, הוא כבר יודע, כל דבר שזה כבר ישן כבר לא חושבים על זה כ"כ, לא מחשיבים את זה, ודבר חדש הטבע של האדם שזה יותר משפיע עליו, הוא יותר מרגיש, ויותר עושה רושם עליו.

והאיך עושים באמת שיהי' כחדשים, הרי סוף כל סוף זה לא כחדשים? האם בן אדם יכול להשלוח את עצמו ולומר אני חושב שזה חדש, אבל הרי הוא יודע שזה לא חדש, וא"כ האיך אפשר לעשות את זה?

ומשמע ככה, [ולא באתי לומר חידושים] זה בן אדם מבין בפשיטות, שאם אחד יראה דבר בשטחיות בלי להתעמק בזה, ואח"כ כשיתעמק יראה לפניו דבר חדש, אותו הדבר מה שראה אתמול ורואה היום, רק אתמול הוא ראה את זה בשטחיות, והיום התעמק והתבונן בזה, ונהיה יותר בהיר יותר צלול, זה מקבל צורה חדשה ופנים חדשות, וזה ממש חדש! ולא רק שנקרא כאילו חדש, אלא זה באמת חדש, כי אתמול הוא לא הבין את זה, הוא הבין חלש, זה לא הבנה אמיתית, וכעת הוא הבין את זה זה באמת חדש.

ובספר כתר ראש מביא בשם ר' חיים וואלוז'נר שחידושי תורה זה לא רק אם מחדש דבר חדש, רק כל מה שהוא חוזר ונתבהר לו הדבר יותר ברור הוא מבין את זה חזק יותר, זה עיקר חידושי תורה, ולא חשוב אם הוא חידש או משהו אחר חידש, העיקר שעכשיו הוא מבין את הדברים יותר ברור, זה נקרא חידושי תורה. וככה זה בכל הדברים, בן אדם שעושה דבר ואחרי זה התברר לו הדבר, זה דבר חדש, כי מה שהבין אתמול זה לא הבנה אמיתית, ועכשיו זה הבנה חדשה.

ואומרים על אחד מהגאונים, ר' סעדיה גאון, שהיה מסגף את עצמו כל יום בכל מיני סיגופים, בשלג וכדומה, למה? הוא אומר שלמד את זה מאיזה מקום, שאחד בא לאיזה בן אדם ולא ידעו שהוא אדם חשוב, [ואומרים שזה הי' ר' סעדיה גאון] בא בהעל הבית וכיבד אותו כרגיל, כי הוא לא ידע שזה ר' סעדיה גאון, גדול הדור! ולכן לא כיבד אותו במשהו מיוחד, ואח"כ נודע לו שזה ר' סעדיה גאון, אז הוא ביקש ממנו מחילה, שאל אותו מה אתה מבקש ממנו מחילה, הרי לא עשיתי לך שום רע? ואמר היות שלא ידעתי שאתה אדם גדול, וחשבתי שאתה איש בין אנשים, ממילא לא כיבדתי אותך כמו שמגיע לך, כך הוא אומר היות שאתמול לא הכרתי את הקב"ה בהכרה כמו שאני מכיר היום, שמה שאני מכיר היום אני רואה שאתמול לא הכרתי טוב, היום התברר לי הרבה יותר בהכרה בהקב"ה, באמונה בהקב"ה, ממילא יותר יוצא שאתמול לא כיבדתי אותו כמו שצריך, כי הרי לא ידעתי מי הוא, א"כ הוא מבקש מחילה, כך הוא אומר.

א"כ יוצא גם כאן אותו הדבר, בן אדם יכול להיות שיעשה אלף פעמים דברים, אבל כל יום זה חדש, וזה מה שחז"ל אומרים יהיו בעיניך כחדשים, זה לא סתם, אלא ככה באמת אי אפשר שכן אדם יאמר על דבר לא חדש שהוא כחדש, אבל אם באמת עכשיו התעמק יותר וראה שהבנה של אתמול זה לא היתה הבנה ברורה, ועכשיו הוא כן מבין, זה באמת חדשים, ולא "כחדשים" אלא "חדשים" ממש.

וזה בכל הדברים, גם במעשה המצות, אם אדם מניח תפלין, כרגיל הוא לא מרגיש מיוחד, אנשים שרגילים... מניח תפלין שם את התפלין על היד, אבל במקרה שיתבונן ויחשוב מה זה תפלין, מה הוא צריך לחשוב בתפלין, ומה שאומר לפני שמניח תפלין, שיש בהם יחוד ה' ואחדותו יתברך שמו, כל הדברים האלה הוא אומר וכבר רגיל, אבל אם ירגיש מה שהוא אומר ויתרגש כל פעם, יראה שזה באמת חדש, אתמול הוא עדיין לא הבין את העמקות מה שהוא אומר, ועשיו הוא מבין, הוא מניח תפלין, הוא מרגיש איזה אושר שיש לו שהוא מניח תפלין, וככה זה בכל המצות, בן אדם שהתרגל, זה נעשה אצלו הרגל, והוא לא מרגיש, אבל אם הוא באמת יעמיק בזה, יראה עולם חדש! הכל יהי' חדש.

וזה רצינו לומר רק דבר אחד, שכן אדם יותר יעמיק, אז יראה שיתפתח לפניו הבנה חדשה, והבנה ברורה, וירגיש טעם בלימוד התורה, בעשיית מצות, ובכל הדברים ירגיש טעם, וזה צריך מאד לעזור לבן אדם לעלות. ועכשיו שזה לפני חג השבועות, שזה זמן שמסוגל במיוחד כמו שכתוב בספרים שאפשר להתרומם, אבל זה הכל אם יחשוב, אבל בלי מחשבה לא יהי' כלום, לא חדשים ולא כלום, אבל אם הוא כן יחשוב ויעמיק בזה יפתח לפניו הבנה חדשה, ויגיע מצב כמו מתן תורה, לא ממש מתן תורה, כי עכשיו הוא מבין מה זה תורה, ומבין מה זה מצות, ואז הוא יתרומם.

והקב"ה יעזור שבאמת כל אחד מאתנו יעלה עי"ז שיחשוב מה שהוא עושה עם הבנה עם מחשבה ברורה, אז הוא יעלה מאד, והקב"ה יעזור שבאמת כולנו נעלה ונזכה למה שהקב"ה רוצה מאתנו במתן תורה.

כמו"כ הגיע לכינוס בפתח תקוה ל' ניסן תש"ע והבאנו דבריו שם במק"א.

הוקם בעידוד רבנו ובנשיאותו ת"ת דרך ישרים בפתח תקוה, ורבנו ליווה אותם בעצה ובתושיה, ובפ"א הגיע רבנו לבחון. וראה שעשו ראסק גדול עם דגלים ושלטים, ומיד אמר שהוא חוזר הביתה. ורק אחרי שאמרו לו שכבר התכוונו התלמידים למבחן, וזה יגרום להם צער, הסכים להישאר. ובמוצש"ק פר' תצוה תש"ס הגיע לכינוס מיוחד בעיר למען לב לאחים.

צפת

מכתב לבחירות

בס"ד לכל החרדים אשר יראת השם ותורתו נוגע ללבם ה' עליהם יח'. היות שמחר ביום שלישי הבעל"ט יתקיימו בחירות לעירית צפת ועל כל א' לעשות כל מה שבאפשרותו שיבחר הנציג הדתי מר ישי מימון אשר דעתו לדאוג לצרכי הדת ושלא יעשה פירצה בחומת השבת אשר צריך מאד לעמוד על המשמר וכ"א מחוייב להשתדל שכל עניני העיר ינוהלו כפי דת תורה"ק וכל המסייע להוסיף בשמירת דת תורה"ק בעיר יבורכו הוא וכל משפחתו בבני חיי ומזוני ובביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן.

אור לה' כסלו תשנ"ט. הכו"ח למען הענין החשוב מאד. בני ברק יצ"ו. (קובץ אגרות סי' תעז)

מכתב רבנו לחזק את הכולל דשם ראה כאיל תערוג - היכלי הכוללים.

ורבנו הגיע לעיר צפת לשאת דברי חיזוק ולחזק את התושבים לתורה וליראה. ובימי השבעה הגיע הגאון הרב קפלן ואמר בהתרגשות שאין לתאר כמה רבנו עזר וסיעע לעיר צפת התורנית ואכמ"ל.

דברי רבנו בכולל של הרב הנ"ל בכ"א אייר תשס"ה

ב"ה כאן הרי היה תלמידי חכמים כל הדורות, ובמשך הזמן הדורות יורדים, אבל לפני הרבה מאות שנים היו כאן כאלה אנשים גדולים, ממש הכי גדולים מה ששייך בדורות האחרונים, מה שיכול להיות שגם בדורות הקודמים לא היו נחשבים כסתם בני אדם, היו אנשים גדולים מאד! האריז"ל הבית יוסף, כל אלה הגדולים היו במקום הזה.

ואף שהיום זה ירד וירד, אבל בכל זאת העיר הזאת יש לה עבר גדול, ומקוים שבמשך הזמן יתרבו תלמידי חכמים, יתרבו לומדי תורה ויראי שמים, יתרבה כבוד שמים, כבוד תלמידי חכמים, ועי"ז הקב"ה יעזור שכל אנשי העיר הזאת יתרוממו, ויריחו לא רק בעולם הזה, עולם הזה זה ג"כ דבר אבל זה לא העיקר, ובשביל יהודים העיקר שיהי' להם דברים של נצח! שיהיה תורה, שיתרבה יראת שמים, יתרבה כוללים, יתרבו ישיבות, חדרים, וכל מה שצריך לידישקייט [ליהדות], הכל יתרבה, ותזכו גם בעולם הזה וגם לעולם הבא. והקב"ה יעזור שע"ז נזכה לגאולה האמיתית במהרה בימינו אמן סלה.

בס"ד, לכ' קהילת בני התורה בעיר צפת ת"ו

שמחתי להודוע שאתם זוכים בחנוכת ביהמ"ד לתורה ולתפלה ובודאי המקום ישמש לדבר השי"ת ותורתו שיוכלו ללמוד שם בהרחבת הדעת ולשפוך שיח חנונם להבוי"ש בבית המקדש מעט שנקרא שם שמים עליו ולמותר יחשב להאריך ולבאר שבחה של יסוד בנין כזה.

גם זכיתם להכניס ספר תורה לבית מדרשכם, וזה מוסף בקדושת המקום. ואף זכיתם ליסד תלמוד תורה במקום בדרך המסורה לנו מרבתינו, ונקוה שיהי' זכות לימוד התורה וההשפעה הרוחנית של העיר בגליל אשר בימי הב"י והאר"י ז"ל וכל החבורה הקדושה שכנו ועבדו שם את אלוקינו במדרגות הכי נעלות, גבולות הקדושה תפוצנה בכל עוז על ידם כרצונם וכרצון כל מבקשי השי"ת.

ט' אלול תשס"ז לפ"ק, בני ברק יצ"ו

קדימה

רבנו הגיע יחד מבני ברק עם יבלחט"א כ"ק האדמו"ר מגור וכ"ק האדמו"ר מנובומינסק [ונסעו ביחד באוטובוס מיוחד עם המלווים מבני ברק] להקמת בית הספר נתיבות משה שם. [שהוקם לעי"ל הרבנית הצ' מנובומינסק ע"ה ונקראה על שמה]

ואלו דבריו שם ב"ה זכינו בכמה שנים לכזו מהפכה. נתקיים: "והיה ראשיתך מצער ואחריתך ישגה מאד". בית הספר גדל, וה' יתברך יעזור, שימשיך לגדול ולפרוח. חז"ל אומרים במסכת בבא מציעא(פ"ה) 'אמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן: כל המלמד את בן עם הארץ תודה, אפילו הקרוש ברוך הוא גוזר גזירה - מבטלה בשבילו. שנאמר ואם תוציא יקר מזולל, כפי תהיה' הוה אומר, כי כאשר מצילים ילדים לתורה, מתוך בתים של הורים הרחוקים מחיי התורה, לבל הראשית מצעיר הגענו ב"ה לאחריתך ישגה. אנו תקוה כי יוסיפו ויפתחו עוד בתי ספר, להביא אלפי ילדים אל צל השכינה, אל החינוך העצמאי, להביא לקיום היעוד: 'וכל בניך למודי ה' ורב שלום בניך'. וכל מי שיש לו שייכות לזה, להביא את ילדיהם של האבות, שלדאבוננו הם בעצמם תינוקות שנשבו, אל התורה - הרי שמעלתו מרובה, והוא זוכה לברכת 'כפי תהיה', וכזכות מעשים אלה, נזכה לגאולה השלמה במהרה בימינו אמן.

קרית אתא

דברי רבנו בסיום הש"ס בקרית אתא כ"ט אדר א' תשס"ה

כפי ששמעתי יש כאן ציבור שלומדים תורה. וזה ידוע לכל אחד שאין דבר שאפשר להשוות ללימוד התורה, וזה הדבר הכי מועיל לבן אדם, גם בעולם הזה וגם בעולם הבא.

ובמשנה הראשונה של מסכת פאה כתוב כמה דברים שאדם אוכל פירותיהן בעולם הזה והקרן קימת לעולם הבא, ובסוף כתוב ותלמוד תורה כנגד כולם, זאת אומרת שתלמוד תורה שוקל כנגד כל המצות. ובמשנה שם כתוב בעיקר מצות שבין אדם לחבירו, וגם קצת מצות שבין אדם למקום, ובסוף מסיים התנא ותלמוד תורה כנגד כולם, מי לא יודע, את המשנה הזאת.

ומה יש להוסיף על זה, רק נוסף כמה מלים, הנה הגמ' מביאה בכתובות (דף ק"א ע"ב) שרבי אלעזר רצה לימור שעם הארץ לא חי לתחית המתים, ורבי יוחנן התווכח אתו, למה הוא אומר שעם הארץ לא יקום לתחית המתים, ובסוף כיון שראה שרבי יוחנן כ"כ מצטער, אמר מצאתי להם תקנה מן התורה. אבל עכ"פ רואים עד כמה שייך להגיע בלי תורה, עד כדי כך שחשב רבי אלעזר שמי שלא לומד תורה לא יקום לתחית המתים, הוא לא מדבר במי שלא מקיים מצות, אלא אפילו אם הוא מקיים מצות רק שהוא לא לומד תורה, לא יכול לקום.

רואים עד כמה חשוב לימוד התורה, וברוך ה' שלומדים כאן תורה. ובאמת בשביל לימוד התורה לא מספיק בלימוד דף היומן, שלא לומדים אפילו רש"י, ולא תוספות ולא כל הראשונים וגדולי האחרונים.

ובאמת לימוד התורה היה צריך להיות בכל עמקות! אבל היות שלא לכל האנשים יש מצב כזה שיכול להתמסר ללמוד תורה עם כל העמקות, שצריך בשביל זה להיות ללמוד כל היום, ומי שהוא טרוד בפרנסתו, או שאר מצבים, הוא לא יכול ללמוד כ"כ בעמקות, אבל לכל הפחות את המנימום ילמד. ממילא יש לשמוח שב"ה יש כזה ענין שאפשר לזכות ע"י שלומדים דף גמרא, אפילו בלי רש"י בלי תוס' בלי ראשונים בלי רשב"א בלי רמב"ם, אבל לומדים, והזכות גדול מאד.

וכל אחד יכול לזכות, כי כל אחד דורשים לפי מצבו, אדם שיכול ללמוד כתוב בחז"ל שדורשים ממנו אפילו מעשה מרכבה, א"כ בימינו אם יבואו לאדם ויאמרו לו מה עם מעשה מרכבה, הרי הוא לא יודע בכלל מה זה מעשה מרכבה, מעשה בראשית, שכל הדברים האלה הם כ"כ סודות התורה, מי יכול לזכות לדעת את זה, הרי אנחנו רחוקים, הדור שלנו רחוק מזה, אבל כל אחד לפי מצבו, אף שהוא לא יכול ללמוד עד כדי כך, אבל שילמד לכל הפחות את החלק הנגלה, ולא את כל הנגלה עם כל העמקות, אלא שילמד לכל הפחות דף גמרא.

וצריך מאד להתחזק בזה, כי תורה תמיד צריכה חיזוק, ומקוים שכל אחד יעשה את כל המאמצים לכל הפחות ללמוד את הדף, ועי"ז יכול לזכות לכל

הפחות מה שאפשר, אם אי אפשר הרבה, אז מעט, כמו שכתוב אחד המרבה ואחד הממעיט ובלבד שיכוין לבו לשמים.

ממילא כל אחד שיעשה את זה הקב"ה יעזור לו שיזכה גם בזה וגם בבא, כמו שכתוב אלו דברים שאדם אוכל בעולם הזה והקרן קימת לו לעוה"ב.

קרית גת

בט"ז אלול תשס"ח הגיע רבנו לכנס חיזוק לקראת הימים הנוראים.

קרית מלאכי

אודות ישיבת קרית מלאכי ראה כאיל תערוג - ר"ה תשע"ח.

ראש העין

רבנו הגיע כמה פעמים לחזק בישיבות בין הזמנים את לומדי התורה שבעיר.

דברי רבנו בישיבת ראש העין - י"ט טבת תשנ"ט

כתוב בפסוק אדם ביקר ולא יבין, האדם לא מבין את דרגתו, ומצד אחד זה טוב כדי שכן אדם ירגיש את עצמו שפל. אך מצד שני זה לא טוב בן אדם לא יודע את הכוחות שיש לו. כל אחד ואחד חנן אותו הקב"ה בכוחות אדירים! כל אחד! כמוכן שיש בזה מדרגות, אבל כל אחד יכול להגיע לדרגות גדולות מאד ביראת שמים, בלימוד בתורה, ובכלל להיות אדם, שיגיע ויתקרב קצת למה שהקב"ה רוצה, מה שזה התכלית שאז האדם הוא "מאושר", דבן אדם כשמיגיע למה שהקב"ה רוצה זה האושר "הכי גדול".

אבל לא כל אחד מרגיש את זה, והיות שרואה שאחר מצליח יותר, אז הוא שבוך, וחושב - אני לא כלום, וממילא הוא בא לכל מיני דברים, ירדות עד שהוא באמת יורד, שעושה כאלה דברים שהוא באמת יורד. עד שהוא באמת יורד, שעושה כאלה דברים שהוא באמת יורד, אבל צריך לדעת שכל אחד ואחד יכול להגיע לדרגות גדולות מאד! ביראת שמים, בעבודת השם. בלימוד התורה. בודאי לא כל אחד יכול להיות תנא או אמורא. אבל יכול להיות די גדול לפי כוחותיו, וזה מה שהקב"ה רוצה מכל אחד.

ולא צריך אף אחד להיות שבוך, רק צריך להיות תמיד בשמחה, להרגיש שהוא עובד את ה', דבכל מצב שיהיה הוא יכול לעבוד את ה', בין בתפילה בין בלימוד התורה, ובכל הדברים, גם בהנהגה של בין אדם לחבירו, לעשות חסד עם השני, לקיים עד כמה שאפשר ואהבת לרעך כמוך, שירגיש אהבה לבן אדם, וזה דברים גדולים שכן אדם צריך לעבוד, וזה לא תלוי בגאונות, רק צריך עבודה, בפנימיות הלב, וזה כל אחד יכול להגיע.

לכן אפשר לומר את הפסוק הזה, אדם ביקר ולא יבין, לכל אחד יש לו "יקר", יש לו אפשרות גדולה לעלות, והוא לא מבין את זה, וכיון שהוא לא מבין הוא יורד ועושה מעשה טפשות. אבל בן אדם צריך לדעת שזה לא ככה אלא כל אחד ואחד. אפי' אם חושב שהוא לא יהיה גאון. אז לא יהיה גאון, אבל הוא יכול להיות עובד ה', יכול להיות עבד מה שהקב"ה שמח בו, וכל אחד צריך להיות שמח בחלקו, ולהמשיך בדרך הטוב, בין בהנהגת בין אדם לחבירו, בין בבין אדם למקום.

וכל אחד ואחד מכם אם יעשה את זה, יהיה מאושר, וירגיש את עצמו טוב, והקב"ה באמת יעזור שכולכם תצליחו ויתעלו מעלה מעלה, והקב"ה שמח בכם, ואתם תהיו מאושרים.

לבני ישיבת ראש העין ו' מנ"א תשנ"ו - ערכו של רגע יקר

כל מה שיש לאדם בעולם הזה הוא רק זמן, שהרי רואים שכן אדם שהוא חולה מסוכן מחללין עליו את השבת, ואפילו אם למעשה יחיה רק שעה או מחצית שעה מחללין עליו את השבת, והרי יש להתבונן איזה רווח יהיה לו בזה שיחיה עוד חצי שעה, שזה חשוב עד כדי כך שיהיה מותר לחלל עליו את השבת, ומה יוכל לעשות בזמן הזה?

אלא משום שבזמן הזה יוכל לרכוש עולמות, ויש "קונה עולמו בשעה אחת", ובכל רגע יכול לזכות עולמות! ואילו אחד שכל חייו לא הלך בדרך הנכונה וקודם שהולך לעולמו חוזר בתשובה, ומקבל על עצמו להיות טוב, ויש לו הרהורים טובים, הרי זה מציל את עצמו, וזוכה להיכנס לגן עדן! והוא האדם המאושר! וח"ו להיפך הרי הוא "אומלל".

אנשים לא יודעים איך להעריך את הזמן, מה ערכו של רגע יקר אחד, שא"א לתאר כמה יקר הוא, ואנשים צעירים הולכים ומבזבזים שעות, ימים,

חודשים, ושנים, ואינם יודעים איך להעריך את הזמן אבל אשרי הגבר אשר מבין ערכו של זמן - שזה מציל! כי כל רגע זה עולמות של "נצח" ובכל רגע ורגע אפשר לזכות לנצח, וח"ו אם לא זוכים אוי ואבוי!

ואתם שזיכותם ונמצאים במקום שיש לכם רבנים מחנכים שמתמסרים אליכם להנחיל לכם חיי עולם אמיתי, אתם צריכים רק "לנצל את הזמן" ובה תזכו לנצחיות. ואשריכם שתזכו לזה, שהרי בני הנוער אינם מבינים, ומבזבזים את הזמן בשטויות, ובה שתנצלו את הזמן יהיה טוב לכם בזה ובבא. ויעזור ה' לכולכם שתעלו בתורה ויראת שמים.

ראשון לציון

רבנו נשא על שכמו את עניני העיר, והיה נותן תמיכה חודשית למוסדות של המרא דאתרא למען הקמת התורה בעיר, וטרח כמה פעמים לבוא לחזק את תושבי העיר והישיבות אשר בה. [אודות ישיבת ראשון לציון, ראה כאיל תערוג עולם הישיבות כי תבוא תשעז] ובי"ב תמוז תשס"ח ביקר ברבנו בישיבה קטנה בעיר ובעוד מקומות לחזק שם. ובליל כ"ז אדר תשס"ו הגיע רבנו למסור דברים לפני הבחירות.

מכתב לבחירות

בס"ה. לאחינו בני ישראל תושבי ראשון לציון הי"ו לרגל הבחירות לעיריה המתקיימות ביום ג' י"ג מרחשון ש.ז. שהרבה גופי תורה תלויים בזה לכן על כל אחד לפעול ולהפעיל ולהצביע לרשימה בה מופיע נציג דגל התורה הר' משה יהושע נ"ל, ולשומעים יונעם ויתברכו ממקור הברכות בברכה והצלחה וכו"ס. **אהרן יהודה לייב שטיינמן** אור לט' מרחשון תשס"ט

רחובות

רבנו הגיע כמה פעמים לעיר לחזק את הישיבות דשם מאור התלמוד וחכמה ודעת. [ראה כאיל תערוג שלח תשעז] והכולל שבראשות שכנו הגאון הגדול רבי יוסף ישראלזון, וכל הדבר הקשה שהיה בעיר היה מגיע לרבנו והכריע בזה.

וכפי שמספר הגרא"ק : פעם היה לנו ויכוחים גדולים עם ראש העיר ומרן שואל אותי הרי זה ראש העיר דתי למה אתם לא מסתדרים איתו והסברתי לו ואז אמר לי לשנות גישה ולא להלחם ומאז הכל נהפך. ועי"ז רחובות ממש ניצלה. הוא היה אחראי והכל שאלו אותו בכל עניני הקופה של העיר, פ"א היה שאלה שאמרו לנו למה אתם נותנים לכלל הציבור הדתי שומרי השבת ולמה לא נותנים רק לבני תורה, ובאמת הסיבה היא כדי שכולם יתרמו אנחנו נותנים תמיכה לדתיים, אז מרן שאל אותי מי נקרא שומר שבת? אני מקוה שאני נחשב שומר שבת עם כל הפרטים.

סיפר הרה"ג ר' דוב ישראלזון: לפני שנים רבות ניגש בכולל של אבי ז"ל ברחובות אברך, ואמר כי יש לו שאלה לשאול את הרב שך אבל מפני חולשתו לא נותנים לו להכנס, ושאל את אבי כיצד לנהוג ואת מי לשאול. אבי ענה לו: מה הבעיה, תעשה מה שאני עושה כבר המון שנים. מה הרב עושה? שאל האברך?

ורבי יוסף השיב לו בפשטות: בכל שאלה שיש לי אני יורד לשכן שלי, מרן רה"י ז"ל ושואל אותו, ותדע לך שמעולם עוד לא נכשלתי !!

מכתב לבחירות

בס"ד, לכ' אחב"י תושבי רחובות ה' עליהם יחי' לקראת הבחירות שיחולו ביום ג' לסדר נח תשס"ד הנני בזה לקרוא לבוא להצביע עבור הרשימה אשר מסומנת באות שס"ג ויה"ר שתזכו לכל טוב אתם וכל משפחתכם אור לכ"ז תשרי תשס"ד

בס"ד, לכ' אחינו בני ישראל המכנסים בעיר רחובות לשמוח בשמחת התורה עם סיום לימוד הש"ס. בראשות הגאון ר' שמחה הכהן קוק שליט"א ה' עליכם יחי'

הנה עיקר בריאת העולם הוא רק בשביל התורה, והעיקר הוא מה שאנשים חיים ע"פ התורה ועוסקים בה ושומרים מצוותיה, וכמו שבכל הדורות האנשים

מסרו נפשם על לימוד התורה, כך גם היום אנו מצווים על כך, ונקוה שכל בני הישיבות וכל ישראל יוכלו להמשיך ללמוד תמיד תורה בלי שום הפרעות כלל. ושמחה גדולה לראות איך שלומדי התורה זוכים ללמוד ולסיים הש"ס, כן נזכה למלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים במהרה בימינו א.ס.

א.ל. שטיינמן י"ג אב תשע"ב לפ"ק

בס"ד, לאחינו בני' די בכל אתר ואתר.

ידועים דבר פעילותן של פעילי "לב לאחים" בעיר רחובות להטעים מצוף נועם תורתנו הקדושה ומצותיה לאחינו הטועים, ולמפורסמות אין צריך להביא רא'י. ובמשך השנים נתברר אנשים אשר נתקברו לתורה ומצותיה, והקימו בתים לתפארת על אדני התורה והמצות, ואף הקימו קהלה קדושה ובית מדרש אשר בשם "הליכות חיים" יקרא, אשר בו יוכלו להתחזק יותר ולקרב עוד אחים לאבינו שבשמים.

וכבר אתמחי גברא לעסוק בקירוב רחוקים באופן נעלה ה"ה הרב ר' צבי שורץ שליט"א, אשר עומד בראשות המפעל הגדול הזה, ועתה עומד לבנות מרכז תורני ובית מדרש אשר בתוכו יתרכז כל הפעילות וישמש כמגדל אור לכל הסביבה, אמנם כל פעולה א"א לפעול בלי תמיכת הציבור, כי זה כרוך בהוצאות כספיות גדולות, בכך באנו להמליץ ולבקש מכל מי שיש בידו לעזור ולתמוך שיוכל לבצע מחשבתו הטובה, הבה נראה כי חפץ ה' בידו יצליח לקרב הרבה לתורה ולאבינו שבשמים, וכולנו נה' שותפים בזכות הרבים.

הכו"ח בצפ"י כי יעיר ה' ברחמי לטהר לב כולנו לעבודתו יתברך לש"ש.

א.ל. שטיינמן י"א אדר תשע"ב לפ"ק

דברי רבנו באסיפת מלמדים שע"י ת"ת רחובות

שמעתי בשם הסבא מקלם זצ"ל שהיה אומר כי אדם שיש לו חנות מכולת ומתפרנסים מזה מאה משפחות או יותר הרי באמת אין לך חסד גדול מזה אך החסרון הוא שהוא מוכר מצוה זו בעד פרוטות שעושה את המצוה בשביל להרויח ממון, והיינו שיכול אדם לעשות אותו מעשה ויהיה מעשה גדול מאד ויכול לעשות מזה דבר קטן מאד, דיכול לחשוב כשעומד בחנות לשם עשיית חסד ולעזור לבני אדם להתפרנס, ויכול לעשותו בשביל כמה פרוטות, ואינו כלום רק פרנסה.

ודבר זה הוא בכל הדברים דהפקח יכול לעשות מכל דבר שיהא דבר גדול מאד וכשאינו כן אין לו אלא דבר קטן מאד.

ואפי' בלימוד התורה אחד לומד תורה ויודע שהוא לומד תורת ה' ורוצה להקנות תורה לתלמידים שזה עיקר המשך התורה מה שמחנכים את הבנים, ובפרט תינוקות של בית רבן שזו המצוה הגדולה ביותר כמשאחז"ל על מה העולם מתקיים על הבל פיהם של תינוקות של בית רבן, וחוף מזה ג"כ הם סופגים בקטנותם יראת שמים לכל החיים וכל מה שהמלמד הוא יותר ירא שמים נשאר הדבר חרות בלב התלמידים לעולם, ואם ח"ו המלמד אינו מכיר בעבודתו ולומד עם התלמידים בשביל פרנסה אף שעוסק בתורה וגם שלא לשמה יש בזה מעלה מ"מ כבר אין לו דמיון למי שמלמד כמו שצריך.

ובאמת המלמדים בדורות הקודמים כשהיו מלאים ביראת שמים והיה כל כונתם לשם שמים ולהחזיר בלב התלמידים יראת שמים וזכו באמת שצמחו תלמידים יראי שמים אך כשלא היו המלמדים כ"כ יראי שמים היה חלש. וכך הוא גם היום מה שהאדם יחשוב יותר לשם שמים אף שבודאי צריך פרנסה אך ידע כי התכלית הוא שרוצה לנטוע בלבד התלמידים יראת שמים ורוצה ללמדם תורה ה' אז ממילא זה נחקק בלב התלמידים ונשאר לו לכל החיים אך כשעושה את זה רק לשם פרנסה אף שאי"ז עולה דבודאי הוא צריך פרנסה אך כבר אינו דומה וזה מקטין את הדבר מאד מאד. ודבר זה תלוי ביד כל אחד ואחד. וצריך האדם לעבוד וללמד את עצמו ומה שיותר יעבוד על עצמו ממילא התלמידים כבר יהיו תלמידים אחרים.

והרי זהו התכלית כי הרי אין העיקר לידע את החומר הנלמד דאמנם גם זה נצרך להם אך העיקר הוא שיצאו התלמידים עם רכוש של יראת שמים, וזה תלוי מה שמתמסר המלמד יותר עם לב שרוצה ללמד את הילדים תורה כדי שישאר תורה בישראל זה כבר משהו אחר והתלמידים יהיו אחרים. ועי"ז הוא בונה את כלל ישראל וזה יהיה זכות לנצח גם למלמד וגם לתלמידים. והנה בזמנינו מצוי לדאבונינו שיש מלמדים שאינם דרים במקום התלמוד

תורה ולכן המלמד מצפה כבר שתכלה שעת הלימוד ויוכל לסייע אל ביתו, ובאמת אי אפשר להאשים אותו דוכי צריך להשאר שם כל היום, אך מ"מ כבר חסר בהשפעה דכשאדם מרוכז ויודע שלומד תורה ה' זה משפיע אך במצב כזה אינו משפיע כ"כ דיודע שבכל רגע הוא צריך להזדרז ולילך.

ואתם מסתמא ראויים לכך לעבודה זו, לכן כל אחד יתחזק בזה ויחשוב ויתבונן שהוא עוסק במלאכת ה' לא בפרנסה ואף שצריך פרנסה מ"מ ידע שהעיקר אינו בשביל פרנסה אלא לנטוע בלב התלמידים תורה ויראת שמים כרצונו יתברך ואז בודאי יהיה שכר גם בזה וגם בבא. והעיקר הוא שיצמח דור כמו שרוצה הקב"ה.

בכ"ג אדר תשס"ו הגיע רבנו לחזק בעיר, ודיבר בכולל שם ובפני מדרשת לב לאחים, וכן בחן בישיבה קטנה שם, ומסר שיחה בישיבת מאור התלמוד.

רכסים

רבנו הגיע כמה פעמים לחזק את המקום, ואת הישיבה שבה. ובכ"ז ניסן תשס"ג מסר שיחת חינוך בעיר. ואת הכוללים שיש שם. ואודות הגה"צ ר' דוב יפה כתבנו כבר במק"א. [ראה כאיל תערוג במדבר תשע"ז]

בס"ד, לכ' מתפללי בית המדרש "שבת אחים" בראשות הגאון והצדיק ר' דוב יפה שליט"א כפר חסידים ה' עליהם יחי'

שמחתי באומרים לי בית ד' נלך למקום שמגדלים בו תורה ותפילה. אשר סביב לדגלו יחנו אברכים ת"ח ויראים להרבות כבוד שמים ומה נכבד היום אשר זוכים להכניס ס"ת אשר הרבה יגעו ועמלו עד אשר זכו לזה.

מי יתן וה' לבבם זה להרבות יקרא דאורייתא וכבוד שמים כל הימים וברכת ד' תשכון באהליהם. בברכה.

באחד השנים היו כמה מהתושבים החלונים שנלחמו בחרדים, וארגנו חילולי שבת ציבורים כנגד, ובאו לשאול את רבנו מה להגיב. ואמר לא להתיחס לזה כלל, ומאליו זה יתבטל. ואכן הם המשיכו כך כמה שבועות, עד שמאס להם ואז הסתדר.

בס"ד אור לכ"ג מרחשון תשס"ז לפ"ק לכ' עדת ישראל אשר ברכסים ה' עליכם תחי'.

שמעתי על האסונות שפקדו במקומכם ואתם חושבים לנכון שיש בודאי צורך להתחזק יותר ביראת שמים.

כמובן אין אתנו יודע עד מה ועלינו להתחזק בכל הענינים, אבל מה שיש יותר להניח אולי יש יותר להתחזק בענין שבת שכבר יפסיקו מלעשות דברי חול חצי שעה לפני השקיעה כי אמרו לי שיש קצת מאחרים, וכל מה שמפסיקים מלעשות דבר שאינו ראוי לעשות בשבת אז זה מאד חשוב. וידוע מאמר חז"ל בשבת קי"ח ב' כל השומר שבת כדן אפילו עובד ע"ז כדור אנוש מוחלין לו. וכן כל עניני כיבוד בין בלבוש הכל לעשות בכונת כבוד לשבת. והב' מאד להזהר מלדבר דברי חול בביהכנ"ס ובפרט בשבת מאד להזהר שלא ידברו דברים האסורים.

ובזכות השבת ומצות כבוד בהכנ"ס ובהמ"ד תזכו כולכם בבריאות אנשים ונשים וטף.

גם ראוי שהנשים יאפו חלות לכ' שבת להפריש חלה בשיעור שלישית החזון איש זה 2250 גרם חייב ברכה. וה' יגדור פירצות עמו ולא יאונה להם שום צער ויגון.

ובי"ט אדר א' תש"ס הגיע לכינוס מיוחד בעיר למען לב לאחים.

רמלה

רבנו היה אכפת לו מאוד מהעיר ונתן תמיכה חודשית במשך הרבה נשים לחיזוק היהדות שבעיר.

בס"ה. יום ד' סיון תשס"ג לפ"ק. לכב' קהל ישראל הגרים ברמלה. ה' עליהם יחי'

שמעתי שאתם זוכים להכניס ספר תורה לבית מדרשכם, וזה ה' תמיד

שמחה גדולה, וגם הסעודה שעושין לזה היא נקראת שמחה של מצוה. ובימינו שהחושך מכסה ארץ ורבו שונאי תורה, עלינו להגביר ולהתחזק בתורתנו הקדושה. ונקוה בזכות הכנסת הספר תורה יה' ישועת הש"ת להמקום ויתרבו לומדיה ושומריה ומקיימי מצותיה כמצוה עלינו. ויתן ה' וכה יסיף להרבות יראי שמים בקהלתכם כרצונו ית"ש.

רמת גן

רבנו הגיע לבית החיזוק בג' סיון תשס"ז לחזקם לתורה ויר"ש.

דברי רבנו בניסן תשע"ג לפני בני נוער בישיבת בין הזמנים

שעל ידי ארגון "יעזורו" ברמת גן

מורי ורבותי, בן אדם לומד כל מיני דברים מה שהוא צריך לדעת, נניח דברים שהוא כן צריך לדעת, אבל למה דבר אחד לא לומדים? בשביל מה נברא האדם, בשביל מה הקב"ה ברא את העולם? בשביל מה צריך את זה, ואם אחד יחשוב את זה ברצינות, יבוא לידי מסקנה שהתכלית של האדם היא לאיזה תכלית מסוימת, יש לו תכלית!

ומהי התכלית שלו, אומר המסילת ישרים "להתענג על ה' וליהנות מזיו שכנתו, שזהו התענוג האמיתי והעידון הגדול שבכל העידונים", המילים האלה כותב המסילת ישרים בפרק א'. זה התכלית של האדם, הידיעה הזאת היא העיקרית לפני כל הידיעות! ולדאבונינו אי אפשר ללמוד את זה בבית ספר, [או שאפשר ולא לומדים, ואולי אי אפשר ללמוד], אבל עכ"פ זה התכלית שבן אדם צריך לדעת, בשביל מה הוא בא לעולם, מה צריך אותו? התכלית היא דבר של מעלה.

עכ"פ אתם בחורים צעירים, תדעו לכם שאתם יכולים להיות מאושרים! בן אדם שידע לאיזה מטרה הוא נברא, מה התכלית שלו, יכול להיות מאושר. אחרת חס ושלום הוא חי את כל החיים שלו בטעות, בלי שיידע מה התכלית שלו, הוא חושב שזה רק הידיעות האלו מה שלומדים בבית הספר, אני לא אומר שלא צריך לדעת אותם, אבל האם יש רק את זה, לא! יש דבר יותר עיקרי, וזהו לדעת מה התכלית שלו בעולם, זה צריך לדעת. ורק אם לומדים תורה ומקיימים מצוות מגיעים לתכלית האמיתית, זה מביא את האדם לתכלית – העידון הגדול שבכל העידונים, זהו התכלית האמיתית, ולזה כל אחד צריך לשאוף.

ומאושר הוא האדם שהולך בדרך זה, הוא חושב בדרך זה, הוא מתעמק למה הוא צריך לעבוד, ומבין שהעיקר ברא הקב"ה את העולם לתורה ומצוות, וזה התכלית של כל אחד.

וכל אחד שיחשוב על זה, הקב"ה יתן לו כח ומחשבה, ויזכה לכל טוב, העיקר הוא העולם הבא העולם הנצחי, זה נצח! אדם לא חי כאן לעולם, צריך לחיות נצח. אדם יכול לחיות שבעים שמונים תשעים, מאה שנה! אבל מה התכלית שלו? מה שאכל כל כך הרבה שנים לחם, הוא אכל גם כן מרק, הוא אכל גם בשר, האם זה התכלית של בן אדם? אח"כ מה יהיה לו, שום דבר! אלא צריך להיות תכלית נצחית, והתכלית הנצחית היא ע"י תורה ומצוות, זה נצח, זה "נצח".

הקב"ה יעזור שכל אחד יבין את זה והתעמק בזה, ואז יזכה לכל טוב, הקב"ה ינחה אותו בדרך הנכונה, הבא ליטהר מסייעין אותו, ויזכה כל אחד לכל טוב. אשריכם שאתם אנשים צעירים כל העולם עדיין לפניכם, אתם יכולים עדיין לקחת את הדברים ברצינות, וכך כל החיים לעשות לחיים טובים. הקב"ה יעזור לכם שתזכו לזה, עד שתבוא הגאולה האמיתית, שאז כל

הבריאה יבנו, כל האנשים כולם יבואו לדעת את ה', כל אחד יבוא לתכלית. הקב"ה יעזור שנזכה לגאולה השלימה במהרה בימינו אמן סלה.

הנה זה כמה שנים שזכתה העיר רמת גן לבואו של רבינו לחזק את בני הנוער היקרים הללו, שבאים ללמוד במדרשה זו מדי לילה, ובמשך הזמן נכנסים לישיבה קדושה עד דמיתעבדי לבני תורה מופלגים.

וסיפר לרבינו הרב ר' ברוך רוזנבלום שליט"א העומד בראש הארגון "יעזורו", שבכל פעם כשבא רבינו לשם באות לעזרת נשים האמהות של הנוער הנ"ל, והרבה מתוכם מאד לא מרוצים מזה שה"בן יקיר" שלהם סוטה מדרכם – הנילוזה – של הוריו והולך ללמוד תורה וכו', ומטיחים לבניהם כל הזמן קינטורים וכו', אך ראה זה פלא שכל פעם לאחר בואו של רבינו לשם, משתנה לפתע דעתם של כמה מהאמהות, ואומרים לבניהם "אם זה הרב שלכם! תלכו אחריו", ומניחים את בניהם ללמוד תורה וללכת לישיבה כאוות נפשם, ובלשונו הזהב של ר' ברוך היקר, "הקליפות הקשות הללו נמסות..." (פרי חיים רד)

וכמו"כ הגיע רבנו לחזק את הכוללים יום שישי של הרה"ג הרב חודר שמחזק את התושבים בעיר.

רמת השרון

רבנו הגיע לביקור חיזוק בעיר, וראה בכאיל תערוג פר' משפטים מה שהבאנו בענין זה.

רעננה

רבנו הגיע לחזק בז' כסלו תשס"ט בכולל קדושת השרון. כמו"כ הגיע בחודש שבט תשס"ח דיבר ליוצאי צרפת ברעננה [שנערך באולמי שרון בכפר סבא]. וכן ביום ה' ד' שבט תשס"ו הגיע רבנו לעיר ושם נשאו דברים גם רב העיר הגר"י פרץ, ומרן הגר"י אדלשטיין.

תל אביב

רבנו הגיע כמה פעמים לחזק בעיר במוסדות השונים, ואודות ישיבת הליכות שלמה כבר כתבנו במק"א. ופ"א שנשאל האם להקים ישיבה במקום לבחורים, אמר שאי"ז פשוט מחמת היצה"ר שיש שם. רק באופנים מסוימים התיר לעשות שם ישיבה. ורבנו היה נותן תמיכה חודשית לכמה כוללים בעיר שנותנים אור ותורה לכל העיר.

וכבר הבאנו דברי רבנו לת"ת יסודי התורה משנת תשכ"ז שבא לחזקם ללכת לישיבות קדושות.

ובכ"א כסלו תשס"ט הגיע למסור שיחה בישיבת ערכים בתל אביב.

תל מונד

רבנו הגיע בר"ח חשון תשס"ט להכנסת ס"ת במקום ונשא דברים לחזק את הלומדים שם

תפרח

רבנו הגיע לחזק את הישיבה והקהילה וכבר הבאנו דברים בגליון שמחת תורה תשעת.

הודעה

גליון הבא אי"ה יצא לקראת ימי בין הזמנים

על ארצות הגולה [כהמשך למדור רבן של כל בני הגולה שהופסק בעת שכבו המאורות פר' מקץ תשע"ח] על מסעות רבנו זיע"א לשם ועל דאגתו בכל פרט ופרט.

מי שיש בידו חומר אודות ענינים אלו נשמח אם ישלח למערכת בהקדם.

כמו"כ בס"ד בשלבי עריכה הספר כאיל תערוג הלכות והליכות בעניני או"ח, [ציצית - תפילין תפילה ברכות ושבת] נשמח לקבל הוספות וחידושים והנהגות מתורת רבנו זיע"א לכתובת

0527680034@okmail.co.il